

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

ววส 99628

299%

การศึกษาพุทธกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว
และกลยุทธ์ตลาดบริการ การท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม

นายกิตติชัย เจริญชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หอสมุดสถาบันราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ.....
วันลงทะเบียน..... ๕.๒.๖๔๒๓.....
เลขทะเบียน..... ๗๙.๑๔๔๐๙.....
เลขเรียกหนังสือ..... ๙๑๕.๙๓.๗๓๔๔๐

2550

ได้รับอนุญาตหนุนการวิจัยจาก
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และ^๑
กลยุทธ์ตลาดบริการ การท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม.

ชื่อผู้วิจัย : นายกิตติชัย เจริญชัย
คณานิต : คณะวิทยาการจัดการ
ปีที่ได้รับทุน : ปี พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระราชทานาคูณ จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยสำรวจความความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 ตัวอย่าง แบ่งเป็น นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) 400 ตัวอย่าง และนักท่องเที่ยวพระราชทานาคูณ 400 ตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อคำนวณข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธ และข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ และการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระราชทานาคูณจังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

: นักท่องเที่ยวที่มีเพศ รายได้ แต่กต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระราชทานาคูณ จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

: นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา อารชีพ แต่กต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระราชทานาคูณ จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

: นักท่องเที่ยวที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

: นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

: พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

: พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว และพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

: พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ มหาวิเคราะห์ เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ๘ ด้าน คือ พลิตภัณฑ์และการบริการ, ราคา, ช่องทางการจัดจำหน่าย, การส่งเสริมการตลาด, ลักษณะทางภาษาภาพ, กระบวนการซื้อ, การจัดรวมผลิตภัณฑ์ และผู้ประสานงาน

Title : Behavior tourist education for develop tourism route and services marketing strategy manner Buddha tourism in Mahasarakham province.

Author : Mr. KITTICHAI JAROENCHAI

Faculty : Faculty of Management Science

Academic Year : 2007

ABSTRACT

The objectives of this study, Behavior tourist education for develop tourism route and services marketing strategy manner Buddha tourism in Mahasarakham province, were 1.) for study the behaviour of a tourist who has to build the administration travels Buddha manne. And 2.) for study development trend service marketing strategies of the administration travels Buddha manner, Buddhamongkol temple (Pha-geen temple) and Nadoon Buddria's relics in Mahasarakham province. The instrument of this study via a set of questionnaires and format of observations were used to collected data from 800 samples, consisting of 400 Buddhamongkol temple tourists and 400 Nadoon Buddria's relics tourists. The collected data were analyzed by used SPSS for windows of frequencies, percentages, means and standard deviation. The analyzed outputs were the behavior of source tourist travels Buddha manner , and opinion data about the administration travels Buddha manner. And hypotheses were tested by analysis of variance (ANOVA).

The results of this study were as follows. The opinion of a tourist about the service marketing strategies of the administration travels Buddha manner, Buddhamongkol temple (Pha-geen temple) and Nadoon Buddria's relics in Mahasarakham province were at the high level of range.

From hypothesis tests, revealed hereby.

: A tourist who have the gender and income different, think about part administration service marketing mix's by the overall image of Nadoon Buddria's relics in Mahasarakham province not different at the level of 0.05.

: A tourist who have the age , education and occupation different , think about part administration service marketing mix's by the overall image of Nadoon Buddria's relics in Mahasarakham province different at the level of 0.05.

: A tourist who have the gender different, think about part administration service marketing mix's by the overall image of Buddhamongkol temple (Pha-geen temple) in Mahasarakham province not different at the level of 0.05.

: A tourist who have the age , education, income and occupation different , think about part administration service marketing mix's by the overall image of Buddhamongkol temple (Pha-geen temple) in Mahasarakham province different at the level of 0.05.

: The behaviour of a tourist , amount side time the source travel , the vehicle that use in the travel and the objective in the travel comes to travel that different , think about part administration service marketing mix's by the overall image of Nadoon Buddria's relics in Mahasarakham province not different at the level of 0.05

: The behaviour of a tourist , amount side time the source travel and the vehicle that use in the travel that different , think about part administration service marketing mix's by the overall image of Buddhamongkol temple (Pha-geen temple) in Mahasarakham province not different at the level of 0.05

: The behaviour of a tourist ,the objective in the travel comes to travel different, think about part administration service marketing mix's by the overall image of Buddhamongkol temple (Pha-geen temple) in Mahasarakham province different at the level of 0.05

The researcher had taken the results of capability study of manner Buddha tourism into account, and formulated into a set of 8 guidelines for services marketing strategy to development in manner Buddha tourism as follows: Product and Services, Price, Place, Promotion, Physical Evidence, Process , Packaging and Partner Ship.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จฉล่วงได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีขึ้นจากชาวบ้าน และนักท่องเที่ยวในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเชิงพุทธ คือ วัดพุทธมงคล (วัดพระบีน) พระธาตุนาดูน และผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามและร่วมแสดงความคิดเห็น

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้ให้โอกาสและงบประมาณสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้

สำนักที่สุด ขอทราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพ่อ คุณยาย คุณตา เป็นอย่างสูง ที่มีความห่วงใยและเคยเป็นกำลังใจให้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดมา และสุดท้ายถ้าไม่ได้ที่จะขอบคุณเพลิงความเข้มแข็งของตัวเองที่สามารถเปลี่ยนวิกฤต นาเป็นโอกาสทางการศึกษาได้

กิตติชัย เจริญชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญแผนภูมิ.....	พ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ตัวแปรและกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว.....	10
นิยามและความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	12
แนวคิดเกี่ยวกับตลาดและการจัดประเภทตลาด.....	16
การบริหารการตลาด.....	20
พฤติกรรมผู้บริโภค.....	27
ประวัติวัดพุทธมงคล (วัดพระบี้น)	38
ประวัติพระราชทานacula.....	41
ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	55
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	55
ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
การแปลผลข้อมูล.....	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลของการศึกษา และข้อเสนอแนะ.....	187
สรุปผลการวิจัย.....	188
การอภิปรายผลการศึกษา.....	189
ข้อเสนอแนะ.....	194
บรรณานุกรม.....	198
ภาคผนวก.....	201
แบบสอบถาม วิจัยเรื่อง “ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม”.....	202
ประวัติผู้เขียน.....	208

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงลักษณะรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle หรือ AIOs) และลักษณะด้านประชากรศาสตร์.....	34
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
3.2 เกณฑ์การให้คะแนน คำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ.....	58
3.3 การแปลผลคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีค่าเฉลี่ย (Mean).....	62
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	65
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	66
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	66
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	67
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	68
4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนครั้งของ การเดินทางท่องเที่ยว.....	69
4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพำนะที่ใช้ในการเดินทาง.....	70
4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยว.....	70
4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสิ่งที่ควรพัฒนา การท่องเที่ยวของวัด.....	71
4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการกลับมาท่องเที่ยววัด.....	72
4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการระหว่างท่องเที่ยว ในจังหวัดอื่น ๆ	72
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประสานทางการตลาด ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน กับ เพศของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	93
4.22	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายค้าน กับ เพศของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	93
4.23	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	94
4.24	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายค้าน กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	92
4.25	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	96
4.26	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.27	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วน ประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูนท์ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	97
4.28	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ ส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	98
4.29	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ ส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูน กับ ระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	99
4.30	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ ส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูน เป็นรายด้าน กับ ระดับ การศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (ANOVA).....	99
4.31	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ ส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูนด้านผลิตภัณฑ์และการ บริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	101
4.32	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ ส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านราคาของสินค้า และบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.33	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านซ่องทางการจัดการ จำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	103
4.34	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	104
4.35	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	105
4.36	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านกระบวนการซื้อและ การบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	106
4.37	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	107
4.38	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.39 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูญ กับรายได้ของนักท่องเที่ยวพระราชนูญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	109
4.40 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูญ เป็นรายค้าน กับ รายได้ของนักท่องเที่ยวพระราชนูญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	109
4.41 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูญ กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระราชนูญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	111
4.42 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูญ เป็นรายค้าน กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระราชนูญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	112
4.43 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูญ ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการเป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระราชนูญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	114
4.44 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูญ ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระราชนูญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.45	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	116
4.46	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านกระบวนการซื้อและ การบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	117
4.47	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	118
4.48	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	119
4.49	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ เพศ ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	120
4.50	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นราย ด้าน กับ เพศของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	121

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.51 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	122
4.52 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายค้านกับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	122
4.53 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน)โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	124
4.54 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับอายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	125
4.55 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน)โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.56 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	127
4.57 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	128
4.58 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	129
4.59 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	129
4.60 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นราย ด้าน กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.61	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการเป็นรายคู่ (LSD) กับระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	132
4.62	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	133
4.63	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางภาษาภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	134
4.64	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	135
4.65	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	136

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.66 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	137
4.67 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับรายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน)โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	138
4.68 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	138
4.69 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)..	140
4.70 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	141
4.71 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)...	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.72	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	143
4.73	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	144
4.74	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	145
4.75	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	145
4.76	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	146
4.77	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)...	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.78	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	149
4.79	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)...	150
4.80	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางภาษาพูด เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	151
4.81	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	152
4.82	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล(วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	153
4.83	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	154

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.84 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูนกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวค้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	155
4.85 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายค้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ค้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	156
4.86 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ค้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคุ้น กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ค้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	158
4.87 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ค้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	158
4.88 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายค้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ค้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	159
4.89 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ค้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคุ้น กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ค้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)..	161

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.90 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูนกับพุทธิกรรมของนักท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมกในในการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	162
4.91 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายค้าน กับ พุทธิกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมกในในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	163
4.92 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคุ้ง กับ พุทธิกรรมของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมกในในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	165
4.93 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ พุทธิกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน)โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	166
4.94 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายค้าน กับ พุทธิกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน)โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.95	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ศ้านครรั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	169
4.96	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ศ้านราดาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศ้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	169
4.97	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ศ้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศ้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	170
4.98	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ศ้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศ้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	171
4.99	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ศ้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศ้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	171

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.100	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	172
4.101	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)...	173
4.102	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทางของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	173
4.103	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	175
4.104	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาด เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	176

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.105	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	177
4.106	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัดถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	178
4.107	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัดถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยว พระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	178
4.108	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้าน พลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน วัดถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	180
4.109	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน วัดถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	181

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.110	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	182
4.111	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	183
4.112	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางภาษา เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	184
4.113	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการ การซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	185
4.114	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA).....	186

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1.1 ครอบแนวความคิดในการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนา เส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม.....	6
2.1 โนมแคลพดุติกรรมผู้บริโภค.....	27
2.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow.....	37

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคของโลกไร้พรมแดนทำให้มนุษย์สื่อสารและติดต่อกันได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น การเดินทางและการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวจึงได้มีการขยายตัวไม่ว่าจะเป็นการเดินทางระหว่างประเทศหรือเดินทางภายในประเทศและการท่องเที่ยวนี้เองที่ได้สร้างธุรกิจรวมที่ส่งผลต่อความเจริญทางธุรกิจ สังคม และวัฒนธรรมการท่องเที่ยวสร้างรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ สร้างงานและกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค แต่ภายใต้ผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวอาจจะมีผลกระทบทางลบอยู่เหมือนกัน เช่น การก่อเกิดมลภาวะ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่ท่องเที่ยว ค่าครองชีพสูงขึ้น สถานการณ์โคลนบังซึ่ว หากมีผู้ต้องการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นทุกปี จะทำให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างมหาศาล ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงมีความปรารถนาที่จะได้ส่วนแบ่งนี้ จึงต้องแข่งขันกันและการแข่งขันก็มีแนวโน้มที่ความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ กลยุทธ์หลักเพื่อการแข่งขันจึงเป็นเรื่องที่แตกต่างจากคู่แข่งขันและเปลกใหม่อยู่เสมอ

องค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO) คาดการณ์ว่าอัตราการเติบโตเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั่วโลกในปี 2548 จะอยู่ที่ระดับร้อยละ 5.5 (ซึ่งเป็นอัตราการเติบโตที่ต่ำกว่าปี 2547 ซึ่งเป็นปีที่การท่องเที่ยวโลกเติบโตเพิ่อมากถึงร้อยละ 10) หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ 808 ล้านคน ทั้งนี้ การเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการฉลุยตัวลงตามภาระณ์ชัลต์ตัวของเศรษฐกิจโลก ภูมิภาคที่คาดว่าจะมีการเติบโตด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก ได้แก่ ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (+10%) เนื่องจาก นักท่องเที่ยวให้ความสนใจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมากขึ้น โดยเฉพาะกัมพูชา เวียดนาม อินเดีย และจีน ที่มีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวสูงในลำดับต้นๆ ของภูมิภาค รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคแอฟริกา (+7%) ภูมิภาคอเมริกา (+6%) ภูมิภาคยุโรป (+4%) และภูมิภาคตะวันออกกลาง (+3%) ตามลำดับ

ประเทศไทยได้เริ่มให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวนานกว่า 40 ปี โดยมีวิสัยทัศน์ว่าการท่องเที่ยวจะเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย จึงมีการวางแผนนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นมาและนับตั้งแต่ก่อตั้งเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2540 ทำให้ธุรกิจเร่งหาแนวทางพื้นที่สถานะของประเทศไทย และเห็นว่าการท่องเที่ยวจากสิ่งที่สร้างรายได้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้ดีและเร็ว ทั้งยังเป็นตัวช่วยสร้างงานและกระจายรายได้ไปยังท้องถิ่นด้วยรัฐบาลจึงพยายามผลักดันนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จากจำนวน 2.2 ล้านคน ในปี 2526 เมื่อผ่านไป 4 ปี 2530 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณ 1 ล้านคน พอกลับปีก็มีนักท่องเที่ยวประมาณ 4.2 ล้านคน ประมาณอีก 2 ปี คือปี 2533 จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านไปอีก 4 ปี นักท่องเที่ยวก็เพิ่มเป็น 6 ล้านคนเช่น อีก 2 ปี ต่อมา คือ ปี 2539 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 7.2 ล้านคน ในช่วงระหว่างปี 2541-2543 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกปีละเกือบ 1 ล้านคน ตั้งแต่ปี 2544-2547 ทั่วโลกต้องประสบปัญหา วิกฤตต่างๆเรื่อยมาดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยในปี 2547 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกปีละเกือบ 1 ล้านคน ต่างกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ที่ 12 ล้านคน อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างปี 2527-2547 รายได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 27,300 ล้านบาท ในปี 2527 เพิ่มขึ้นเป็น 50,000 ล้านบาท ในปี 2530 และอีก 3 ปีต่อมารายได้เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 200,000 ล้านบาท ในปี 2540 อีก 6 ปีต่อมา ก็เพิ่มเป็น 300,000 ล้านบาท ในปี 2547 มีรายได้อよดูที่ 384,000 ล้านบาท ในปี 2548 มีรายได้ลดลงเป็น 367,000 ล้านบาท อันหนึ่งมาจากภัยสีนามิ (สันติชัย เอื้อจงประสีทธิ์, 2549:20)

ผลที่ได้ทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในปี 2547 ก่อให้เกิดมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประมาณ 701,000 ล้านบาท หรือประมาณ 7.96% ของ GDP โดยส่วนที่มาจากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ประมาณ 384,000 ล้านบาท หรือประมาณ 4.58% ของ GDP ทั่วประเทศ และเกิดจากการที่ประเทศไทยเดินทางท่องเที่ยวกันเองภายในประเทศประมาณ 317,000 ล้านบาท หรือ 3.38% ของ GDP นอกจากนี้ยังก่อให้มีผลทางเศรษฐกิจจากการที่ใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว เช่น การผลิตสินค้า และการบริการภายในประเทศ การเพิ่มมูลค่าเพิ่มสินค้า และการซื้อขาย (สันติชัย เอื้อจงประสีทธิ์, 2549:21)

ปัจจุบันตลาดท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านโครงสร้างประชากรและพฤติกรรม ตลาดท่องเที่ยวที่สำคัญจะมีประชากรที่สูงอายุและคนที่เกี่ยวกับอาชญากรรมเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว กำลังเติบโต จากพฤติกรรมการเดินทางในลักษณะเดินทางไปครึ่งเดียวแต่พักนานก็จะเปลี่ยนเป็นลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวที่บ่อยครั้งขึ้น แต่เที่ยวในระยะเวลาที่สั้นลงและยังแนวโน้มที่จะเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสนุกในกิจกรรมทางสันทนาการและการกีฬามากขึ้น ชอบที่จะเรียนรู้และมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ อันนำไปสู่รูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure tourism) และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)

กลยุทธ์การตลาดในประเทศไทยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปี 2548 คือมีการเปิดกลุ่มสินค้าใหม่คือ การท่องเที่ยวในมุมมอง 4 ประเภท ได้แก่ มุมมองแหล่งท่องเที่ยวมหัศจรรย์ และธรรมชาติ มุมมองผจญภัย มุมมองสัมผัสดีลิฟท์ และมุมมองสั่งมีชีวิตและวัฒนธรรม ประเด็น

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548) จะเห็นว่ามีการเน้นที่การท่องเที่ยวทางวิถีชีวิต วัฒนธรรม และประเพณี ซึ่งมีการท่องเที่ยวสันพันธุ์กันที่กำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวตามวัฒนธรรมนี้เป็นอีกทางหนึ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ เนื่องจากการท่องเที่ยวลักษณะนี้มีความใกล้ชิดกับวัฒนธรรมของไทยมากที่สุด

ในจังหวัดมหาสารคามมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาหลายแห่ง นี่คือจังหวัดมหาสารคาม ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการขึ้นทะเบียนสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดมหาสารคาม

การศึกษานี้ผู้ศึกษาได้เลือกพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม โดยที่จังหวัดมหาสารคาม เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใจกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความสงบ และเป็นศูนย์กลางทางด้านการศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงได้รือว่าเป็น “ตักศิลาแห่งอีสาน” เนื่องจากมีสถาบันการศึกษาอยู่จำนวนมากหลายแห่ง อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 475 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 5,291 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 13 อำเภอ คือ อำเภอเมืองมหาสารคาม กันทราริชัย โภสุมพิสัย วารปีปุทุม บรรือ พยัคฆ์ภูมิพิสัย นาเขือก เชียงยืน นาคูน แกคำ ยางสีสุราษ อำเภอคุดรัง และอำเภอชื่นชม มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดไก่เดือย ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศใต้ ติดกับจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดขอนแก่น

จังหวัดมหาสารคามมีจำนวนประชากร ณ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ.2549 ทั้งสิ้น 935,934 คน แยกเป็นเพศชาย จำนวน 464,065 คน และเพศหญิง จำนวน 471,869 คน (กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย) และจากสถิติการท่องเที่ยวปี 2548 จังหวัดมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด คือ มีนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 162,238 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2547 จำนวน 27,539 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.44 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 1,032 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2547 จำนวน 755 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 73.16 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่อวัน ของชาวไทยเท่ากับ 2.38 วัน และชาวต่างประเทศจำนวน 1 วัน และรายได้จากการนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวไทยจำนวน 174.36 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 จำนวน 33.120 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.45 และมีรายได้จากการขายต่างประเทศจำนวน 920,000 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 จำนวน 10,000 บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

จากข้อมูลดังกล่าวส่งผลทำให้ผู้ศึกษาสนใจในการศึกษาพุทธกรรมนักท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ จังหวัด

มหาสารคาม โดยศึกษาพื้นที่วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการขึ้นทะเบียนสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดมหาสารคาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษารายได้ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน
2. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษารายได้ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน
4. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตในการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการของ การจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ตามส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix's) ที่ใช้ใน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คือ 8 P's ได้แก่ ผลิตภัณฑ์และการบริการ (Product Services) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) กระบวนการซื้อ (Process) การจัดรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging) และผู้ ประสานงาน (Partner Ship)

2. ขอบเขตด้านผู้ที่ทำการศึกษา คือ วัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จำกัด กับทรัพย์ และพระราตนาคูน อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มระดับความสามารถในการจัดการกลยุทธ์ทางการตลาดบริการ ของ การท่องเที่ยวเชิงพุทธ จังหวัดมหาสารคาม

2. สามารถสร้างความสนใจคึกคัก และเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้ด้วยการใช้ แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดบริการ ของ การท่องเที่ยวเชิงพุทธ จังหวัดมหาสารคาม

3. ทำให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดบริการ ของ การ ท่องเที่ยวเชิงพุทธ จังหวัดมหาสารคาม

ตัวแปรและกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อารชีพ จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ ในการเดินทาง และวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการกลยุทธ์การตลาดบริการ ของ การท่องเที่ยวเชิง พุทธ จังหวัดมหาสารคาม

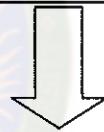
2. กรอบแนวความคิดในการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการ ท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม

การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม โดยการใช้กลยุทธ์ส่วนประสมทาง การตลาด 8P's ใช้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นทฤษฎีของ คลองครี พิมลสมพงษ์ พ.ศ.

แผนภูมิที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสំណងทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

1. ผลิตภัณฑ์และการบริการ (Product and services)
2. ราคา (Price)
3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion)
5. ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence)
6. กระบวนการซื้อ (Purchasing Process)
7. การจัดรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging)
8. ผู้ประสานงาน (Partner Ship)

**การวิเคราะห์และสร้างเคราะห์
การจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ**

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY**

**แนวทางการพัฒนาการจัดการกลยุทธ์ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ
ในจังหวัดมหาสารคาม**

1. กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์และการบริการ (Product and services Strategy)
2. กลยุทธ์ราคา (Price Strategy)
3. กลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place Strategy)
4. กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion Strategy)
5. กลยุทธ์ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence Strategy)
6. กลยุทธ์กระบวนการซื้อ (Purchasing Process Strategy)
7. กลยุทธ์การจัดรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging Strategy)
8. กลยุทธ์ผู้ประสานงาน (Partner Ship Strategy)

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการพัฒนา หมายถึง กลยุทธ์หรือนโยบายที่จะเป็นแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเด็กนาพัฒนาการท่องเที่ยว

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการกันหาการซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเข้า

กลยุทธ์ หมายถึง กรอบของเรื่องราวที่ใช้นำทางเลือกทั้งหลายซึ่งจะเป็นตัวกำหนดลักษณะและทิศทางขององค์การ โดยทางเลือกเหล่านี้คือ เรื่องที่เกี่ยวกับขอบเขตความกว้างของผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่องค์กรเสนอขาย ตลาดที่บริษัทกำลังหุ่มเหตุทำการค้าอยู่ ความสามารถหรือจุดเด่นของบริษัทที่มีอยู่ การเติบโต ผลตอบแทนที่ได้รับจากการดำเนินการและการแบ่งสรรทรัพยากรขององค์การ

การตลาด (Marketing) หมายถึง บุคคลหรือองค์การที่มีความต้องการที่จะได้รับการตอบสนอง มีเงินที่จะซื้อหรือจ่ายเงินและมีความเต็มใจที่จะซื้อ ตลาดอาจจะเป็นบุคคลหรือกลุ่ม องค์การ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในการแลกเปลี่ยนที่มีศักยภาพ (Stanton, Etzel and Walker. 1994 : 662)

กลยุทธ์การตลาด หมายถึง “วิธีการใช้ส่วนประสมทางการตลาดให้เหมาะสมกับตลาด” จากความหมายนี้เป็นการใช้ส่วนประสม 4 ประการ คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดซื้อทางการจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด เพื่อสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย ตลาดเป้าหมาย คือ กลุ่มของลูกค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งบริษัทเลือกเป็นกลุ่มเป้าหมาย ตลาดเป้าหมายอาจเป็นกลุ่มผู้บริโภค ผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีกหรือหน่วยงานรัฐบาลก็ได้ (E.Jerome McCarthy. Basic Marketing.P.815)

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix's) คือ เป็นตัวแปรทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ 4 ประการ ที่บริษัทจำเป็นต้องนำมาใช้ร่วมกันเพื่อสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย (Phillip Kotler. Marketing Essentials.P. 41)

ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งที่สามารถสนองความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ได้ ผลิตภัณฑ์อาจเป็นคุณสมบัติที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ซึ่งส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ตัวผลิตภัณฑ์ ได้แก่ วัสดุ ปกรณ์ บริการกิจกรรม บุคคล สถานที่ องค์การหรือความคิด

ราคา (Price) เป็นสิ่งที่กำหนดมูลค่าในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการในรูปของเงินตรา เป็นส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการกำหนดราคา นโยบายและกลยุทธ์ต่างๆ ในการกำหนดราคา

การจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) เป็นกิจกรรมการนำผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ ออกสู่ตลาดเป้าหมาย ในส่วนประเมินนี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะการพิจารณาสถานที่จำหน่ายอย่างเดียว แต่เป็นการพิจารณาว่าจะจำหน่ายผ่านคนกลางต่างๆ อย่างไร และมีการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างไร ดังนั้นในการนำผลิตภัณฑ์ (Placing the product) ออกสู่ตลาดเป้าหมายประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ช่องทางการจัดจำหน่ายและการกระจายตัวสินค้า

การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้จัดจำหน่ายและตลาด เป้าหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แจ้งข่าวสารหรือซักจุ่งให้เกิดทัศนคติและ พฤติกรรมการซื้อ ซึ่งประกอบด้วยการโฆษณา, การขายโดยพนักงานขาย, การตลาดทางตรง, การ ส่งเสริมการขาย, การให้ข่าวและประชาสัมพันธ์

บุคลากร (People) หมายถึง พนักงานหรือบุคลากรในบริษัท องค์การที่ปฏิบัติตามตำแหน่ง หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

กระบวนการซื้อ (Purchasing Process) หมายถึง การศึกษาข้อมูลทางการตลาด เพื่อให้ ทราบถึงกระบวนการซื้อของนักท่องเที่ยวและการเลือกสรรผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับ กลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว

การจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging) หมายถึง การจัดรวมรวมสินค้าและบริการ การ ท่องเที่ยวหลายๆ อย่างที่เหมาะสมเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองกลุ่มตลาดเป้าหมายของธุรกิจ เช่น รายการนำเที่ยวแบบเบ็ดเตล็ด

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) หมายถึง บรรยากาศและชื่อขายสินค้า และบริการ และขณะที่นักท่องเที่ยวบริโภคสินค้าซึ่งจะสามารถสร้างความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ได้ในทันที

ความร่วมมือทางการท่องเที่ยวและผู้ประสานงาน (Partnership) หมายถึง การ ประสานงานร่วมมือกันทางการท่องเที่ยว ในการร่วมมือกันเสนอขายสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่ มุ่งตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและได้รับความพอใจสูงสุด โดยรักษากุญแจ พนักงานการบริการและระดับราคาที่เหมาะสม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวม כללห่วงความคาดหวังและสิ่งที่ พนักงานรู้สึกพึงพอใจซึ่งรวมอยู่ กับความคาดหวังในเรื่องของความพึงพอใจนั้น ยังมีองค์ประกอบ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ คือ ทัศนคติ

ศักยภาพของชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความพร้อม หรือจีด ความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยว

การจัดการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวจากพื้นที่อาศัยปักธงไปยังพื้นที่อื่นๆชั่วคราว เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล

การท่องเที่ยวเชิงพุทธ หมายถึง การท่องเที่ยวตามโบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เกี่ยวเนื่องกับศาสนาพุทธ

การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมใดๆที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของเดินทางของบุคคล จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆแต่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้ (สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุลและคณะ. 2544 :70)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาพุทธิกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ การท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังนี้

- ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- นิยามและความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- แนวคิดเกี่ยวกับตลาดและการจัดประเภทตลาด
- การบริหารการตลาด
- พุทธิกรรมผู้บูริโภค
- ประวัติวัดพุทธชุมมงคล (วัดพระยืน)
- ประวัติพระราชทานดุณ
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

สุรเชษฐ์ เขยรูมาส และครรชนิ เอมพันธุ์ (2538 ข) ; สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2539) ได้กล่าวถึงแนวคิด ที่เป็นพื้นฐานหรือหลักการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (nature-based) รวมถึงแหล่งวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ เนพาะถิ่น (identical or unique) และทรงคุณค่าในพื้นที่นั้น

2. เป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (responsibly travel) และมีการจัดการอย่างยั่งยืน (sustainable management) ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก่อนข้างต่อไป (no or low impact) และช่วยส่งเสริมการรักษาดู管ภาพสิ่งแวดล้อม ของแหล่งท่องเที่ยว ให้อยู่ยั่งยืนตลอดไป

3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (learning) และการให้การศึกษา (education) เกี่ยวกับระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมของ แหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ความประทับใจ (appreciation) และประสบการณ์ (experience) ที่มีคุณค่า ซึ่งจะสร้าง

ความตระหนักและจิตสำนึกที่ถูกต้องทางด้านการอนุรักษ์ ทึ้งต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น ตลอดจนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

4. เป็นการท่องเที่ยวที่นำไปสู่การกระจายรายได้ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (involvement of local community or people participation) ในภาคบริการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น (local benefit) มากกว่าการท่องเที่ยวที่เคยส่งเสริมกันมาตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันที่เรียกว่า conventional tourism ซึ่งมักจะเป็น การท่องเที่ยวแบบหมู่คณะใหญ่ๆ (mass tourism) ที่ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ มักจะตกอยู่กับผู้ประกอบการ หรือบริษัทนำเที่ยวเท่านั้น

ทฤษฎีของส่วนประสมทางการตลาดการท่องเที่ยว (Marketing Mix's)

ผลองค์รี พิมพ์สมพงษ์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีของส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix's) คือ เป็นตัวแปรทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ 8 ประการ ที่บริษัทจำเป็นต้องนำมาใช้ร่วมกันเพื่อสนับสนุนความต้องการของตลาดเป้าหมาย ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งที่สามารถสนับสนุนความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ได้ ผลิตภัณฑ์อาจเป็นคุณสมบัติที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ซึ่งส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ตัวผลิตภัณฑ์ ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ บริการกิจกรรม บุคคล สถานที่ องค์การหรือความคิด

ราคา (Price) เป็นสิ่งที่กำหนดมูลค่าในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการ ในรูปของเงินตราเป็นส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการกำหนดราคา นโยบายและกลยุทธ์ต่างๆ ในการกำหนดราคา

การจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) เป็นกิจกรรมการนำผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ออกสู่ตลาดเป้าหมาย ในส่วนประสมนี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะการพิจารณาสถานที่จำหน่ายอย่างเดียว แต่เป็นการพิจารณาว่าจะจำหน่ายผ่านคนกลางต่างๆ อย่างไรและมีการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างไร ดังนี้ในการนำผลิตภัณฑ์(Placing the product) ออกสู่ตลาดเป้าหมายประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ช่องทางการจัดจำหน่ายและการกระจายตัวสินค้า

การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้จัดจำหน่าย และตลาดเป้าหมายกับผลิตภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แจ้งข่าวสารหรือข้อมูลให้เกิดทัศนคติ และพฤติกรรมการซื้อ ซึ่งประกอบด้วยการโฆษณา การขายโดยพนักงานขาย การตลาดทางตรง การส่งเสริมการขาย การให้ข่าวและประชาสัมพันธ์

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) หมายถึง บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่นักท่องเที่ยวสนใจ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว บริการ สถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ ที่มีส่วนช่วยให้เกิดความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจได้ในทันที

กระบวนการซื้อ (Purchasing Process) หมายถึง การศึกษาข้อมูลทางการตลาด เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการซื้อของนักท่องเที่ยวและการเลือกสรรผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว

การจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging) หมายถึง การจัดรวมรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวหลายๆ อย่างที่เหมาะสมเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองกลุ่มตลาดเป้าหมายของธุรกิจ เช่น รายการนำเที่ยวแบบเบ็ดเตล็ด

ความร่วมมือทางการท่องเที่ยว/ผู้ประสานงาน (Partnership) หมายถึง การประสานงานร่วมมือกันทางการท่องเที่ยว ใน การร่วมมือกันเสนอขายสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มุ่งตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและได้รับความพอใจสูงสุด โดยรักษาคุณภาพมาตรฐานการบริการและระดับราคาที่เหมาะสม

นิยามและความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สุขุมวิท แสงอรุณ. [ออนไลน์]. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นแนวความคิดที่พึ่งปรากฏขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และยังมีการใช้คำภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่ให้ความหมายเช่นเดียวกัน ที่สำคัญได้แก่ Nature Tourism, Biotourism, Green Tourism เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวคลังกล่าวล้วนแต่เป็นการบ่งบอกถึง การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (sustainable tourism) ซึ่งจากการประชุม Globe 1990 ณ ประเทศไทยได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยว แบบยั่งยืนว่า "การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวน รักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังด้วย การท่องเที่ยวนี้มีความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจสังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย" โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นการท่องเที่ยว ที่คำนึงถึงการภายใน ให้ขีดจำกัดความสามารถของธรรมชาติ และต้องตระหนักรถึงการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน บนธรรมาภิบาล ประเพณี ที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว อีกทั้งต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องชี้นำภัยให้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม แห่งประเทศไทย, 2539) สำหรับความหมายของ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้มีบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ให้ความหมายและคำจำกัดความไว้มากมาย เป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่งและได้รับการอ้างอิงถึงเสมอ ที่สำคัญมีดังนี้

Ceballos Lascurain (1991) อาจจะเป็นคนแรกที่ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "เป็นการท่องเที่ยว รูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่ง

ธรรมชาติ โดยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติ แต่มีวัตถุประสงค์ เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติ เหล่านี้"

Elizabeth Boo (1991) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การท่องเที่ยวแบบอิงธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อ การอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีเงินทุนสำหรับการปกป้อง คุ้มครองพื้นที่ มีการสร้างงานให้กับชุมชนหรือท้องถิ่น พร้อมทั้งให้การศึกษาและ สร้างจิตสำนึกรักด้านสิ่งแวดล้อม"

The Ecotourism Society (1991) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของ ระบบ生นิเวศ และในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น"

Western (1993) ได้ปรับปรุงคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ The Ecotourism Society ให้สั้นและกะทัดรัด แต่มีความหมายสมบูรณ์มากขึ้นคือ "การเดินทางท่องเที่ยว ที่รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น"

The Commonwealth Department of Tourism (1994) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือ การท่องเที่ยว ธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการจัดการเพื่อรักษาระบบ生นิเวศให้ยั่งยืน คำว่า ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมยัง ครอบคลุมถึงขอบเขตธรรมเนียมประเทศท้องถิ่นด้วย ส่วนคำว่าการรักษาระบบ生นิเวศให้ยั่งยืนนั้น หมายถึง การปันผลประโยชน์ต่างๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

เสรี เวชบุญกร (2538) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การท่องเที่ยว ที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นธรรมชาติและต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งหมายรวมถึงวัฒนธรรมของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ใน ท้องถิ่นด้วย"

จากการให้ความหมายและคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังกล่าวข้างต้น พอกจะสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ โดยไม่ก่อให้เกิด การรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แต่มีวัตถุประสงค์อย่างมุ่งมั่น เพื่อชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะ

ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น อีกทั้งช่วยสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นด้วย

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ครรชนี เออมพันธุ์ และสุรเชษฐ์ เชษฐนาส (2539) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการวางแผนการท่องเที่ยวซึ่งรวมไปถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้วยนี้ จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (natural resource tourism)

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่ยังคงดำรงไว้ซึ่งสภาพดั้งเดิมของระบบ生境 (first hand ecosystem) และวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ส่วนใหญ่ จึงมักปรากฏอยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า และอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2539) กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ว่าเป็นแหล่งที่มีจุดเด่นเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (nature attractions) และตัดขาดจากโลกภายนอก (solitude) ซึ่งนักท่องเที่ยวจะไม่ได้สัมผัสที่บ้าน นอกจากรถยนต์ยังได้ให้ความหมายของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวว่า หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมาย (destination) ของการท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่รองรับนักท่องเที่ยว พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจะมีทรัพยากรที่เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ความดึงดูดใจ เหล่านี้อาจเป็นความดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่อาจไม่เป็นสิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวประเภทอื่น ดังนั้นสภาพ ทรัพยากรจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับตลาดการท่องเที่ยว นอกจากความดึงดูดใจในทรัพยากรแล้ว ในบางพื้นที่ยังมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนี้ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวจึงหมายรวมถึงศักยภาพในการประกอบกิจกรรมของนักท่องเที่ยวด้วย โดยได้แบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (nature destination) และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (cultural destination) ซึ่งรวมเอาแหล่งท่องเที่ยวศาสนา ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี (historical, archaeological and regions destination) และแหล่งท่องเที่ยวศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี (art, culture and traditional destinations) เข้าไว้ด้วยกัน

ดังนี้ หากมองการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นอุตสาหกรรมบริการอย่างหนึ่ง แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวจึงต้องมีต้นทุน ได้รับเงินวัตถุคุณภาพเพื่อรับ การท่องเที่ยว และเป็นวัตถุคุณภาพให้แล้วไม่หมดไป หรือสูญหาย หากมีการควบคุมป้องกันด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยว ยังประโยชน์เพื่อ

การท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน โดยไม่เสื่อมโทรมลงไป ทั้งยังไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศจนเกินไป
ความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ (carrying capacity)

2. นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย (2540) ระบุว่า นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถ
จำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยวแบบหัวกระแทก (hard-core nature tourists) เป็น
นักท่องเที่ยวที่เน้นความสำคัญในการศึกษาดูแลวิถีธรรมชาติ

ประเภทที่ 2 นักท่องเที่ยวธรรมชาติแบบอุทิศตน (dedicated nature tourists) เป็น
นักท่องเที่ยวที่เน้นเจาะจงไปเพียงสถานที่ ธรรมชาติโดยเฉพาะ เพื่อจะได้เข้าใจในธรรมชาติ
หรือประเพณีท้องถิ่น

ประเภทที่ 3 นักท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก (mainstream nature tourists) เป็น
นักท่องเที่ยวที่ชอบไปสถานที่แปลกๆ ที่ไม่เคยไปมาก่อน เช่น ไปเยือนลุ่มน้ำอะเมซอน (Amazon)
อุทยานกริลล่าในรวันดา (Rawanda Gorilla Park) หรือจุดหมายปลายทางอื่นๆ ที่เป็นการริเริ่ม
สำหรับโปรแกรมท่องเที่ยวพิเศษ

ประเภทที่ 4 นักท่องเที่ยวธรรมชาติตามโอกาส (casual nature tourists) เป็น
นักท่องเที่ยวที่บังเอิญต้องไปชุมชนธรรมชาติ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมท่องเที่ยวที่คนได้เลือก
ไป

นอกจากนี้ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2539 ได้
กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า จะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม
กับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์
ธรรมชาติ

3. การตลาด

การตลาดนับเป็นส่วนสำคัญในการชักจูงนักท่องเที่ยวให้ไปท่องเที่ยว โดยเป็น
สื่อกลางระหว่างนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งในเชิงการตลาดจะต้องทำ
ความเข้าใจให้ดีเจนว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีลักษณะอย่างไร โดยการให้ข้อมูลและสื่งที่
คาดหวังจากการท่องเที่ยว (expectation) อย่างถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการช่วยให้
นักท่องเที่ยวตัดสินใจว่า รูปแบบของการท่องเที่ยวในลักษณะเช่นนี้เหมาะสม กับความสนใจ และ
ตรงตามความต้องการของตนเองหรือไม่ และสามารถยอมรับกฏ หรือกติกาของการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ได้หรือไม่

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการตลาดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเลือกสรรประเพณีและคุณภาพของนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมสนับสนุน การท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ (qualitative tourism) มากกว่าการท่องเที่ยวในเชิงปริมาณ (quantitative tourism) อันจะเป็นหนทาง นำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งส่วนใหญ่งานด้านการส่งเสริมการตลาดเป็นหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กระทรวง เอ็มพันธ์ และสุรเชษฐ์ เผชญามาส, 2539)

4. การบริการ

การท่องเที่ยวซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ในขณะที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยว แต่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้ต้องการบริการที่เน้นการให้ข้อมูลข่าวสาร และการบริการเพื่อให้นักท่องเที่ยว ได้รับประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม ห้องถิน เช่น บริการด้านสื่อความหมายธรรมชาติ การมีส่วนร่วมของประชาชนห้องถินในภาค บริการ ซึ่งได้แก่ การจัดที่พักที่สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติและวัฒนธรรมห้องถิน (ecologue) เป็นมัคคุเทศก์นำทางในการเดินป่า เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับตลาดและการจัดประเพณีตลาด

ตลาดผู้บริโภค (Consumer market) หมายถึง ผู้บริโภคหรือครอบครัวที่ซื้อสินค้า และบริการเพื่อการบริโภคส่วนตัว ซึ่งถือว่าเป็นการบริโภคขั้นสุดท้าย กล่าวอย่างง่ายๆ ตลาดผู้บริโภคก็หมายถึง ผู้บริโภคหรือครอบครัวเรือนนั่นเอง (Kotler and Armstrong, 1996 : G2)

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำ การค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะ สนองความต้องการของเข้า หรือหมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำการของ ผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อและการใช้สินค้านักการตลาดจำเป็นจะต้องศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรม ผู้บริโภคด้วยเหตุผลหลายประการ กล่าวคือ 1. พฤติกรรมของผู้บริโภค มีผลต่อกลยุทธ์การตลาด ของธุรกิจ และมีผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ถ้ากลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภคได้ 2. เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดทางการตลาดที่ว่าการทำให้ ลูกค้าพึงพอใจ (Schiffman Kanuk, 1994 : 5)

ตลาด (Market) ในความหมายของการตลาด หมายถึง บุคคลหรือองค์กรที่มี ความต้องการที่จะได้รับการตอบสนอง มีเงินที่จะซื้อหรือจ่ายเงินและมีความต้องการที่จะซื้อ ตลาดอาจจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มของค์การ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในการแลกเปลี่ยนที่มีศักยภาพ (Stanton, Etzel and Walker, 1994 : 662)

ตลาด (Market) หมายถึง ลูกค้าที่มีศักยภาพทั้งหมด ที่มีความจำเป็นหรือความต้องการผลิตภัณฑ์ ซึ่งเต็มใจและสามารถที่จะแตกเปลี่ยน เพื่อสนองความจำเป็นหรือความต้องการตามความพอดิจของตน (McCarthy and Perreault. 1990 : 575)

จากความหมายของตลาดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นลักษณะของการตลาดว่า ประกอบด้วยบุคคลหรือองค์การที่มีคุณสมบัติ คือ 1. มีความจำเป็นหรือความต้องการ 2. มีเงินและมีอำนาจ 3. มีความเต็มใจที่จะซื้อ 4. มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ

สุดカラ เรืองรุจิระ(2537 : 5)ได้ให้ความหมายของการตลาดไว้ว่า การตลาด คือ การกระทำการต่างๆ ในทางธุรกิจที่มีผลให้เกิดการนำสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค หรือ ผู้ใช้บริการนั้นๆ โดยได้รับความพอใจและเดียวกันกับบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การตลาด หมายถึง การกระทำการต่างๆ ที่เป็นการนำสินค้าจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค ไม่ว่าโดยวิธีใดก็ตาม ซึ่งเป็นความพึงพอใจในการซื้อขายทั้งสองฝ่าย

แนวความคิดของการตลาด

ชงชัย สันติวงศ์ (2539 : 12-15) ได้กล่าวถึงแนวความคิดทางการตลาดไว้ว่า แนวทางการตลาด ได้พัฒนาเปลี่ยนไปตามความก้าวหน้าของ การพัฒนาของอุตสาหกรรม กล่าวคือ นานมาแล้วจนกระทั่งระยะหลังสุด โลกครึ่งที่สอง นับได้ว่าเป็นช่วงของการพื้นฟูและพัฒนา อุตสาหกรรมในขณะที่โลกกำลังคาดเคลื่อนสิ่งของเครื่องใช้อิ่มมาก ผลิตอะไรมากเท่าไร ก็ได้ อย่างไร ก็มักจะมีโอกาสขายได้ทั้งหมด จะมีปัญหาบ้างก็น้อยมาก ภาวะเช่นนี้ทุกบริษัทต่างก็จะ สนใจแต่ “การผลิต” เท่านั้น ปัญหาด้านการขายยังไม่เกิด การขยายตัวเช่นนี้ได้มีต่อเนื่องเรื่อยไปโดย ไม่ตัดขั้ดใดๆ หากสามารถหาเงินมาลงทุนและใช้ประโยชน์ขายตัวออกไปได้อีก กิจการก็ยัง สามารถขายได้เรื่อยไปด้วยการขยายการผลิตและเพิ่มกำลังพนักงานขายเท่านั้น ความสนใจของ กิจการส่วนใหญ่ในระหว่างช่วงตั้งแต่ส่งเสริม โลกครึ่งที่สองสิ้นสุดลง ในปี ก.ศ. 1945 เรื่อยมา จนถึงประมาณกลางศตวรรษที่ 1960 นั้น จึงต่างกันมุ่งไปให้ความสนใจกับ “การขาย” เกือบทั้งหมด

จนต่อมาเมื่ออุตสาหกรรมได้พัฒนานานพอดีถึงขนาด จนได้มีผู้ผลิตหลายราย ออกมาระเบิดขันกันด้วยคุณภาพที่ดีกว่าและราคาถูกกว่า ตลาดจนถึงทุกวันนี้มีการเร่งนำเอา ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาใช้งานมากขึ้น มีผลทำให้บริษัทต่างๆ ต้องหาทางที่จะเอาชนะคู่แข่งขันให้ได้ซึ่งหนทางเดียวที่จะให้บริษัทมั่นใจและสามารถสำเร็จได้ คือ ต้องให้ความสนใจต่อ ตลาดและลูกค้าและต้องถือว่าลูกค้าคือผู้ที่จะให้ความสำเร็จต่อบริษัทได้ แนวความคิดด้านการตลาด

ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไป “การตลาด” จึงได้ถูกขยายเป็นจุดเน้นที่สำคัญยิ่งปัจจุบัน และธุรกิจทั้งหลายต่างต้องมาแข่งขันกัน พยายามตอบสนองความพ่อใจให้กับลูกค้าให้มาก

แนวความคิดทางการตลาดเพื่อการศึกษา อาจแยกได้เป็น 2 แนวความคิด คือ

แนวความคิดมุ่งการผลิต (Production orientation) คือ บริษัทจะเน้นถึงการจัดทรัพยากรเพื่อการผลิตภัณฑ์ ซึ่งเมื่อผลิตได้แล้วก็นำมาออกขายโดยจะสืบสุดลงตระกรานนำเสนอขายของที่มีอยู่

แนวความคิดมุ่งการตลาด (Marketing orientation) คือ แนวทางการทำงานจะกลับกันโดยแทนที่จะพยายามหาทางให้ลูกค้าเข้าถึงที่บริษัทผลิตได้ และหวังจะให้ลูกค้าชอบตามแต่บริษัทจะหันไปทุ่มเทความพยายามของบริษัทให้เปลี่ยนไปผลิตสิ่งที่ลูกค้าต้องการซึ่งวิธีการดำเนินการตามแนวความคิดนี้ บริษัทจะเริ่มจากการดูถูกความต้องการของลูกค้าก่อนอื่นใดทั้งหมด จากนั้นจึงจะกำกับให้กิจกรรมทางการตลาดทุกอย่างทุ่มเททำเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้นให้สมบูรณ์ที่สุด

แนวความคิดทางการตลาดข้างต้น ได้มีดำเนินขึ้นของการพัฒนาเป็นขั้นๆจากการมุ่งการผลิตไปสู่การมุ่งการตลาด โดยมีจุดสนใจที่ต่างกันดังที่ศาสตราจารย์ Philip Kotler ได้แยกไว้ คือ

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการผลิต คือ การสนับสนุนในการผลิตและวิธีการผลิต กิจกรรมการตลาดทั้งหมดจะมีเพียงการขายเท่านั้น ซึ่งจะทำได้ก็ต่อเมื่อความต้องการผลิตภัณฑ์มีมากกว่าของที่มีขาย

2. แนวความคิดสนใจตัวผลิตภัณฑ์ คือวิธีการยังมุ่งการผลิต แต่จุดศูนย์กลางของการทำงานจะอยู่ที่การพยายามปรับปรุงรูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ดีที่สุดตามที่ศักดิ์ของตัว

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการขาย คือ การตลาดที่ย้ายความสนใจจากผลิตภัณฑ์ไปสู่กิจกรรมทางด้านการขาย ซึ่งเป็นกลไกในการผลักดันสินค้าออกไปโดยข้อสมมติฐานที่ถือว่า การตลาดจะสำเร็จได้ด้วยการใช้กำลังความพยายามในการขายให้ได้ผลสำเร็จ

4. แนวความคิดการตลาด มีหลักการและความเชื่อว่า เงื่อนไขความสำเร็จทางการตลาดจะอยู่ที่การสามารถกำหนดความต้องการที่แท้จริงของตลาดเป้าหมาย หรือก็คือ “หากความต้องการให้พบแล้วมันให้เต็ม” หรือการเปลี่ยนเป็น “จะรักลูกค้าแต่ขอรักผลิตภัณฑ์ และอย่าครอบวิธีการขายที่สุดวากใจของเรา”

5. แนวความคิดการมุ่งสนับสนุนให้ลูกค้า นั่นคือ การยกเหตุผลประโยชน์ทั้งหมดที่จะทำไปให้ถึงตัวลูกค้ามากที่สุด กิจกรรมทุกอย่างจะทำโดยเข้าใจลูกค้า ชื่อสั้นๆ และ

คำนึงถึงผลประโยชน์ของลูกค้าตามความคิด “นิยมผู้บริโภค” ที่จะให้ผู้บริโภคพอใจสูงสุด และอยู่ดีกินดีซึ่งก็จะกลายเป็นแนวความการตลาดแบบมุ่งสังคมในที่สุด

อดุลย์ ชาตรุรงค์กุล (2526 : 6) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการตลาดไว้ว่า เป็นการบริหารสมัยใหม่พัฒนาโดยเริ่มต้นมาจากการมุ่งแต่การผลิต เป็นการมุ่งในการขาย และในที่สุดก็มุ่งกับการตลาดขององค์กรธุรกิจซึ่งผู้บริโภคเป็นแกนกลางของแนวความคิดนี้

การมุ่งแต่การผลิตเน้นสินค้าและบริการต่างๆ มีจัดกัด และมีปัญหาหลักที่องค์กรธุรกิจจะต้องทำการแก้ไขคือพยายามหาทางที่จะเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น ผู้นำในวงการธุรกิจในยุคนี้คือพวกร่วมและผู้กันพบสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ

การมุ่งในการขายนั้นเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ แทนที่จะขาดแคลนสินค้ากลับเป็นปัญหาขาดแคลนลูกค้า บริษัทที่ต้องเพิ่มเงินมาเรื่อยๆ มากประสบกับปัญหาว่าต้องทำการปรับปรุงวิถีทางที่จะกระตุ้นความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ที่เขามีขายอยู่ในปัจจุบัน ให้มากขึ้น มีการเพิ่มงบประมาณโฆษณา มีกำลังขยายพนักงานขายและแบ่งขั้นมากในเรื่องช่องทางการจำหน่าย การใช้ตรา耶ห้อ หีบห่อ และการส่งเสริมการขายเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งการวิจัยตลาดเริ่มนับบทบาทในการหาทางที่จะกำหนดที่ตั้งตลาดให้ดีขึ้นแล้วจึงทดสอบวิถีทางที่จะกระตุ้นความต้องการของลูกค้า การที่จะให้มียอดขายเพียงพอขึ้นอยู่กับการจัดการสินค้าและการส่งเสริมการจำหน่ายที่จะไปแบ่งขั้นกันกับบริษัทอื่นๆ เพื่อแบ่งถือรองตลาดกัน บริษัทผู้ใช้แนวความคิดโดยมุ่งกับการขายนี้ถ้าได้ผล ก็จะผลตอบแทนในรูปกำไร

เป็นการง่ายที่จะใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการมุ่งอยู่ที่การผลิต ทั้งนี้เป็นเพราะว่าบุคคลผู้ดำเนินธุรกิจมีความคิดที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองแทนที่จะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ผู้ผลิตอาจจะคำนึงถึงแต่เพียงให้กระบวนการผลิตดำเนินต่อไปโดยตลอด และจะผลิตแต่ผลิตภัณฑ์ที่ง่ายต่อกระบวนการผลิตคังกล่าว พ่อค้าปลีกเองก็อาจประสงค์ที่จะทำการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ตามเวลาที่ตนสะดวกเท่านั้น ความแตกต่างในเรื่องความคิดของธุรกิจที่มุ่งมั่นในการตลาด

พิบูล ทิปปาน (2537 :28-41) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวความคิดทางการตลาดไว้ว่า ในกระบวนการใดๆ ก็ตาม ผู้บริหารจำเป็นจะต้องมีแนวความคิดหรือหลักปรัชญา เพื่อใช้เป็นหลักยึดถือในการดำเนินงาน การบริหารการตลาดก็เช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากการตลาดไม่เคยอยู่กันที่แต่ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาของสังคม และเศรษฐกิจ ดังนั้นแนวความคิดและปรัชญาที่ใช้เป็นหลักยึดถือในการดำเนินงานตลาดแต่ละบุคคลแต่ละสมัยก็เปลี่ยนแปลงตามไป ด้วยแนวความคิดหรือปรัชญาทางการตลาด ที่ยอมรับว่าดีในยุคนั้นหรือสมัยหนึ่งนั้นจะเป็นแนวความคิดที่ดีและเหมาะสมสำหรับสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจในสมัยนั้นเท่านั้น

แนวความคิด โนรานย์อมหมายสมกับสังคมในสมัยโนราน แต่ในปัจจุบันสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากในอดีตมากนั้นแนวความคิดและปรัชญาทางการตลาด สมัยใหม่ซึ่งเป็นแนวทางที่คือเพื่อกำกับการบริหารงานการตลาดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จึงได้เปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากอดีตมากนัยด้วย ความแตกต่างในด้านแนวความคิดหรือปรัชญาแต่ละยุคแต่ละสมัยการที่จะมุ่งให้ความสนใจ ต่างกันในระหว่างองค์การ(ธุรกิจ) ลูกค้า และสังคม แน่นอนที่สุดการดำเนินกิจกรรมทางการตลาด จำเป็นจะต้องยึดถือหลักปรัชญาอย่างโดยย่างหนึ่ง ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่า ธุรกิจจะมุ่งความสนใจหรือให้น้ำหนัก ในสิ่งใดมากกว่ากันจึงจะเหมาะสมกับธุรกิจของตนมากที่สุด

การบริหารการตลาด

ธงชัย สันติวงศ์ (2539 : 3) ได้ให้ความหมายของการบริหารการตลาดไว้ว่า การบริหารการตลาด คือ การวางแผน การจัดองค์การ การประสานงานและควบคุม เพื่อให้มีการจัดทำผลิตภัณฑ์หรือบริการนำเสนอออกมายแก่ลูกค้า มีการกำหนดราคาที่จะขาย มีการกำหนดรูปแบบการส่งเสริมการจำหน่าย และมีการกำหนดสถานที่ขาย ทั้งนี้ในทางปฏิบัติจะมิใช่การสนใจทำที่ละอ่อน หากแต่จะต้องพยายามรับส่วนผสมที่สมพันธ์กันทั้ง 4 อย่าง คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการจำหน่าย และการจัดจำหน่ายให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการได้สูงสุด

ความสำเร็จของการบริหารการตลาด คือ การมี แผนงาน กลยุทธ์และกิจกรรม การตลาดที่มีประสิทธิภาพ สามารถคืนกำไรและตอบสนองลูกค้าได้ดี เมื่อใดที่การจัดกิจกรรมตอบสนองทำได้ไม่ตรงกับความต้องการ ความล้มเหลวจะเกิดขึ้น ซึ่งผู้บริหารจำต้องเร่งปรับแก้ไข ให้สามารถชนะใจลูกค้าหนึ่งอีกครั้งขึ้นได้

พิมพุ จงสถิตย์วัฒนา (2544 : 6-8) ได้กล่าวถึงการบริหารการตลาดไว้ว่า การบริหารการตลาด หมายถึง กระบวนการวางแผน การปฏิบัติงาน และการควบคุมกิจกรรมทางการตลาดที่ทำให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ซื้อและผู้ผลิต และนำความพอใจสูงสุดมาสู่ทั้งสองฝ่าย ในระยะหลังนี้เนื่องมาจากการเติ่อม โภร์ของสภาพแวดล้อม การใช้อำยุบุ่มเพื่อบรรลุและทำการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้นักการตลาดเริ่มให้ความสนใจต่อการบริหารการตลาด โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบในการไม่ทำลายสภาพแวดล้อม และพยายามทำการตลาดโดยเน้นผลประโยชน์ของผู้บริโภค และผลประโยชน์ของสังคมในระยะยาวด้วย

การเลือกตัดตามเป้าหมายหรือกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย เป็นหน้าที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารการตลาด แต่ที่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากที่ได้เลือกตัดตามเป้าหมายแล้วก็จะต้องระดมกิจกรรมทางการตลาดทั้งปวงที่เขามีอำนาจควบคุมเพื่อนำความพอดีมาสู่ตลาดเป้าหมาย หน้าที่ของผู้บริหารการตลาด แบ่งออกได้เป็น 3 หน้าที่ด้วยกัน คือ

1. การวางแผน

การวางแผนการตลาดเป็นแพลกลยุทธ์ เป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรมการตลาดทั้งปวง ถ้าไม่มีการวางแผนแต่เริ่มแรกก็จะไม่มีแนวทางสำหรับการบริหารและจะไม่มีบรรทัดฐานสำหรับการควบคุม การวางแผนการตลาดประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท

1.1 การเลือกตัดตามเป้าหมาย

1.2 การพัฒนาส่วนประสมทางการตลาด

2. การปฏิบัติงาน

หลังจากที่ได้วางแผนและพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดแล้วจึงเริ่มบริหารงานทางการตลาดตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งการบริหารนี้ต้องใช้เวลาของผู้บริหารมาก เพราะต้องมีการติดตามและตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา ภายใต้สถานการณ์ตลาดที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การปฏิบัติงานประกอบด้วยงาน 3 ประเภท

2.1 การสั่งงานและการวัดผล

2.2 การประสานงาน

2.3 การรุ่งใจ

3. การวัดผล การวิเคราะห์ และการควบคุม

การวัดผล ช่วยให้รู้ถึงผลงานที่ได้กระทำไป และเปิดโอกาสให้ความคุณได้ทั่วถึง และในกรณีที่เหตุการณ์ภายนอกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนงานก็สามารถทำได้ทันท่วงทีและทันต่อเหตุการณ์

การวางแผนการตลาด

การวางแผนการตลาด เป็นงานอันดับแรกของผู้บริหารการตลาด ประกอบด้วย กิจกรรม 2 ประเภทคือ

1. การเลือกตัดตามเป้าหมาย คือ การเลือกตัดตามเป้าหมายที่เราต้องการจะเสนอขายผลิตภัณฑ์หรือบริการ

2. การพัฒนาส่วนประสมทางการตลาด คือ เลือกส่วนประสมทางการตลาดที่เหมาะสมเพื่อสนองความต้องการและนำความพอดีมาสู่ตลาดเป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้ว

ผู้บริโภคเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดต่อการวางแผนการตลาด เพราะเป็นจุดศูนย์กลางของกิจกรรมทั้งหมด หลังจากที่ได้เลือกตลาดเป้าหมาย

การเลือกตลาดเป้าหมาย

กิจกรรมทางการตลาดทั้งปวงเริ่มด้วยการเลือกตลาดเป้าหมาย

ตลาดเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้บริโภคใดกลุ่มนั่นที่เราได้ระบุไว้ เพื่อขายผลิตภัณฑ์หรือบริการให้ตลาดเป้าหมายอาจจะเป็นประชาชนทั้งหมด หรืออาจจะเป็นกลุ่มคนเด็กๆ กลุ่มนั่นเอง แล้วแต่ว่าเราต้องการจะเลือกตลาดประเภทใด

การเลือกตลาดเป้าหมาย เป็นกระบวนการวิธีของการวิเคราะห์ตลาดต่างๆ เพื่อสรุปหาตลาดที่เราต้องการจะขายผลิตภัณฑ์ให้ การเลือกตลาดเป้าหมายเป็นสิ่งจำเป็นมาก ถ้าต้องการบริหารตลาดให้ได้ผล เพราะไม่มีใครที่จะสามารถเอาใจใส่คุณแล้วตลาดทั้งหมด ได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในการบริหารการตลาดที่ถูกต้องและได้ผลจึงจำเป็นต้องมีการเลือกตลาดเป้าหมายเพื่อระดมกิจกรรมทางการตลาดที่เหมาะสมสำหรับตลาดนั้น

การเลือกตลาดเป้าหมายด้วยวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้

1. วิเคราะห์ตลาดทั้งปวง และตลาดที่อาจจะเป็นตลาดเป้าหมาย
2. ส่วนประสมทางการตลาดที่ต้องใช้เพื่อตลาดเป้าหมายนั้นๆ
3. สมรรถภาพของบริษัทที่จะบริการตลาดเป้าหมาย
4. นโยบายโดยทั่วๆ ไปของบริษัท

5. วิเคราะห์สภาพตลาด สิ่งแวดล้อมและการแบ่งชั้น

ความหมายของกลยุทธ์การตลาด

กลยุทธ์ หมายถึง กรอบของเรื่องราวที่ใช้นำทางเลือกทั้งหลายซึ่งจะเป็นตัวกำหนดตักษณ์และทิศทางขององค์การ โดยทางเลือกเหล่านี้ก็คือ เรื่องที่เกี่ยวกับขอบเขตความกว้างของผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่องค์กรเสนอขาย ตลาดที่บริษัทกำลังทุ่มเททำการค้าอยู่ ความสามารถหรือความสามารถของบริษัทที่มีอยู่ การเติบโต ผลตอบแทนที่ได้รับจากการดำเนินการและการแบ่งสรรทรัพยากรขององค์การ องค์กรทุกองค์การที่กำลังดำเนินกิจกรรมอยู่ทุกแห่งต่างๆ ก็มีทิศทางเดิน หรือการก้าวผ่านไปสู่ทางใดทางหนึ่น และถ้าหากผู้บริหารระดับสูงขององค์การเหล่านั้นไม่ได้อาจใส่ใจจริงกับการกำหนดกลยุทธ์ ทิศทางการก้าวขององค์การก็จะเป็นไปโดยขาดทิศทางที่แน่นอน และต้องเสียเวลาในการพัฒนา อาจโน้มเอียงไปตามแรงกดดัน ทั้งจากอิทธิพลภายในหรือภายนอก องค์การ ปัญหาการปล่อยละเลยดังกล่าวเนื่องที่เป็นปัญหาสำคัญที่มักจะถูกมองข้ามเสมอ ซึ่งผลเสียที่ตามมาก็จะมีได้มาก นั่นคือถ้าหากท่านปล่อยให้อนาคตวิวัฒนาขององค์การดำเนินไปตามแบบที่ตามมีความเกิดแล้ว ก็เท่ากับท่านกำลังยอมอยู่ภายใต้อิทธิพลของการซักจุ่งและผลักดันโดยลูกน้อง

ที่อยู่ต่อมาลงไว้ในองค์การ หรือโดยอิทธิพลจากภายนอกทั้งหลาย เช่น ตามคำชักชวนของรัฐบาล ตามคำแนะนำของนายนายธนาคาร ตามผลลัพธ์ของการแข่ง ตามข้องเรียกร้องของแรงงานหรืออิทธิพลอื่นใดก็ได้

การวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด

เป็นขั้นตอนในการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการตลาด การเลือกตลาดเป้าหมายและการออกแบบกลยุทธ์การตลาด เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตลาดดังนี้

1. กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์
2. กลยุทธ์ราคา
3. กลยุทธ์การจัดจำหน่าย
4. กลยุทธ์การบรรจุภัณฑ์
5. กลยุทธ์การใช้พนักงาน
6. กลยุทธ์การสร้างอำนาจ
7. กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด หรือการวางแผนการสื่อสารการตลาด
8. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์
9. กลยุทธ์การโฆษณา
10. กลยุทธ์การส่งเสริมการขาย
11. กลยุทธ์การตลาดเฉพาะตระ
12. กลยุทธ์การตลาดเชิงกิจกรรม
13. กลยุทธ์การตลาดเพื่อเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่

1. กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์

แมทริกซ์บีซีจี หรือ BCG หมายถึง กลยุทธ์ซึ่งใช้ในการตัดสินใจเพื่อจัดสรรทรัพยากร โดยถือเกณฑ์ส่วนครองตลาดเปรียบเทียบและอัตราการเจริญเติบโตของแต่ละหน่วยธุรกิจหรือแต่ละผลิตภัณฑ์ หรือหมายถึงแนวความคิดของแต่ละหน่วยธุรกิจและส่วนครองตลาดเปรียบเทียบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน แต่ละส่วนแสดงถึงลักษณะธุรกิจ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายและส่วนครองตลาดที่แตกต่างกัน

1. ผลิตภัณฑ์ที่มีปัญหา เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายสูง และส่วนครองตลาดเปรียบเทียบต่ำมากพบในธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ในขั้นแนะนำ
2. ผลิตภัณฑ์ที่เป็นความเด่น เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเจริญเติบโตของยอดขายสูง ส่วนครองตลาดเปรียบเทียบสูง เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นผู้นำตลาดและสามารถทำเงินให้

บริษัทเป็นอย่างมากเป็นผลิตภัณฑ์ในขั้นเติบโต

3. ผลิตภัณฑ์ที่ทำเงิน เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเริ่มเติบโตของยอดขายสูง และ ส่วนของตลาดเปรียบเทียบสูงเป็นผลิตภัณฑ์ในขั้นเริ่มเติบโตเดิมที่

4. ผลิตภัณฑ์ที่ตกต่ำ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราการเริ่มเติบโตของยอดขายต่ำ และ ส่วนของตลาดเปรียบเทียบต่ำ ผลิตภัณฑ์ที่ตกต่ำเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำกำไรต่ำ หรือขาดทุน จึงถือว่า เป็นผลิตภัณฑ์ในขั้นตกต่ำ

2. กลยุทธ์ราคา

1. ตั้งราคามาตรฐานหรือตั้งราคามาความพอใจ

1.1 ตั้งราคามาตรฐาน เหมาะสำหรับสินค้าที่สร้างความแตกต่างได้อย่าง สามารถจะตั้งให้แตกต่างจากตลาดคู่แข่งขัน ได้นั้นคือการตั้งราคามาคู่แข่งขัน

1.2 ตั้งราคามาความพอใจ เป็นการตั้งราคาได้ตามความพอใจโดยไม่ คำนึงถึงคู่แข่งขันเหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างในตราสินค้าสินค้าที่มีเอกลักษณ์ส่วนตัว มีภาพพจน์ที่ดี

2. สินค้าจะออกเป็นแบบราคาสูงหรือราคามาตรฐานหรือสินค้าเพื่อการแข่งขัน เช่น

2.1 ราคาสูงเมื่อแนวโน้มในคุณภาพที่เหนือกว่าและการยอมรับในราคากอง ลูกค้า

2.2 ราคามาตรฐานเมื่อใช้การตั้งราคาโดยพิจารณาจากราคากองคู่แข่งขัน

2.3 ตราสินค้าเพื่อการแข่งขัน หรือตราสินค้าที่ราคายังคง ฉลองตลาด ต่างด้วยคุณภาพกว่าคู่แข่งขันเล็กน้อย

3. การตั้งราคาเท่ากันหมวด หมายความว่า ไม่ว่าจังหวัดใดหรือสถานที่ใด ราคาก็ เท่ากันหมวด จะซื้อคุ้รุ่อนหรือคุ้นหาน้ำก็เท่ากัน เช่น สินค้าที่ติดราคาวิธีที่กล่องก็คือสินค้าที่ใช้ กลยุทธ์นี้ เพื่อไม่ให้ราคแตกต่างกัน ข้อดีคือ สามารถควบคุมราคากำไร แต่ข้อเสียคือจะมีผู้บริโภค บางส่วนที่จะต้องรับภาระค่าน้ำราคากับผู้บริโภคบางส่วน

3. กลยุทธ์การบรรจุภัณฑ์ มีหลักในการพิจารณาดังนี้

1. บรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสมที่จะบรรจุสินค้าหรือไม่

2. สินค้าเมื่อวางบนชั้นแล้ว ให้เปรียบหรือไม่

3. สินค้าเมื่อนำมาใช้แล้วเก็บสะควรหรือไม่

4. บรรจุภัณฑ์สวยงามหรือไม่

5. สามารถเชิญชวนให้ใช้ได้หรือไม่

6. บรรจุภัณฑ์สามารถสะท้อนตำแหน่งของสินค้าได้หรือไม่
7. บรรจุภัณฑ์สามารถบุคลิกภาพของสินค้าได้หรือไม่
8. บรรจุภัณฑ์สามารถปกป้องสินค้าได้หรือไม่
9. บรรจุภัณฑ์มีความสะดวกต่อการใช้งานหรือไม่
10. บรรจุภัณฑ์ที่เลือกนั้นสามารถทำกำไรได้มากขึ้นได้หรือไม่
11. บรรจุภัณฑ์นั้นสามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมการตลาดได้หรือไม่
12. เป็นการออกถึงวิธีการใช้สินค้าได้หรือไม่
13. สามารถดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมได้หรือไม่

4. กลยุทธ์การจัดซ่องทางการจัดจำหน่าย (Place)

การวางแผนซ่องทางการจัดจำหน่าย ซึ่งวิธีการจัดซ่องทางการจัดจำหน่ายจะต้อง

พิจารณาถึง

1. ซ่องทางการจัดจำหน่าย
2. ประเภทของร้าน
3. จำนวนคนกลางในซ่องทาง
4. การสนับสนุนการกระจายตัวสินค้าเข้าสู่ตลาดเป็นกิจกรรมการนำผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ออกสู่ตลาดเป้าหมาย

ในส่วนประสมนี้ไม่ได้มายถึงเฉพาะการพิจารณาสถานที่จำหน่ายอย่างเดียวแต่เป็นการพิจารณาว่าจะจำหน่ายผ่านคนกลางต่างๆ อย่างไร และมีการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างไรดังนั้นในการนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมายประกอบด้วย 2 ส่วน ซึ่งเราเรียกว่า ส่วนประสมในการจัดจำหน่าย ดังนี้

1. ซ่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง กลุ่มของสถาบันหรือบุคคลที่ทำหน้าที่หรือกิจกรรมอันจะนำผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้ ในส่วนนี้เป็นเรื่องการพิจารณาว่าจะจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยผ่านคนกลางต่างๆ อย่างไร กล่าวคือ พิจารณาถึงเส้นทางที่ผลิตภัณฑ์เคลื่อนย้ายจากผู้ผลิตผ่านคนกลางไปยังลูกค้า

2. การกระจายตัวสินค้า หมายถึง “กิจกรรมทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายตัวสินค้าที่มีปริมาณถูกต้องไปยังสถานที่ที่ต้องการ และเวลาที่เหมาะสม” ในส่วนนี้จึงประกอบด้วย การขนส่ง การเก็บรักษาตัวสินค้าภายในองค์กรธุรกิจของตนและในระบบซ่องทางการคลังสินค้า และการควบคุมสินค้าคงคลัง

5. กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้จำหน่ายและตลาดเป้าหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แจ้งข่าวสารหรือข้อมูลให้เกิดทักษะและพฤติกรรมการซื้อ การส่งเสริมการตลาดอาจทำได้ 4 แบบด้วยกัน ซึ่งเราเรียกว่า ส่วน

ประสมการส่งเสริมการตลาด (promotion Mix's) หรือส่วนประสมในการติดต่อสื่อสาร (Communication Mix) ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

5.1 การโฆษณา (Advertising) เป็นการติดต่อสื่อสารแบบไม่ใช้บุคคลโดยผ่านสื่อต่างๆ และผู้อุปถัมภ์รายการต้องเสียค่าใช้จ่ายในการโฆษณา กิจกรรมการโฆษณา ประกอบด้วย การโฆษณาผ่านหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา การโฆษณาในโรงพยาบาลรร

5.2 การขายโดยใช้บุคคล (Personal Selling) “เป็นการติดต่อสื่อสารทางตรงแบบเชิงบุคคลระหว่างผู้ขายและลูกค้าที่มีอำนาจซื้อ” การขายโดยใช้บุคคลก็คือการขายโดยใช้พนักงานขายนั่นเอง

5.3 การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) “เป็นกิจกรรมทางการตลาดที่นอกเหนือจากการขายโดยใช้บุคคล การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ที่ช่วยกระตุ้นการซื้อของผู้บริโภคและประสิทธิภาพของผู้ขาย ตัวอย่างการส่งเสริมการขายได้แก่ การลดราคา การแลกซื้อ แจกตัวอย่างสินค้า แ套餐สินค้าฟรี ซิงไชค์ การแจกคูปอง เป็นต้น

5.4 การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relation)

การให้ข่าว (Publicity) “เป็นการเสนอความคิดเกี่ยวกับสินค้า หรือบริการแบบไม่ใช่บุคคล โดยที่องค์การที่เข้าเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์นั้นไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ จากการเสนอข่าวนั้นๆ”

การประชาสัมพันธ์ (Public Relation) “เป็นความพยายามที่ได้จัดเตรียมไว้ขององค์การเพื่อชักจูงกลุ่มสาธารณะให้เกิดความคิดเห็นหรือทัศนคติที่ดีต่องค์การ” จะเห็นว่าการให้ข่าวเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ เพราะการให้ข่าวเป็นกิจกรรมในอันที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีตอกลุ่มชน

6. กลยุทธ์ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence Strategy) บรรยายคุณลักษณะของสินค้าและบริการ และขณะที่นักท่องเที่ยวบริโภคสินค้าซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจได้ในทันที

7. กลยุทธ์กระบวนการซื้อ(Purchasing Process Strategy) การศึกษาข้อมูลทางการตลาด เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการซื้อของนักท่องเที่ยวและการเลือกสรรผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว

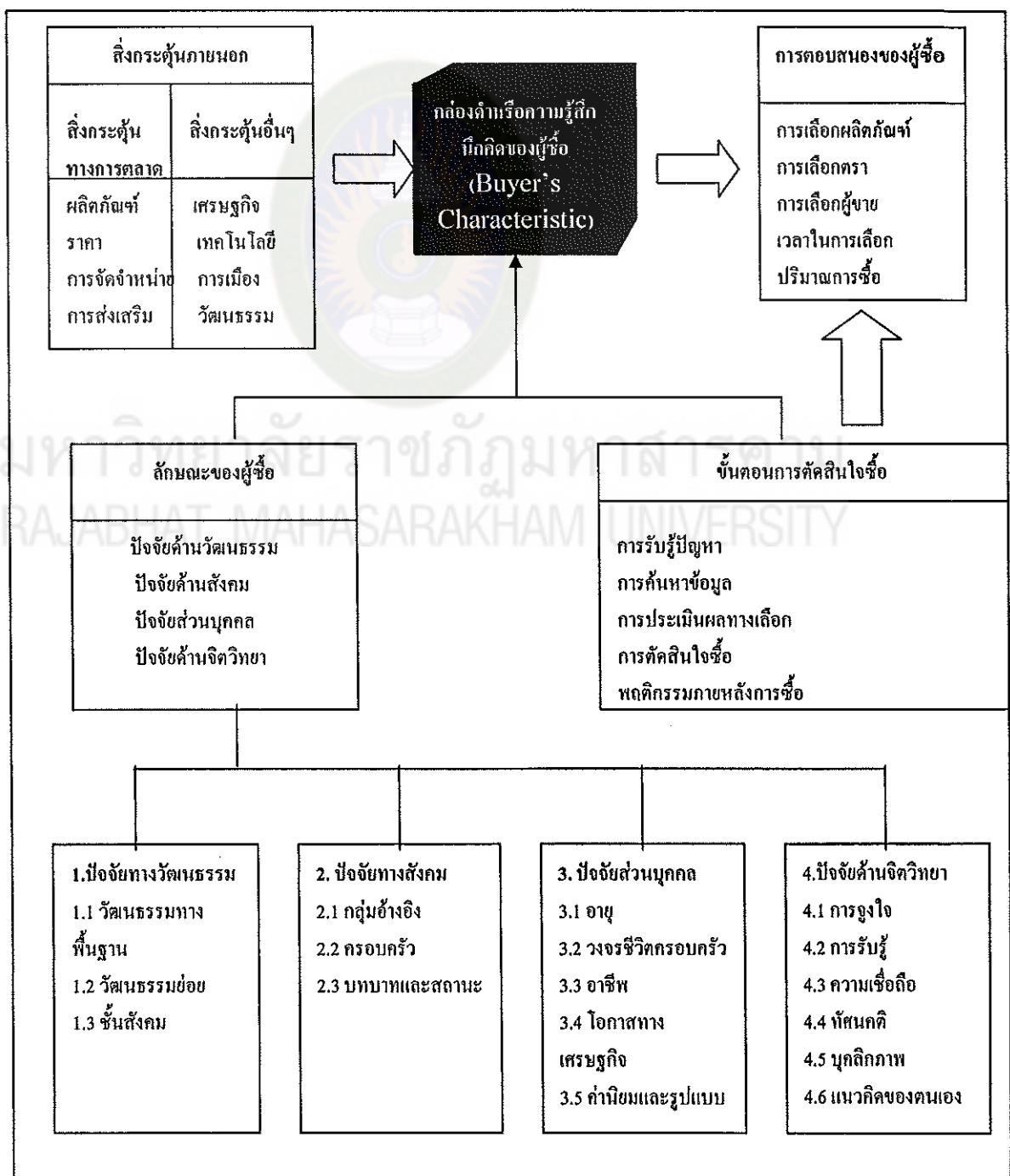
8. กลยุทธ์ผู้ประสานงาน(Partner Ship Strategy) ความร่วมมือทางการท่องเที่ยว/ผู้ประสานงาน (Partnership) หมายถึง การประสานงานร่วมมือกันทางการท่องเที่ยว ในการร่วมมือกันเสนอขายสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มุ่งตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและได้รับความพอใจสูงสุด โดยรักษาคุณภาพมาตรฐานการบริการและระดับราคาที่เหมาะสม

พฤติกรรมผู้บริโภค

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจังใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนิยมคิดของผู้ซื้อ ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายสามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนิยมคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ แล้วมีการตอบสนองของผู้ซื้อ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.1 โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

จุดเริ่มต้นของโน้ມเดลน์อยู่ที่มีสิ่งกระตุ้นให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดความตอบสนอง ดังนั้นโน้ມเดลน์จึงอาจเรียกว่า S-R Theory โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในในร่างกายและสิ่งกระตุ้นจากภายนอก นักตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจุงใจให้เกิดการซื้อสินค้า ซึ่งอาจใช้เหตุจุงใจ ซื้อด้านเหตุผลและใช้ผลใจให้ซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องให้มีขึ้น เป็นสิ่งเกี่ยวข้องกับส่วนประสบทางการตลาดประกอบด้วย

1. สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงาม เพื่อกระตุ้นความต้องการ

2. สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาลูกค้าเป้าหมาย

3. สิ่งกระตุ้นด้านการจัดซื้อการจำหน่าย (Distribution หรือ Place) เช่น การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้อ

4. สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณา สมำเสมอ การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แฉม การสร้างความสัมพันธ์ อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์การ ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ ได้แก่

1. สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

2. สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านฝ้าก-ถอนเงิน อัตโนมัติสามารถกระตุ้นความต้องการการใช้บริการบริการของธนาคารมากขึ้น

3. สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง เช่นกฎหมายเพิ่มหรือลดภาษี สินค้าโดยสินค้าหนึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

4. สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่างๆ จะมีผลกับผู้ซื้อสินค้าโดยสินค้าหนึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

2. กล่องคำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อที่เปรียบเสมือนกล่องคำ ซึ่งผู้ผลิตรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามก้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer Characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อมีอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งรายละเอียดในแต่ละลักษณะจะกล่าวถึงในหัวข้อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

2.2 กระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer Response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภครือผู้ซื้อ ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ดังนี้ 1. การเลือกผลิตภัณฑ์ 2. การเลือกตราสินค้า 3. การเลือกผู้ขาย 4. การเลือกเวลาในการซื้อ 5. การเลือกปริมาณในการซื้อ

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

ลักษณะของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านวัฒนธรรมและปัจจัยด้านสังคม(ปัจจัยภายนอก) ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านจิตวิทยา (ปัจจัยภายใน) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural factor) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ ในสังคมหนึ่ง ค่านิยมในวัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดลักษณะของสังคม และกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่น วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งนักการตลาดต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมและนำลักษณะการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้น้าไปใช้กำหนดโปรแกรมทางการตลาด

วัฒนธรรมแบ่งออกเป็นวัฒนพื้นฐาน วัฒนธรรมย่อย และขั้นของสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) เป็นลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ในสังคม เช่น ลักษณะนิสัยของคนไทย ซึ่งเกิดจากการหล่อหลอมพุติกรรมของสังคมไทย ทำให้มีลักษณะพุติกรรมที่คล้ายคลึงกัน

1.2 วัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) หมายถึง วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน ซึ่งมีอยู่ภายในสังคมขนาดใหญ่และสถาบันชั้นชื่อน วัฒนธรรมย่อย เกิดจากพื้นฐานทางภูมิศาสตร์และลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ ลักษณะของวัฒนธรรมย่อยประกอบด้วย

1. กลุ่มเชื้อชาติ เชื้อชาติต่างๆ ได้แก่ ไทย จีน อังกฤษ อริกัน แต่ละเชื้อชาติมี การบริโภคสินค้าที่แตกต่าง

2. กลุ่มศาสนา กลุ่มศาสนาต่างๆ ได้แก่ ชาวพุทธ ชาวคริสต์ ชาวอิสลาม ฯลฯ แต่ละกลุ่มนี้ประเพณีและข้อห้ามที่แตกต่างกันจึงมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภค

3. กลุ่มสีผิว กลุ่มสีผิwt่างๆ เช่น ผิวคำ ผิวขาว ผิวเหลือง แต่ละกลุ่มนี้มี ค่านิยมในวัฒนธรรมที่ต่างกัน ทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกันไปด้วย

4. พื้นที่ทางภูมิศาสตร์หรือท้องถิ่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ทำให้เกิดลักษณะการ ดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน และมีอิทธิพลต่อการบริโภคที่แตกต่างกัน

5. กลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มพนักงาน กลุ่มนักธุรกิจ และเจ้าของกิจการ กลุ่มวิชาชีพอื่นๆ

6. กลุ่มย่อยด้านอายุ เช่น เด็ก ทารก วัยรุ่น ผู้ใหญ่วัยทำงาน และผู้สูงอายุ

7. กลุ่มย่อยด้านเพศ ได้แก่ เพศหญิงและเพศชาย

1.3 ชั้นทางสังคม (Social Class) เป็นการแบ่งสมาชิกทางสังคมออกเป็นระดับ ฐานะที่แตกต่างกัน โดยที่สมาชิกทั่วไปถือเกณฑ์รายได้ ทรัพย์สิน อาชีพ ในแต่ละชั้นสังคมจะมี สถานะอย่างเดียวกัน และมีสมาชิกในสังคมที่แตกต่างกันจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน การแบ่งชั้น ทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค นักการตลาดจะต้องศึกษาชั้น ทางสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งส่วนตลาด การกำหนดตลาดเป้าหมาย กำหนดตำแหน่ง ผลิตภัณฑ์ และศึกษาความต้องการของตลาดเป้าหมายรวมทั้งจัดส่วนประสบทางการตลาดให้ สามารถสนองความต้องการของแต่ละชั้นสังคมได้ถูกต้อง ลักษณะที่สำคัญของชั้นทางสังคมมีดังนี้

1. บุคลคลภายในชั้นสังคมเดียวกันมีแนวโน้มจะมีค่านิยม พฤติกรรมและบริโภค คล้ายคลึงกัน

2. บุคลคลจะถูกจัดลำดับสูงหรือต่ำตามตำแหน่งที่ยอมรับในสังคมนั้น

3. ชั้นทางสังคมแบ่งตามอาชีพ รายได้ ฐานะ ครอบครัว ตำแหน่ง หน้าที่หรือ บุคลิกลักษณะ

4. ชั้นสังคมเป็นลำดับชั้นตอนที่ต่อเนื่องกันและบุคลคลสามารถเปลี่ยนชั้นของสังคม ให้สูงขึ้นหรือต่ำลงได้ ลักษณะชั้นของสังคมแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 ระดับและเป็นกลุ่มย่อย ได้ 6 ระดับ

1. ระดับสูง (Upper class) แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

1.1 ระดับสูงอย่างสูง (Upper- Upper class) ได้แก่ ผู้ดีเก่าและได้รับมรดกจำนวนมาก เนื่องจากกลุ่มนี้มีอำนาจซื้อพ่อเพียง สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่ม ได้แก่ สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เพชร รถบันต์ราคาราคาแพง บ้านราคาราคาแพง

1.2 ระดับสูงอย่างต่ำ (Lower - Upper class) ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง เศรษฐี สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้จะคล้ายคลึงกับกลุ่มระดับสูงอย่างสูง กลุ่มนี้จะมีความต้องการด้านการยกย่องมากกว่ากลุ่มระดับสูงอย่างสูง

2. ระดับกลาง (Middle class) แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

2.1 ระดับกลางอย่างสูง (Upper- Middle class) ได้แก่ ผู้ที่ได้รับความสำเร็จทางอาชีพพอสมควร สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้ ได้แก่ บ้าน เสื้อผ้า รถบันต์ที่ประหยัดน้ำมัน เพอร์นิเจอร์และของใช้ในครัวเรือน กลุ่มนี้มีความต้องการด้านการยกย่องสูงมาก

2.2 ระดับกลางอย่างต่ำ (Lower - Middle class) ได้แก่ พนักงานระดับปฏิบัติงานและข้าราชการระดับปฏิบัติงาน สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้เป็นสินค้าราคาปานกลาง เช่น สินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ระดับต่ำ (Lower - class) แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

3.1 ระดับต่ำอย่างสูง (Upper - Lower class) ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน และมีทักษะทางสังคมสมควร สินค้าที่มีเป้าหมายของกลุ่มนี้ ได้แก่ สินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ และราคาประหยัด

3.2 ระดับต่ำอย่างต่ำ (Lower-lower) ได้แก่ กรรมการที่มีรายได้ต่ำ สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับข้อ 3.1

2.ปัจจัยด้านสังคม (Social factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ กลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มทางด้านค่านิยม(Value) การเดือกดูติกรรม(Behavior) และการดำเนินชีวิ (lifestyle) รวมทั้งทัศนคติ (Attitude) และแนวความคิดของบุคคล เนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ลักษณะทางสังคมประกอบด้วย

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference group) เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยกลุ่มนี้ จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยม ของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

(1) กลุ่มบุรุษภรรยา (Primary group) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary group) ได้แก่ กลุ่มนุклคลัชชั่นนำในสังคม เพื่อนร่วมอาชีพและสถานที่ บุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคม

นักการตลาดใช้กลุ่มอ้างอิงในการกำหนดผู้แสดง(Presenter) ทั้งเป็นผู้ทดสอบการทำงานของสินค้า โดยบุคคลที่ใช้สินค้ารับรอง (Testimonial) และการใช้บุคคลที่มีเชื่อเสียงรับรอง สินค้า(Endorsement)

2.ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อหัศคติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคลสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว

2.บทบาทและสถานะ (Roles and statuses) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม ซึ่งจะต้องวิเคราะห์ว่าในมีบทบาทเป็นผู้คิดคิริเริ่ม ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้มีอิทธิพล ผู้ซื้อ และผู้ใช้

3.ปัจจัยส่วนบุคคล(Personal factor) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ ประกอบด้วย

3.1อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี, 6-11 ปี, 12-19 ปี, 20-34 ปี, 35-49 ปี, 50-64 ปี และ 65 ปีขึ้นไป เช่นกลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแอลกอฮอล์ใหม่และชอบสินค้าประเภทแฟชั่น และรายการพักผ่อนหย่อนใจ

3.2 วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำเนินชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัวการดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการ หัศคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน วัญจกรชีวิตครอบครัวประกอบด้วย ขั้นตอนแต่ละขั้นตอนจะมีลักษณะการบริโภคที่แตกต่างกัน (Stanton, Etzel and Walker, 1994:99)

ขั้นที่ 1 เป็นโสดและอยู่ในวัยหนุ่มสาว มักจะซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคส่วนตัว สนใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ เสื้อผ้า เครื่องสำอาง

ขั้นที่ 2 คู่สมรสใหม่ : บังหนูนและไม่มีบุตร มักจะซื้อสินค้าถาวร เช่น รถยนต์ ตู้เย็น เตาไฟฟ้า และเฟอร์นิเจอร์ที่จำเป็น

ขั้นที่ 3 ครอบครัวที่มีบุตรขั้นที่ 1 : บุตรคนเด็กอายุต่ำกว่า 6 ขวบ มักจะซื้อสินค้าถาวรที่ใช้ในบ้าน เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องซักผ้า เครื่องดูดฝุ่น และบังซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก เช่น อาหารเด็ก ยา เสื้อผ้า และของเด็กเล่น รวมทั้งจะมีความสนใจในผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นพิเศษ

ขั้นที่ 4 ครอบครัวที่มีบุตรขั้นที่ 2 : บุตรคนเด็กอายุ 6 ขวบหรือมากกว่า 6 ขวบ มีฐานะการเงินดีขึ้น ภาระอาชีวะทำงานด้วยเพราะบุตรเข้าโรงเรียนแล้ว สินค้าที่บริโภค เช่น อาหาร เสื้อผ้า เครื่องเขียน แบบเรียน และรายการพักผ่อนหย่อนใจสำหรับบุตร

ขั้นที่ 5 ครอบครัวที่มีบุตรขั้นที่ 3 : มีความค่าอาชญากรรมและมีบุตรโตแล้ว แต่ยังไม่แต่งงานมีฐานะการเงินดีสามารถซื้อสินค้าถาวรและเฟอร์นิเจอร์มาแทนของเด็ก ผลิตภัณฑ์ที่บริโภค

อาจจะเป็นรถชนตัว บริการของทันตแพทย์ การพักผ่อนและการห้องเที่ยวที่ห้องน้ำ บ้านขนาดใหญ่ กว่าเดิม

ข้อที่ 6 ครอบครัวที่มีบุตรแยกครอบครัวขึ้นที่ 1 : บิดามารดาอาชญากร มีบุตรแยกครอบครัวและหัวหน้าครอบครัวยังทำงานอยู่ มีฐานะการเงินดี อาจต้องเข้าไปอยู่อพาร์ทเม้นท์ ขอบเดินทางเพื่อพักผ่อน บริษัททรัพย์สินบำรุงศาสนากลไช่ยเหลือสังคม

ข้อที่ 7 ครอบครัวที่มีบุตรแยกครอบครัวขึ้นที่ 1 : ครอบครัวที่มีบิดามารดาอาชญากร บุตรแยกครอบครัวและหัวหน้าครอบครัวเกย์ยิบแล้ว กลุ่มนี้รายได้ลดลงอาศัยอยู่ในบ้านจะซื้อยารักษาโรค และผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุ

ข้อที่ 8 คนที่อยู่คนเดียว เนื่องจากฝ่ายหนึ่งตายหรือหย่าขาดจากกันและทำงานอยู่ กลุ่มนี้รายได้ยังคงมีอยู่จะพาในการห้องเที่ยว

ข้อที่ 9 คนที่อยู่คนเดียว เนื่องจากฝ่ายหนึ่งตายหรือหย่าขาดจากกันและออกจากงานแล้ว กลุ่มนี้รายได้น้อยและค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่ารักษาพยาบาล

3.3 อาชีพ(Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานสินค้าจำเป็น นักธุรกิจจะซื้อเสื้อผ้าราคาสูง หรือตัวเครื่องบินซึ่งนักการตลาดจะศึกษาผลิตภัณฑ์ของบริษัท มีบุคคลในอาชีพไหนสนใจ เพื่อที่จะจัดกิจกรรมทางตลาดให้สนองความต้องการให้เหมาะสม

3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic circumstances) หรือรายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลก็คือรายได้ของบุคคล ซึ่งมีผลต่อจำนวนการซื้อและทักษะดิจิทัลกับการซื้อยาน

3.5 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

3.6 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคลหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคางานสินค้า ส่วนรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำเนินชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปของ

1. กิจกรรม
2. ความสนใจ
3. ความคิดเห็น

การจัดประเภทค่านิยมอาจจะถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต ซึ่งใช้คำย่อว่า VALs ซึ่งบ่งบอกว่า Value And Lifestyle โดยมีการจัดกลุ่มต่างๆ เป็น 8 กลุ่มแต่ละกลุ่มนี้มีลักษณะพุทธิกรรมผู้บริโภคที่ต่างกัน ดังนี้

1. กลุ่มที่ชอบเข้าสังคม
2. ผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จและผู้ที่ชื่นชอบการลักการ
3. ผู้ที่มีความทะเยอทะยานและผู้ที่มีความพยายาม
4. ผู้ที่มีประสบการณ์และกลุ่มผู้ปฏิบัติการ
5. กลุ่มที่ต่อสู้คืนรุน

ตารางที่ 2.1 แสดงลักษณะรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle หรือ AIOs) และลักษณะด้านประชากรศาสตร์

กิจกรรม	ความสนใจ	ความคิดเห็น	ประชากรศาสตร์
1.การทำงาน	1.ครอบครัว	1.ต่อตนเอง	1.อายุ
2.งานอดิเรก	2.บ้าน	2.ปัญหาสังคม	2.การศึกษา
3.กิจกรรมสังคม	3.งาน	3.การเมือง	3.รายได้
4.การใช้เวลาว่าง	4.การร่วมกิจกรรม	4.ธุรกิจ	4.อาชีพ
5.การพักผ่อน	ชุมชน	5.เศรษฐกิจ	5.ขนาดของครอบครัว
6.สมนาคุณ	5.การพักผ่อน	6.การศึกษา	6.ที่อยู่อาศัย
7.การร่วมกิจกรรมชุมชน	6.ความนิยม	7.ผลิตภัณฑ์	7.ภูมิศาสตร์
8.กีฬา	7.อาหาร	8.อนาคต	8.ขนาดของจังหวัด
9.การเลือกซื้อ	8.สื่อ	9.วัฒนธรรม	9.ขั้นตอนวงจรชีวิตของครอบครัว
	9.ความสำเร็จ		

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological factor) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อการพุทธิกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ปัจจัยภายในประกอบด้วย ปัจจัยต่อไปนี้

4.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจภายในตัวบุคคล แต่อ้างจะถูกกระตุ้นจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาด เพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ

ทฤษฎีด้านแรงจูงใจทั้งหมดมุ่งไปสู่วิถีทางในการอธิบายการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์อันสืบเนื่องมาจากแรงจูงใจเป็นสาเหตุหลัก

แรงจูงใจ คือกระบวนการที่ถูกใช้เพื่อขับเคลื่อนและสนับสนุนพฤติกรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายในองค์การกระบวนการ ซึ่งเริ่มต้นจากความรู้สึกที่ไม่เพียงพอหรือเติมไม่เต็มทางจิตใจที่เรียกว่า ความต้องการ ซึ่งเป็นแรงขับที่ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะบรรลุตามเป้าหมายอันเป็นสิ่งต่อไป นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ (Needs) แรงขับ(Drives) และรางวัลอันเป็นสิ่งล่อใจ (Incentives)

แรงจูงใจเป็นเรื่องของการทำงานในองค์การ แต่ในอีกด้านหนึ่งการจูงใจ เป็นพลังที่กระตุ้นพฤติกรรม กำหนดทิศทางของพฤติกรรมและมีลักษณะเป็นความมุ่งมั่นอย่างไม่คละไปบังเป้าหมายหรือสิ่งจูงใจนั้น ดังนั้นการจูงใจจึงประกอบด้วยความต้องการ (Need) พลัง (Force) ความพยายาม (Effort) และเป้าหมาย (Goal)

ประการที่สองพฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่ความพยายามปลายทาง

ประการที่สามพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้น โดยแรงขับ (Drive) ของแต่ละบุคคลมีแนวโน้มมุ่งไปสู่ จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้ เมื่อร่างกายเกิดความต้องการ (Need) ขึ้นก็จะเกิดแรงขับซึ่งทำให้เกิดความตึงเครียดขึ้นนุ่ย์และสัตว์จะต้องดื่นวนหาทางบำบัดความต้องการนี้ แรงขับ (Drives) เป็นสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นจากความต้องการ โดยเมื่อเกิดความต้องการแล้วจะทำให้เกิดความกระวนกระวายหาซ่องทางที่จะบำบัดความต้องการให้หายไป ภาวะความกระวนกระวายและการหาซ่องทางบำบัดความต้องการนี้เองที่ เรียกว่า แรงขับ คำว่า แรงขับ (Drives) และ แรงกระตุ้น (Motive) นี้ มักจะใช้ควบคู่กันในความหมายอย่างเดียวกัน ขั้นตอนการเกิดแรงจูงใจดังกล่าว ข้างต้นจะประกอบด้วยขั้นตอนที่เกี่ยวเนื่องกัน 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. ขั้นความต้องการ (Need stage) ความต้องการเป็นภาวะขาดสมดุลที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลขาดสิ่งที่จะทำให้ส่วนต่าง ๆ ภายในร่างกายดำเนินหน้าที่ไปตามปกติ สิ่งที่ขาดนั้นอาจเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต เช่น อาหาร หรืออาจเป็นสิ่งที่สำคัญต่อทุก ๆ ดูของจิตใจ เช่น ความรัก หรืออาจเป็นสิ่งที่จำเป็นเล็กน้อยสำหรับบางคน เช่น หนังสือพิมพ์ รายวัน เป็นตน

2. ขั้นแรงขับ (Drive stage) ความต้องการในขั้นแรกนั้น กระตุ้นให้เกิดแรงขับคือ เมื่อเกิดความต้องการแล้ว บุคคลจะนั่งเฉยอยู่ไม่ได้ อาจมีความกระวนกระวายไม่เป็นสุขภาวะที่บุคคลเกิดความกระวนกระวายอยู่เบื้องต้น ไม่ได้ นี้เรียกว่า “เกิดแรงขับ” ซึ่งระดับความกระวน

กระวายจะมีมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับความต้องการถ้ามีความต้องการมากก็จะกระวนกระวายมาก

3. ขั้นพฤติกรรม (Behavior stage) เมื่อเกิดความกระวนกระวายขึ้น ความกระวนกระวายนั้นจะผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมานั่น แรงขับจะเป็นพลังให้แสดงพฤติกรรมได้รุนแรงหรือมากน อยู่ต่างกัน

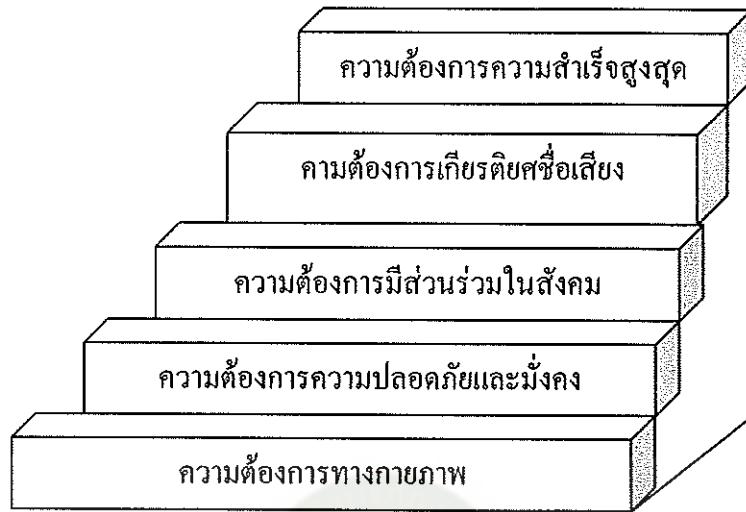
4. ขั้นลดแรงขับ (Drive reduction stage) เป็นขั้นสุดท้าย กล่าวคือ แรงขับจะลดลงภายหลังการเกิดพฤติกรรมที่สนองตอบความต้องการแล้วแรงขับและการลดแรงขับนี้ไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กันเสมอไป คือ การลดแรงขับจะไม่หมดสิ้นไปทุกครั้งลังที่เคยสนองความต้องการในครั้งหนึ่งอาจจะไม่ทำให้พอใจในครั้งต่อไปอีก็ได้ หรือลังที่สนองความต้องการของคนหนึ่งอาจจะไม่สนองความต้องการของคนอื่น การเรียนรู้ และรับรู้ ที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลจะมีอิทธิพลต่อผลของการตอบสนองที่ทำให้พอใจหรือไม่พอใจได้ และความต้องการที่ขัดแย้งกันภายในตัวบุคคลก็จะมีอิทธิพลต่อการตอบสนอง ทำให้แต่ละคนตอบสนองด้วยวิธีการและระดับความมากอยู่ต่างกันไปพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ ซึ่ง หมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสดงความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย นักการตลาดต้องศึกษาแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์อันประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย และความต้องการด้านจิตวิทยาต่างๆ ความต้องการเหล่านี้ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่หาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่มีชื่อเสียงมาก คือ

ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

Abraham Maslow นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาการของการจัดการตามแนวพฤติกรรมศาสตร์ ได้กล่าวถึง ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Need Theory) โดยมีสมมติฐานว่า บุคคลมีความต้องการอย่างไม่สิ้นสุด และมีความต้องการจะก่อให้เกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนอง เมื่อความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะลดความสำคัญลง โดยบุคคลจะเกิดความต้องการใหม่ขึ้น และเรียงลำดับขึ้นจากต่ำไปสูง 5 ลำดับ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Need) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงอยู่ของบุคคล เช่น อาหาร น้ำ อากาศ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นความต้องการในขั้นแรกของการมีชีวิตและดำรงความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะได้รับการตอบสนองจากปัจจัยพื้นฐานทางกายภาพ เช่น เมินเดื่อน สภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือโรงอาหารของบริษัท เป็นต้น

2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Need) เป็นความต้องการด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต และครอบครัว โดยบุคคลจะต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ทั้งกายภาพและจิตใจและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ ซึ่งได้รับการตอบสนองจากการเขียนเงินเดือน ผลประโยชน์และสวัสดิการ ประกันสุขภาพและการประกันสังคม

3. ความต้องการมีส่วนร่วมในสังคม (Social Belonging Needs) บุคคลต้องการการยอมรับในสังคม โดยต้องการมีส่วนร่วม มิตรภาพและความรักจากบุคคลอื่น ซึ่งบุคคลจะได้รับจากกลุ่มทำงาน เพื่อนร่วมวิชาชีพหรือกลุ่มสังคมต่างๆ

4. ความต้องการเกียรติคุณหรือเสียง (Esteem Needs) บุคคลต้องการการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นว่า เขายังคงมีความสามารถและเป็นที่ชื่นชมจากบุคคลอื่น ซึ่งจะสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง โดยเขาจะได้รับการตอบสนองจากตำแหน่งงาน สำนักงานและเครื่องใช้ประจำตำแหน่ง คำชมเชยและรางวัลพิเศษ

5. ความต้องการความสำเร็จสูงสุด (Self-actualization Needs) เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จขั้นสูงของบุคคล โดยใช้ความรู้ ทักษะและความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ซึ่งจะได้รับการรับตอบสนองจากความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน การได้รับมอบหมายงานที่ท้าทายและโอกาสในการพัฒนาตนเอง

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow แสดงให้เห็นว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องขั้นพื้นฐานของตนเอง แล้วจะค่อยๆ พัฒนาขึ้นเป็นลำดับ โดยที่ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะลดแรงผลักดันลง ขณะที่ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง อาจจะก่อให้เกิดความไม่พอใจ ความคับช่องใจ ความเครียด หรือความขัดแย้งขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบต่อการบริหารงาน ดังนั้น ผู้บริหารสมควรต้องพิจารณาและวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อที่จะให้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมในการตอบสนองความต้องการของเข้า ถึงแม้แนวคิดของ Maslow จะได้รับคำวิจารณ์จากนักวิชาการสมัยต่อมาว่าขาดหลักฐานยืนยันและควรดำเนินงานทางวิทยาศาสตร์ แต่แนวคิดของเขายังได้รับการยกย่องว่า เป็นแนวความคิดสำคัญในการศึกษาด้านการจูงใจ และได้รับการนำไปประยุกต์ในการบริหารงานถึงปัจจุบัน

ประวัติวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)

อันบุญยานารมยอกนิหาร อันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวง ไกรจะปฏิเสธเสียมิได้ และแบ่งขัน ให้เท่าเทียมกัน ได้ยาทั้งเป็นสิ่งที่เหนือเหตุหนึ่งผลของการพิสูจน์ดัง พระพุทธองค์ ตรัสไว้ว่า

" สิ่งห้าจรรย์นี้เป็นอาจิพ ไทย " ทรงหมายความว่า คร ฯ ไม่ควรคิดความศักดิ์สิทธิ์จะคลบบันดาลให้เกิดนิเวศแห่งภัยนุญญาสนาเลื่อนใส่เชื่อมั่นเท่านั้น หลวงพ่อพระยืน (วัดสุวรรณวาส) หลวงพ่อพระยืน (วัดพุทธมงคล) ทั้งสองพระองค์ทรงอานุภาพ ศักดิ์สิทธิ์ เป็นปูชนียวัตถุ ที่ควรแก่การสักการะเรารพูชาถึง ทั้งสององค์นี้ชาวบ้านนิยมเรียกกัน ว่า " หลวงพ่อพระยืน " เป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งเป็นมิ่งขวัญเป็นที่พึ่งพาทางใจของชาวพุทธทุกถวันหน้าโดยเฉพาะ ชาว กันทริวัชัย จังหวัดมหาสารคาม และเป็นที่崇拜พูชาของพุทธศาสนิกชนทั่วไปพระพุทธรูปทั้งสององค์นี้ เป็นปรางสรงน้ำ มีความสูงตลอดองค์ประมาณ 8 ศอก กว้าง 2 ศอก พระเนตรและเนื้อองค์พระ สร้างด้วยศิลาแลงอย่างดี เป็นพระพุทธรูปที่นิยมสร้างในสมัยขอมก่อนยุคสุโขทัยหลวงพ่อพระยืนทั้งสอง ผินพระพักตร์ไปทางทิศทักษิณ หลวงพ่อพระยืนทั้งสององค์อยู่ห่างกันประมาณ 1,250 เมตร เป็นปูชนียวัตถุเก่าแก่กว่าบ้านคู่เมืองตามตำนาน หรือประวัติทางหลักฐานยืนยันได้จากใบเสมาที่ฝังอยู่ใกล้องค์พระ เรียกเป็นอักษรขอว่า สร้างปี ชวยส่ง พระศักดิ์ราช 1399 ปัจจุบันยัง มีตัวอักษรปรากฏที่ใบเสมาแต่เลอละเอียนมากแล้ว ตามคำบอกเล่าสืบทอดกันมาผู้เดียวแก่บุก

ว่าได้รับฟังจากบรรพนุชยเล่า ว่า เดิมที่คินແຄบเนื้อนได้กรอบกรองมาก่อน ต่อมาก็ทางนครเวียงจันทร์มีอำนาจเข้าครอบครองจากขอม มีเจ้าผู้เข้าครอบครองจากขอม มีเจ้าผู้ครองโดยอิสระ เรียกกันว่า " เมืองกันทาง " หรือ " เมืองคันธาริราษ " ก่อนปีมะเสง ฉลุศักดิ์ราช 147 (ปี พ.ศ.

1328) ผู้กรองเมืองคนสุดท้ายที่นามว่า " หัวลินจง " ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็น " หลวงบริเวณ " มีภารยาซึ่อ บัวคำ ปักกรองรายภูรหัวเมืองใหญ่น้อยทั้งหลายด้วยความรุ่มเย็นเป็นสุข ตลอดมา หัวเมืองต่าง ๆ ส่งส่วยขึ้นต่อเมืองคันธาราธิราชที่หลวงบริเวณปักกรองอยู่เป็นประจำ หัวลินจงมีบุตรชายคนเดียวซึ่อว่า " หัวลิงห์โถ " หรือ หัวลินทอง " บุตรชายของหัวลินจง เป็นผู้มีจิตใจโหดเหี้ยมทรามมาก เข้าเมืองผู้เป็นพ่อชراลงจึงพิจารณาผู้ที่จะมาปักกรองบ้าน เมืองแทนตน หากจะให้หัวลินทองผู้บุตร เป็นผู้ปักกรองเมืองแทนตนก็เป็นการไม่เหมาะสม เพราะบุตรนี้นิสัยโหดร้ายทารุณ ดังกล่าว จะเป็นเหตุให้รายภูรเดือดร้อนเนื่องจากขาดเมตตาความได้ทราบถึงหัวลินทอง จึงมีความโกรธແดื้นบิดาอย่างยิ่ง จึงได้ตัดพ้อต่อว่าบิดาต่าง ๆ นา ๆ แล้วบังคับให้บิดาตั้งตนเป็น ผู้ปักกรองเมืองแทน ผู้เป็นบิดาไม่ยินยอม หัวลินทองผู้เป็นบุตร จับขังทรงนานด้วยการเชี่ยนทุบตี ใช้มีดกรีดตามเนื้อตัว เพื่อบังคับให้บิดายกเมืองให้แก่ตน บิดาที่หายใจไม่บิดาได้รับการทรงนานต่อไปด้วยการขังในห้องมีด ห้ามเข้าห้ามน้ำ มิให้ผู้ใดเข้าเยี่ยมเด็ดขาด นอกจากการตามเพียงผู้เดียว แต่ห้ามน้ำให้น้ำหน้าและอาหารไปให้บิดา 罵ารดาได้ทัดทานอ่อนหวานอย่างให้หัวลินทองก็หาได้ฟังไม่ ด้วยความรักและห่วงใยสามี นางจึงทำอุบายน้ำเข้าน้ำ ให้อาสาสะใบเลียง ชุมข้าวบดผสมน้ำนำไปเยี่ยมสามี ให้สามีได้ดูกินประทังชีวิตไปwan ๆ

แต่หากได้พื้นสายตาของบุตรไม่หัวลินทองผู้เป็นบุตร จึงห้าม罵ารดาเข้าเยี่ยมอีกต่อไป หัวลินจงอดเข้า อดน้ำ ได้รับความทรงนานแสนสาหัส ถึงแก่ความตายในที่สุด แต่ก่อนที่จะสิ้นลมปราณ หัวลินจงได้ตั้งจิตอธิษฐานฝ่ากเทพค่าผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมผู้สถิตข้อมูล พื้นที่ราชนี้นั่นว่า " ด้วยจิตใจอันบริสุทธิ์ของข้าพเจ้า เพื่อหวังความสงบสุขของบ้านเมือง อันเป็นที่ตั้งของอาศัยของข้าพเจ้า แต่เหตุการณ์ในชีวิตกลับมีการเป็นไปได้รับความเดือดร้อนแสนสาหัสขอให้เทพค่า ฟ้าคืน ผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ขอให้ข้าพเจ้าไปเกิดในที่สุขเดิมพระพุทธมิ่งเมือง เทศบาลตำบลโภคพระ อำเภอ กันทราริช จังหวัดคุ้มราษฎร์ แหล่งขอให้บุญยมีจิตใจโหดร้าย ทารุณ ขาดคุณธรรมไม่มีสังจะ พุดโกหก หลอกลวง ไม่สัตย์ซื่อ นับแต่นี้ไปข้างหน้าจะเป็นผู้ดีก็ตาม หากมาเป็นเจ้าเมืองนี้แล้ว ขออย่าให้มีความสุขความเจริญเลย ขอให้ประสบแต่ความวิบัติ ความพินาศกัน หาย ขอให้เกิดความเดือดร้อนหายนั่น ต่าง ๆ นา ๆ เดิม เมื่ออธิฐานเสร็จแล้วก็สิ้นลมหายใจ เมื่อหัวลินจงถึงแก่ความตายแล้ว นางบัวคำผู้เป็นมารดาจึงได้ต่อว่าหัวลินทองผู้บุตรว่าทรงนานบิดาของตนถึงแก่ความตายหัวลินทองไม่พอให้เกิดโทษจิตก่อปรดดวยโนหะจิริต จึงนำรากของตนอีกคนหนึ่ง เมื่อหัวลินจงกับนางบัวคำตายแล้ว หัวลินทองก็ได้ปักกรองเมือง " คันธาราธิราชสีบ " สีบมานับแต่หัวลินทองปักกรองเมืองคันธาราธิราชเป็นต้นมา บ้านเมืองมีแต่ความระสีร้าย ไฟร์ฟ้าประราษฎร์ได้รับความเดือดร้อน หัวลินทองเองก็รู้สึกไม่สบายกายใจ ไม่เป็นอันกินอันนอน ทั้งที่มีทรัพย์มากmany ภัยกองจึงหาไพรมาทำนายทายทักไพรทำนายว่า หัวลินทองได้กระทำ

นาปกรณ์นันต์โภษพักรมย์จึงทำให้เกิดร้อน เป็นผลมาจากการอธิฐานจิตอันแน่วแน่องบิดา ที่ได้สาปแช่งเอาไว้ก่อนที่จะสืบล้มหายใจ กอนปรกับมาตรฐานตามมาตรฐานของบิดา

ทั้งนี้การจะล้างนาปกรณ์ได้ก็โดยการสร้างพระพุทธรูปเพื่ออุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ผลบุญ เพื่อทดแทนคุณบิดามารดา ให้ลูกชายหาภะ โทยดังนั้นท้าวลินทองจึงได้สร้างพระพุทธรูป 2 องค์ขึ้นไว้เพื่อทดแทนคุณบิดามารดา พระพุทธรูปองค์หนึ่งสร้างอุทิศเพื่อทดแทนคุณมารดา สร้างที่นักเรียนกำแพงเมือง ทางทิศอุดรพินพักตร์ไปเบื้องทักษิณทิศ (คือพระพุทธมิ่งเมือง) ที่ประดิษฐานอยู่ที่วัดสุวรรณาวาสเมื่อสร้างองค์หนึ่งเสร็จแล้ว ก็ได้สร้างพระพุทธรูปอีกองค์ที่สอง ขึ้นเพื่อทดแทนคุณบิดา โดยสร้างขึ้นในกำแพงเมือง ผินพักตร์ไปเบื้องทักษิณทิศ (การพิมพ์ประวัติหลวงพ่อพระยืนมีการผิดพลาดมากหลายครั้ง การพิมพ์ครั้งนี้นับว่าสมบูรณ์ที่สุด หลวงพ่อพระครูปัญญา วุฒิชัย เจ้าคณะอำเภอชั่งเป็นเจ้าอาวาสวัดพุทธมงคลลงกับปัจจุบัน) ได้ตรวจสอบหลักฐานหนังสือ ข้างอิง และสันนิษฐานว่าอยู่วัดบ้านสระ (วัดพุทธมงคล) มีลักษณะหน้าตาคล้าย ๆ บิดา และสร้างอยู่ภายในเขตกำแพงเมือง ซึ่งมีคุคลองปรากฏให้เห็นเด่นชัดอยู่ข้างทุกวันนี้ คือคุคลองที่ติดต่อกัน บ้านสระ-บ้านคันธาร์ ระหว่างบ้านสรากับบ้านสัมปoyer ทุกวันนี้ขังคงสภาพคุคลองให้เห็นสภาพเด่นชัดอยู่ พระพุทธรูปที่สร้างขึ้นในกำแพงเมืองก็มีลักษณะคล้ายชาวยโดยเด่นชัด ส่วนพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นนักเรียนกำแพงเมืองที่ประดิษฐานอยู่ที่วัดสุวรรณาวาสมีลักษณะละเอมนุนละม้ายคล้ายมารดา ซึ่งสร้างไว้นอกเมืองทางด้านทิศเหนือตามทางสันนิษฐานดังกล่าวแล้วจึงคิดว่า การพิมพ์ประวัติ หลวงพ่อพระยืนครั้งนี้คงสมบูรณ์ที่สุดเมื่อท้าวลินทองได้สร้างพระพุทธรูปทั้งสององค์เสร็จแล้ว ความกระวนกระวายหายใจก็มิได้เบาบางลง ท้าวลินทองก็ได้สัมปoyer ย่างกระทันหันพอดีให้จากเมืองพิมายเดินทางผ่านมา และขอเข้าทำนายดวงชะตาชีวิตของท้าวลินทอง ໂหรได้ทำนายว่า ท้าวลินทองจะตายภายใน 7 วัน

ท้าวลินทองได้ยินถึงกับบันดาลไทยสั่งประหารชีวิต โทรทัศน์ แต่พวກข้าราชการที่ปรึกษาได้ขอชีวิตไว้ให้โทรจึงได้ทำนายต่อไปว่า หากท้าวลินทองสร้างพระพุทธรูปปางพุทธไสยาสน์ ด้วยทองคำหนักเท่าตัวเขื่นอีกองค์ หนึ่งความทุกข์ร้อนที่มีอยู่ก็จะบรรเทาเบาบางลง ท้าวลินทองก็ได้สร้างพระพุทธรูปปางพุทธไสยาสน์ด้วยทองคำตามคำทำนายของโทรจัน แล้วจึงสร้างพระอุโบสถขึ้นเพื่อรองรับองค์พระไว้ แต่ด้วยบานปกรรมของท้าวลินทองเป็นเมืองหันต์โทย ก็อ มาตรฐานตามปีตุมาตรฐาน จึงไม่สามารถสร้างให้สำเร็จได้ ท้าวลินทองก็ถึงแก่ความตาย แต่ก่อนจะสืบล้มหายใจ ท้าวลินทองก็ได้อธิฐานว่า " ของก็พระพุทธรูปทองคำ อย่าให้คนพะเห็นเมื่อันขาด หากผู้ใดมีเคราะห์กรรมได้พะเห็นขอให้ผู้นั้นล้มป่วย พินาศชิบหายและให้ถึงแก่ความตาย " ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ก็ไม่มีผู้ใดได้ก่อภัยพระอุโบสถ (พระพุทธรูปทองคำ) นั้นเลย กาลล่วงเลี่ยมนาน จนเกิด

เป็นป่าร้างตันไม้มีปักคลุมหนาทึบพระพุทธรูปทองคำเจี๊ยงไม่มีใครพบเห็น ถ้าผู้ใดจะตามลึกลึกลงมาต พับเห็นก็จะเกิดอาเพทป่วยไข้ดึงตายทุกราย ความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เล่าลือทราบเท่าทุกวันนี้

ปัจจุบันสถานที่ดังกล่าว ขณะสงฆ์กำลังอภิเษกันทรัพย์ โดยมีท่านหลวงปู่พระครู ประจักษ์ธรรมวิชัย(อดีตเจ้าคณะอำเภอภูเขากันทรัพย์) กับหลวงพ่อพระครูปัญญาฤทธิ์เจ้าคณะอำเภอภู (เจ้าอาวาสวัดพุทธมงคล) บ้านสาระ หลวงพ่อพระครูวิชัยกิตติคุณ รองเจ้าคณะอำเภอภูเขากัน (เจ้าอาวาสวัดสุวรรณมงคล) บ้านคันธาร ได้ปรับปรุงเป็นสำนักเรียนวิปัสสนากรรมฐาน ของคณะสงฆ์ และผู้สนใจในการปฏิบัติธรรมสถานที่ร่มรื่น เหมาะสมแก่การบำเพ็ญเพียรเป็นอย่างยิ่ง ให้เชื่อว่า วัดพระพุทธไสยาสน์ (วัดคอนพระนอน) หลวงพ่อพระยืนกันทรัพย์เป็นที่การพูชาของชาวอภิเษก กันทรัพย์และใกล้เคียงโดยทั่วไป

ประวัติพระธาตุนาดูน

พระธาตุนาดูนเป็นโบราณสถานที่มีอายุมากกว่า 1,300 ปี ขุดพบเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2522 บนที่นาของนายทองดี ประวัติ รายภูรบ้านนาดูน อภิเษกนาดูน จังหวัดมหาสารคาม การค้นขุดพบครั้งแรกบุคคลโดยคนหลายกลุ่มคน แต่เมื่อเจ้าหน้าที่หน่วยศิลปากรที่ 7 ขอนแก่น ได้ติดตามวัดถูกในส่วนที่เกี่ยวข้องกันจากส่วนหนึ่งที่บุคคลได้ ก็สามารถนำมาร่วมกัน ปรากฏว่าต่อเข้ากันได้รูปทรงเหมาะสมกันดีมาก มีการพิสูจน์อีกครั้งว่าสูญปืนใช้สำหรับบรรจุสิ่งใด ผลการตรวจพิสูจน์รายละเอียดโบราณวัตถุนี้แล้ว ลงความเห็นว่าเป็นสูญปืนใช้บรรจุพระ สารีริกธาตุ ลักษณะสูญป่าทำด้วยทองคำรีมีส่วนประกอบ 2 ส่วนคือ

1. ส่วนยอด มีลักษณะเป็นปล้องไวน จำนวน 2 ปล้อง ส่วนบนสุดเป็นปลียอดกลม
2. ตัวสูญป่าทำด้วยทองคำรี มีลักษณะคล้ายระฆัง หรือโถกว่า ส่วนยอดของตัวสูญป่ารับเข้ากับส่วนล่างสุดของส่วนยอดพอต ในการบุคลรังนั้น ชาวบ้าน รวมทั้งผู้คนทั่วสารทิศ บุคคลได้พะพินพ์ต่าง ๆ ได้หลายสิบกระสอบ และในปัจจุบันวัดถูกเหล่านี้ บูชาภัณฑ์ราคาระดับต้น ๆ ของเมืองไทยกราบพระธาตุนาดูน ณ พุทธมนต์อีสาน และศึกษาประวัติได้ที่พระธาตุนาดูน อ.นาดูน จ.มหาสารคาม หรือ web site การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ที่ตั้งของอภิเษกนาดูน ปัจจุบันซึ่งเราจักทัวไปว่า “พุทธมนต์อีสาน” นั้นหาก ย้อนอดีตเมื่อพันห้าร้อยปีเศษล่วงมาแล้ว บริเวณนี้คือ หมู่บ้านเมืองโบราณที่เรียกว่า นครจำปาศรี สภาพภูมิประเทศที่ตั้งนครแห่งนี้มีลักษณะเป็นรูปไข่ยาวจากทางทิศเหนือไปทางทิศใต้ พื้นที่สูงๆ ต่ำๆ สลับกับหนองน้ำ ขาดตอนเป็นห่วงๆ คล้ายแห่ง ชาวบ้านเรียกว่า “กุด” เช่น กุดฟ้า ช่วง กุดสาระ บัว กุดอ้อ กุดหล่ม กุดลอง กุดโถ กุดทอง เป็นต้น

ตามหลักทางภูมิศาสตร์ กุด กีดีอ่อนน้ำเก่าภายในหลังตื้นเขิน น้ำเปลี่ยนทางเดินจึงเหลือเฉพาะส่วนน้ำลึก เรียกว่ากุด ภายในบ้านเข้ามาบุคคลเพื่อเก็บน้ำไว้ใช้อุปโภค บริโภค

ตามพื้นดินพบเศษกระเบื้องดินเผา หม้อ ไห แทกกระจาบเกลื่อนอยู่ทั่วไปแสดงให้เห็นว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของชุมชน ขนาดใหญ่มากกว่าโบราณสถานที่ยังเหลืออยู่ ได้แก่ ถุ่งสันติราษฎร์ ถุ่งน้อย และศาลานางขาว ร่องรอยของกำแพงเมือง คูเมือง

นครจำปาศรี เจริญรุ่งเรืองร่วมสมัย กับอาณาจักรทวารวดี ซึ่งได้รับอิทธิพลของพุทธศาสนาเข้ามาสู่ภาคอิสาน (ระหว่าง พ.ศ. 1000 - 1200) โดยมีหลักฐานเป็นศิลปะลีดค้านหลัง พระพิมพ์ดินเผา ซึ่งบุคคลในบริเวณชุมชนโบราณแห่งนี้ เป็นผู้เชื่อในอักษรปัลตราเว (อักษรของอินเดียตอนใต้) ต่อมาอิทธิพลของมุญเสื่อมลงอิทธิพลของพุทธศาสนาและพระมหาณี สมัยพุบุรี ก็แผ่เข้ามาแทนที่ (ระหว่าง พ.ศ. 1600 – 1800) สมัยพระเจ้าชัยวรรัตน์ที่ 7 ซึ่งได้ทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน โดยมีหลักฐานเป็นศิลปาริบกอักษรขอน ซึ่งได้มามากศาลานางขาว ข้อความตอนหนึ่งระบุนามกษัตริย์ว่า “กมรเทงอัญศรีวิชัยพระมหาเทพ” พระนามนี้แสดงถึงอิทธิพลเป็นกษัตริย์ที่ยอมรับหัวพระมหาณีและแบบพุทธแบบมหายาน หลักฐานอื่นๆ อีกมาก อาทิ เช่น

- ศิลปวัตถุต่างๆ เช่น พระโพธิสัตว์ พระวัวราช พระอิศวร พระนารายณ์
- โบราณสถาน เช่น ถุ่งสันติราษฎร์ ถุ่งน้อย และศาลานางขาว

หลักฐานดังกล่าว เชื่อว่า ชุมชนโบราณนครจำปาศรีเคยเป็นชุมชนอยู่ได้อิทธิพลของอารยธรรมอัญญาราษ ตลอดจนโบราณมาก่อน ภายหลังมีกบฏกวนจากอาณาจักรล้านช้างอพยพเข้ามาตั้งชุมชนช้อนกันและครอบครอง สืบทอดต่อ กันมาหลายอาณาจักร จนกระทั่งปัจจุบัน นครจำปาศรี หลังจากได้รับอิทธิพลของสมัยพุบุรีเสื่อมลง ได้มีผู้คนจากล้านช้าง อพยพเข้ามาตั้งชุมชนเพิ่มขึ้น จากต้นนานาธิรัตน์ชาติ กับเอกสารเรื่องพระชาติเดียว วันสำคัญ และพระครูยอคแก้วโพนสะเม็ก พิมพ์โดยกระทรวงธรรมการ สถาป.ลาว พ.ศ. 2517 พอสรุปความได้ว่า นครจำปาศรีเคยเจริญรุ่งเรือง ร่วมสมัยกับแคว้นต่างๆ ที่สำคัญในภูมิภาคนี้คือ

- แคว้นศรีโคตรบูรณ์ บริเวณพระชาติพนม นครพนม
 - แคว้นจุลุมณี บริเวณตั้งเกี้ยบ
 - แคว้นหนองหานหลวง
 - แคว้นอินทปัจ្យ บริเวณแขวงโนรา
 - แคว้นหนองหารน้อย บริเวณหนองหาร อุบลราชธานี
 - แคว้นสาเกต หรือเมืองร้อยเอ็ดประทู บริเวณอำเภอคุณ จังหวัดมหาสารคาม
- ต่อมากล่าวว่า ถูกข้าศึกเข้าโจมตี ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมากบางส่วนอพยพ

หนีไป ทิ้งเมืองร้างไว้ ภายหลังเจ้าเมืองมรุกนพร ได้สร้างเมืองใหม่ บริเวณที่เป็นเมืองสาเกตนคร (ใหม่) มองหมายให้สำมาตราอีกด้วยพลเทพ ไปสร้างเมืองบริเวณแคว้นสาเกต (อำเภอนาคูน) โดยใช้นามใหม่ว่า “นครจำปาศรี” หรือ “จำปานคร” บ้านเมืองพัฒนาจนริบูรุ่งเรืองมาช้านาน จนกระทั่งเสื่อมถลวยลงจนกลายเป็นเมืองร้างอีกครั้งหนึ่งหลังจากนั้นมีพลเมืองจากบริเวณใกล้เคียงจากล้านช้าง อพยพเข้ามาตั้งคืนฐานสืบมาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติการก่อสร้างเจดีย์พระบรมธาตุนาคูน

เจดีย์พระบรมธาตุนาคูน มีลักษณะประยุกต์จากสถาปัตยกรรมที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุกับลักษณะศิลปกรรมแบบทวารวดี ออกแบบและดำเนินการสร้างโดยกรมศิลปากร ความสูง 50.50 เมตร ฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส 35.70 เมตร

๑ พฤศภาคม เอกอภิเษก ติตาสุลานนท์นายกรัฐมนตรีได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2528 ทำการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2529 สิ้นค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเป็นเงิน 7,580,000 บาท (เจ็ดล้านห้าแสนแปดหมื่นบาท)

วันที่ 12 พฤษภาคม 2530 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระ ไอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สมบามกุญราชกุนาราตน์ แสดงแผนพระองค์ มาทรงประกอบพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุเข้าบรรจุในองค์พระเจดีย์พระบรมธาตุนาคูน

ภูมิหลังและความเป็นมา

บริเวณอำเภอนาคูน เคยเป็นอาณาจักรสมัยทวารวดีซึ่งว่า นครจำปาศรี ลักษณะผังเมืองเป็นรูปไข่มีคันดิน 2 ชั้น มีคูน้ำตรงกลาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 มีผู้ขุดพบโบราณวัตถุในบริเวณทุ่งนาบ้านนาคูน ตำบลนาคูน เดิมสังกัดอาณาจักรอาปีปุทุน หลังจากนั้นมีการลักลอบขุดหาโบราณวัตถุเรื่อยมา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2522 ชาวนาคูนกลุ่มนึง ได้ขุดริเวณดินนาของนายทองดี ประวัติตา ซึ่งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอนาคูนไปทางทิศตะวันออกประมาณ 2 กิโลเมตร ที่บริเวณนั้นมีลักษณะเป็นเนินดินสูงจากระดับดินที่นารา 1 เมตร เมื่อขุดค้าบก็พบว่าดินออกของเนินดิน ก็พบศิลาແลงจำนวน 3 ก้อน ขุดลึกลงไปอีกประมาณ 1.80 เมตร ก็พบวัตถุที่ทำด้วยทองคำริด เป็นรูปเหวนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาวประมาณ 1 นิ้ว จำนวน 4 ชิ้น และแผ่นทองคำริด บางยาวประมาณ 5 นิ้ว อีก 1 แผ่น และเมื่อขุดต่อไปทางทิศตะวันตกของเนินดินลึกประมาณ 1 ศอก ก็พบพระพิมพ์คินเฉพาะต่างๆ ซึ่งขุดวันนั้นได้จำนวนมาก ประมาณ 12 กระสอบปุ๋ย พระพิมพ์เหล่านี้ บางองค์มีรูปและอักษรจารึกอยู่ค้านหลัง ซึ่งเป็นอักษรแบบปัลคละกาลย มีอายุอยู่ราวพุทธศตวรรษที่ 14-16

วันที่ 8 มิถุนายน 2522 เจ้าหน้าที่หน่วยศิลปากรที่ 7 ขอนแก่น ได้ขุดพบยอดสูงทองคำริด 1 ชิ้นแต่ไม่พบตัวองค์สูป เนื่องจากมีรายได้จากการขุดพบและนำออกไปแล้ว

วันที่ 8 กรกฎาคม 2522 นายบุญจันทร์ เกย์แสตนด์ นักการการ โรง สำนักงานที่คิน อำเภอนาดูน ได้นำองค์สภูปพร้อมด้วยตัวบุตรจุฬาราษฎร์รัฐมนตรีสารีริกษาตุามฉบับให้นายอำเภอนาดูน นายธีระยุทธ์ พลสิงห์ รายภูรบ้านหัวโสก นำแผ่นทองคำรูปกลีบบัวกันแผ่นทองคำรูปคลื่นบัว นานาชนิด ซึ่งเป็นแผ่นรองรับองค์สภูป นามฉบับให้นายอำเภอนาดูน ในวันที่ 14 กรกฎาคม 2522 จึง เป็นอันว่าได้พบส่วนประกอบของสภูปบรรจุตัวบุตรจุฬาราษฎร์รัฐมนตรีสารีริกษาตุามทุกส่วนแล้วนับว่าเป็น นิมิตรหมายอันดีแก่ชาวสารากาน จึงพากันด้วยว่า สมควรจะสร้างองค์สภูปเจดีย์องค์ใหญ่ บรรจุ พระบรมสารีริกษาตุ๊ ไว้เป็นการถาวร ณ ตำบลที่บุคพบันนี้ แต่ความเป็นจริงได้เดือกทำเลสร้างใหม่ ขยายออกไปยังโคงคงเคียง ซึ่งเป็นที่ร่านสูงกว้างใหญ่ห่างจากบุคพบรา 2 กิโลเมตร

กรมศิลปกร รับหน้าที่ออกแบบ และดำเนินการสร้างองค์พระเจดีย์พระบรมราชู นาดูนโดยประยุกต์เอารูปสภูปสำริดที่บรรจุพระบรมสารีริกษาตุ๊บุคพบกับลักษณะศิลปกรรมแบบ ทวารวดี

ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรัสวดี อาสาสรรพกิจ (2542) "ได้ทำการศึกษาการวิจัยเพื่อพัฒนาความพร้อมของ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1.เพื่อทราบ สถานภาพของผู้ประกอบการนำเที่ยวเชิงนิเวศปัจจุบัน 2.เพื่อทราบรูปแบบและความเข้มข้นในระดับ ต่างๆของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ธุรกิจท่องเที่ยวนำไปปฏิบัติได้ 3.เพื่อให้ได้เงื่อนไขมาตรฐาน สนับสนุน ซึ่งที่มาและความสำคัญ คือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) เป็นรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่จะดูแลรักษาสภาพแวดล้อม ควบคู่ไปกับการช่วยเหลือชุมชนให้มีรายได้จากการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยมีแนวคิดหลัก คือ เป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่ง ธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศ โดยมี กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมี ส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกรักษาและรักษาสิ่งแวดล้อม ปัจจุบัน แนวโน้มความต้องการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเป็นภาคเอกชนที่ ถือได้ว่าเป็นตัวขับเคลื่อนยิ่ง ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว หากผู้ประกอบธุรกิจมีความ เชี่ยวชาญแนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างแท้จริงและสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนิน ธุรกิจของตน ได้อย่างถูกต้อง ก็จะส่งผลดีต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาไปใน ทิศทางที่ยั่งยืนได้ แต่เราอาจจะไม่อาจทราบได้ว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศรายใดมีความพร้อม และ/หรือ มีกระบวนการขั้นตอนในการดำเนินการจัดนำเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นไปตามแนวคิด ทฤษฎี ที่มีองค์ประกอบหลักครบถ้วนตามแนวคิดหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้นเพื่อการส่งเสริม

และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอนาคต จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อพัฒนาความพร้อมของกลุ่มผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อหารูปแบบมาตรฐานที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินธุรกิจการนำเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับการบริหารจัดการกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศของผู้ประกอบการนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน

ผลการศึกษาพบว่า มีดังนี้

1) สถานภาพของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในปัจจุบัน พบว่าเกือบทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ก่อตัวขึ้นหรือทำให้สาธารณชนเข้าใจว่า ตนจัดรายการนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบนนั้น ไม่เป็นความจริง หากแต่เป็นการจัดนำเที่ยว “ทัวร์ป่า” ที่นำนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าธรรมชาติ ที่มีชุมชนชาวเขาอาศัยอยู่ มีกิจกรรมการเดินป่า นั่งช้าง ล่องแพ แต่ไม่มีการให้ความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องของธรรมชาติและชุมชนชาว夷เผียง พอที่จะสร้างความเข้าใจในธรรมชาติและชุมชนได้ รวมทั้งกระบวนการจัดการทัวร์ป่าดังกล่าว ยังไม่ได้ดำเนินถึงผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคมอีกด้วย

2) ปัจจัยในการกำหนดความพร้อม หรือเงื่อนไขมาตราการสนับสนุนให้เกิดธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความพร้อมคั่งกล่าว จำเป็นต้องประกอบไปด้วย 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ปัจจัยกำหนดความพร้อมขั้นพื้นฐานของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศที่จำเป็นต้องมี และส่วนที่ 2 ปัจจัยกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศ ในแต่ละองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบด้านพื้นที่ องค์ประกอบด้านการจัดการองค์ประกอบด้านกิจกรรมและองค์ประกอบด้านองค์กร

3) เกณฑ์ความพร้อมที่เหมาะสม หรือทราบรูปแบบความเข้มข้นของการประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบนที่ควรจะเป็น แยกตามองค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งกำหนดไว้ใน 2) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบตรวจสอบขึ้น กำหนดให้ผู้ตรวจสอบต้องไม่เป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับธุรกิจนั้น รวมทั้งกำหนดให้สามารถคำนวณคะแนนได้ และให้แต่ละองค์ประกอบเป็นอิสระซึ่งกันและกัน

สำคัญ แสงงาม (2547) ได้ทำการศึกษา การศึกษารูปแบบและการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพของชุมชนบ้านถู่ก่อสิงห์ ตำบลถู่ก่อสิงห์ อําเภอเกย์ตรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมและการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพของชุมชน บ้านถู่ก่อสิงห์ 2. เพื่อศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยว และกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนบ้านถู่ก่อสิงห์ ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เสริมศักยภาพการท่องเที่ยวได้ 3. เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใน

ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับภาคอีสาน ที่สามารถนำม้าจัดทำเป็นเส้นทาง เครื่อข่ายเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว เสริมศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชนบ้านถุ่ก้าสิงห์

ที่มาและความสำคัญของชุมชนบ้านถุ่ก้าสิงห์ตั้งอยู่ในพื้นที่ทุ่งกุลาร่องไห อยู่ในเขตการปกครองของตำบลถุ่ก้าสิงห์ อำเภอเกย์ตรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยที่ว่าไปประชารมีรายได้จากการประกอบอาชีพทำนา ปลูกข้าวหอมมะลิเป็นหลัก อาชีพรอง ได้แก่ การบริการรับเข้าไกด์และปรับที่นอน, เลี้ยงปลาในนาข้าว, ทอผ้าไนน้ำข้าว, หอพักไนน้ำพื้นเมือง ชุมชนดังกล่าวเป็นชุมชนเก่าแก่มากตั้งแต่สมัยขอมและอุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ดังหลักฐานโบราณสถานขอน 3 แห่ง มีระยะทางห่างกันเพียง 500 เมตร คือ ถุ่ก้าสิงห์ สร้างขึ้นราพุทธศักราช 1500-1630 ตามความเชื่อทางศาสนาอินดูถัดมาเป็นนิกาย ถุ่ก่อนวิจ สร้างขึ้นสมัยเดียวกับถุ่ก้าสิงห์ และถุ่ก่อนระฆัง สร้างขึ้นราพุทธศักราชที่ 8 ตามความเชื่อทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน มีลักษณะเป็นอโศกบາชาด หรือ โรงพยาบาล สมัยพระเจ้าชัยธรรมันที่ 7 จึงเป็นสถานที่มีคนทั่วไปให้ความสนใจเที่ยวชมอยู่เสมอ ปี 2534 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินการบุดแต่งบูรณะถุ่ก้าสิงห์เพื่ออนุรักษ์รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และปี พ.ศ. 2545 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน จังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินการบูดแต่งบูรณะถุ่ก่อนระฆังและถุ่ก่อนวิจ การบูดครั้งนี้พบศิลปางรึก พระอวโลกิเตศวร นพสูรย์และเทวะปุหลาชั้น ส่วนทำให้เป็นที่สนใจของคนทั่วไป ต่อมากรมส่งเสริมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานเกษตรจังหวัดร้อยเอ็ด ได้เข้ามาส่งเสริมกลุ่มแม่บ้านทอผ้า จัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นำผ้าไนน้ำออกจำหน่ายเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป หลังจากนั้นได้ร่วมกันจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงการเกษตรเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้สนใจเที่ยวชมวิถีการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โครงการกินข้าวหุงนุ่งผ้าไนน์ จากการคิดวางแผนทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการท่องเที่ยวเชิงรุกให้เกิดผลตามนโยบายของรัฐ ส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายในการจัดงานต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก แต่ชุมชนกลับไม่ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวท่าที่ควร เงินงบประมาณไม่กระจายสู่ประชากรในท้องถิ่น ขณะที่กระแสนโยบายการท่องเที่ยวกำลังมีอิทธิพลต่อคนในท้องถิ่น หากไม่มีการวางแผนการดำเนินงานการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมสมกับศักยภาพของชุมชนและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน การท่องเที่ยวจะเป็นอันตราย เพราะอาจเข้าไปทำลายระบบสังคมวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิมของท้องถิ่น ดังนั้นคณะกรรมการจึงมีแนวคิดจัดการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดวางแผนช่วยกันหาคำตอบ และแก้ปัญหา กำหนดครูปูรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับศักยภาพชุมชนเพื่อให้ชุมชนบ้านถุ่ก้าสิงห์สามารถบริหารจัดการท่องเที่ยวตามศักยภาพตนเองได้ในอนาคต

ดอคເອົ້າງ ຈັນທີ່ເພື່ອ (2547) ໄດ້ກຳກວດສິນຄະນະ ກລຸບຖີ່ສ່ວນປະສົງການການຕາຄ
ຂອງຫຼັກການທ່ອງທີ່ຍົວໃນເບີຕົກຕະວັນອອກເລີ່ມແໜ້ອຕອນລ່າງ ຫຼັກການທ່ອງທີ່ຍົວເປັນການຫຼັກກົງທີ່
ມີຄວາມສຳຄັນອີກການຫົ່ວ່າ ເນື່ອຈາກເປັນຫຼັກກົງທີ່ມີມູລຄ່າເພີ່ມທາງເກຣະຫຼົກ ທີ່ກ່ອໄຂເກີດຫຼັກກົງທ່ອນື່ອ
ນາກນາຍ ເຊັ່ນ ຫຼັກໂຮງແຮມ ທີ່ພັກ ຫຼັກຮ້ານອາຫານ ຫຼັກຮ້ານຂາຍຂອງທ່ຽວເລີກ ຫຼັກການຂັ້ນສ່າງ
ການຈັງຈາກ ເປັນດັ່ງ ທຳໄໝເກີດການໃໝ່ທ່ຽວພາກ ແລ້ວປັບປຸງການຜລິຕິພຶ່ມຂຶ້ນ ທຳໄໝເຈົ້າອີງປັບປຸງການ
ຜລິຕິມີຮາຍໄດ້ເພີ່ມນາກຂຶ້ນ ມີການຈັງຈາກນາກຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນການທ່ອງທີ່ຍົວເປັນການຫຼັກກົງທີ່ສຳຄັນຢື່ງ

ການສຶກໝາຄວັງນີ້ມີຈຸດມູ່ໝາຍເພື່ອສຶກໝາກລຸບຖີ່ສ່ວນປະສົງການການຕາຄຂອງຫຼັກກົງ
ການທ່ອງທີ່ຍົວໃນເບີຕົກຕະວັນອອກເລີ່ມແໜ້ອຕອນລ່າງແລ້ວເພື່ອສຶກໝາເປົ້າຍເຫັນສ່ວນປະສົງການ
ການຕາຄຂອງຫຼັກກົງການທ່ອງທີ່ຍົວໃນເບີຕົກຕະວັນອອກເລີ່ມແໜ້ອຕອນລ່າງ ຈຳແນກຕາມຮະບະເວລາ
ດໍາເນີນກົງການ ສຄານທີ່ຕັ້ງສຄານປະກອບການ ແລ້ວເຈິ່ງເຈິ່ງທີ່ມີການເກີດການແລ້ວ
ໜຸນເວີ່ນໃນກົງການ ໂດຍການໃໝ່ແບບສອນດາມເປັນເຄື່ອງມືອີກການເກີດການແລ້ວ
ຜູ້ປະກອບການທີ່ສື່ນ 36 ຮາຍ ຜົ່ງແບບສອນດາມປະກອດດ້ວຍ 7 ດ້ານ ອື່ບໍ່ ດ້ານຜລິຕິກັບທີ່ແລ້ວບໍລິການ
ດ້ານຮາຄາ ດ້ານຊ່ອງທາງການຈັດຈໍາຫ່າຍ ດ້ານການສ່າງເສີມການຕາຄ ດ້ານກະບວນການ ດ້ານພັກງານ
ແລ້ວດ້ານຄວາມພ້ອມທາງກາຍກາພ ສົດທີ່ໃໝ່ໃນກາວິເຄາະທີ່ຂ້ອມູລຄ້ອງ ຮ້ອຍລະ ອ່ານຸ້ມ ແລ້ວສ່ວນ
ເບີ່ງເບີນມາຕຽບງານ ແລ້ວຄ່າ F-test ພັດການສຶກໝາປາກູ້ໄດ້ດັ່ງນີ້

1. ຜູ້ປະກອບການຫຼັກກົງການທ່ອງທີ່ຍົວ ສ່ວນໃຫຍ່ດໍາເນີນຫຼັກກົງ 5-10 ປີ ມີທີ່ຕັ້ງສຄານ
ປະກອບການຍູ້ໄກລ້ສຄານທີ່ຮາກການ ແລ້ວເຈິ່ງທີ່ມີການເກີດການແລ້ວ
ຈຳນວນພັກງານມີ 1-5 ປນ
ຈຳນວນນັກຄຸກເກົກມີ 7-10 ປນ ເຈິ່ງທີ່ມີການເກີດການແລ້ວ
ນອກຈາກນີ້ຫຼັກກົງນຳທີ່ຍົວແລ້ວຍັງມີ
ຮ້ານຂາຍຂອງທ່ຽວເລີກ

2. ຜູ້ປະກອບການຫຼັກກົງການທ່ອງທີ່ຍົວ ມີການໃໝ່ກລຸບຖີ່ສ່ວນປະສົງການການຕາຄໃນ
ກາພວມຍູ້ໃນຮະດັບນາກ ໂດຍໄໝຄວາມສຳຄັນກັບດ້ານພັກງານນາກທີ່ສຸດ ຮອງລົງມາຄ້ອ ດ້ານ
ກະບວນການ ດ້ານຄວາມພ້ອມທາງກາຍກາພ ດ້ານຜລິຕິກັບທີ່ແລ້ວບໍລິການ ແລ້ວດ້ານຊ່ອງທາງການຈັດ
ຈໍາຫ່າຍ

3. ຜູ້ປະກອບການຫຼັກກົງການທ່ອງທີ່ຍົວມີຮະບະເວລາດໍາເນີນກົງການຕໍ່ກວ່າ 5 ປີ ໃຊ້ກລ
ຍຸບຖີ່ສ່ວນປະສົງການການຕາຄ ໂດຍຮວມແລ້ວຮ່າຍດ້ານ 6 ດ້ານ ອື່ບໍ່ ດ້ານຜລິຕິກັບທີ່ແລ້ວບໍລິການ
ຮາຄາ ດ້ານຊ່ອງທາງການຈັດຈໍາຫ່າຍ ດ້ານການສ່າງເສີມການຕາຄ ດ້ານກະບວນການ ດ້ານພັກງານແລ້ວ
ໂດຍຮວມ ຜູ້ປະກອບການທີ່ມີຮະບະເວລາດໍາເນີນກົງການ 5-10 ປີ ອ່າງນີ້ນີ້ສຳຄັນທີ່ຮ່າຍ 0.05

4. ຜູ້ປະກອບການຫຼັກກົງການທ່ອງທີ່ຍົວມີທີ່ຕັ້ງສຄານປະກອບການຍູ້ໄກລ້ຕາຄນີ້
ການໃໝ່ກລຸບຖີ່ສ່ວນປະສົງການການຕາຄ ໂດຍຮວມແລ້ວເປັນຮ່າຍດ້ານ 6 ດ້ານ ອື່ບໍ່ ດ້ານຜລິຕິກັບທີ່ແລ້ວ

บริการ ด้านราคา ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้าน พนักงาน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งของสถานที่ประกอบการอยู่ใกล้สถานที่ราชการ

สรุปผลการศึกษารังนี้นำໄไปใช้ประโยชน์โดยการนำข้อมูลที่ได้จากผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งของสถานที่ประกอบการแตกต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดแต่ละต่างกัน 7 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านราคา ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านพนักงานและโดยรวม ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งของสถานที่ประกอบการอยู่ใกล้สถานที่ราชการ จะมีการใช้กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดมากกว่าโดยรวม ผู้ประกอบการที่มีที่ตั้งของสถานที่ประกอบการอยู่ใกล้ตลาดและอยู่ใกล้ศูนย์การค้า

การรีวิวน เสริมวิชาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่น ช่วยกระตุ้นการลงทุนและสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เป็นการท่องเที่ยวประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยว ดังนั้น การศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งนี้ มีความนุ่งหมาย เพื่อการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 300 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า F-test และค่า T-test

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุ 21-28 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานอยู่ในบริษัทเอกชน มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2-3 ครั้ง มักจะเดินทางช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน โดยมากกับกลุ่มเพื่อน จำนวน 1-5 คน ใช้รถบัสล้วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืน ส่วนนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมักจะพักโรงแรมจำนวน 1 晚 เหตุจุงใจในการเดินทางมาจากเพื่อนหรือญาติ มีค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันจำนวน 100-300 บาท ซึ่งจ่ายเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มนอกจากนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการกลับมาที่ยวใหม่และมีเหตุจุงใจในการเดินทาง

กลับมาเนื่องจากความสวยงามของสถานที่ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสินค้าและบริการ ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านลักษณะทางกายภาพ ส่วนปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่าง ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริม การตลาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยวมีอาชีพแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ และ ด้านลักษณะทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ให้ความสำคัญต่อ ปัจจัยด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้งและด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ให้ความสำคัญ ต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านลักษณะทางกายภาพไม่แตกต่างกัน

โดยสรุปผลให้ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย จังหวัดนครราชสีมา ให้ตอบสนองความต้องการของ นักท่องเที่ยวได้สูงสุดอันเป็นหัวใจของการให้บริการแก่ลูกค้า และเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชนชนให้ มากยิ่งขึ้น

ประวัติศาสตร์ผ่าพงศ์ช่วง (2546) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยจูงใจ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสูงยิ่ง ใน การนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ทำได้ อันดับหนึ่งเมื่อเทียบกับสินค้าส่งออกอื่น และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ยัง เป็นนโยบายที่รัฐบาลให้เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเมืองเกิดสภาวะเศรษฐกิจชั่ว

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยว ชาวไทยที่มาเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ชาวไทยจำนวน 400 คน ที่มาเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานีในช่วงเดือนเมษายน 2546 เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples) ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี การศึกษาระดับ ปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือน มีภูมิลำเนาภาคอีสานฯซึ่งไม่รวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดินทางมาเที่ยวมากกว่า 3 ครั้ง และเดินทางมาทรงที่จังหวัดอุบลราชธานี ขอบท่องเที่ยวประเภทรวมชาติที่สวยงาม เช่น

อุทบขานแห่งชาติแก่คงตระหนัศ เหตุผลในการเดินทางมาที่ยวจังหวัด คือ ความสวยงามของธรรมชาติ จากนั้นเดินทางไปเที่ยวต่อจังหวัดมุกดาหาร เดินทางมากับครอบครัวประมาณ 1-5 คน ในช่วงเดือน มกราคม-เดือนเมษายน ในวันหยุดสุดสัปดาห์ใช้รถชนต์ส่วนตัวในการเดินทาง พักแรมที่จังหวัด อุบลราชธานีใช้เวลาในการพักแรมประมาณ 2-3 วัน พักที่บ้านญาติ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่ำกว่า 2,000 บาท ซึ่งของฝากและของที่ระลึกประเภทอาหาร เช่น หมูยอ แห่น ถุงเชียง ทราบข้อมูลการ ท่องเที่ยวจากเพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก และจะเดินทางกับมาที่ยวจังหวัดอุบลราชธานีอีก

2. นักท่องเที่ยวเห็นว่า ปัจจัยจูงใจท่องเที่ยวคือความเป็นมิตรของผู้คนในท้องถิ่น ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านร้านอาหาร ด้านการคมนาคม ด้านสินค้าของที่ระลึกและ สินค้าพื้นเมือง ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยการโழมตามประสาสัมพันธ์มีระดับการจูงใจอยู่ใน ระดับมากตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านการบริการนำเที่ยวมีระดับการจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าปัจจัยการจูงใจมีระดับการจูงใจมากที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวคือ สถานที่ท่องเที่ยวบรรยากาศดี สวยงาม ด้านการคมนาคม คือ เส้นทางการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักได้สะดวกทั่วถึง ด้านสถานที่พัก คือ สถานที่พักมีให้เลือกหลายรูปแบบ เช่น โรงแรม รีสอร์ฟ ด้านร้านอาหาร คือ มีร้านอาหารเพียงพอ บริการนักท่องเที่ยวในอาหารมีให้เลือกหลายชนิด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้านการบริการนำเที่ยว คือ มี บริการนำเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานีอย่างเพียงพอ ด้านสินค้าของที่ระลึก คือ สินค้าคุณภาพดีและ สินค้ามีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยคือ มีความ สะดวกรวดเร็วในการติดต่อ กับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่มีอธิบายดี/บริการ ประทับใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้านความเป็นมิตร ไม่ตรึงของผู้คนและท้องถิ่นคือ ประชาชนในท้องถิ่น มี น้ำใจและอธิบายดี และด้านการโழมตามประสาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวคือการประชาสัมพันธ์แหล่ง ท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

3. นักท่องเที่ยวเห็นว่า ปัจจัยจูงใจด้านสินค้าของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยนักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาอยู่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เห็นว่าปัจจัยจูงใจด้านสินค้าของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองมีระดับการจูงใจ มากกว่านักท่องเที่ยวมาจากภาคอื่นๆ ส่วนค่านี้ๆ ไม่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว และธุรกิจด้านสินค้าของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองในการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจและ เป็นข้อมูลในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี

กมลพิพย์ ชูประทีป. (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อ้าเกอวังน้ำเขียว จังหวัดนราธิวาส มา เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวอ้าเกอวังน้ำเขียว จำนวน 200 คน ผลจากการศึกษาปรากฏดังนี้

1. นักท่องเที่ยวเชิงเกษตร อ้าเกอวังน้ำเขียว พบว่ามีพฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยว คือ ได้รับข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจเดือกสถานที่จากสื่อประเภทโทรทัศน์/วิทยุ/หนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มาเที่ยวอ้าเกอวังน้ำเขียวครั้งแรก พาหนะที่ใช้ในการเดินทางเป็นรถยนต์ส่วนตัวโดยส่วนใหญ่เป็นการเดินทางมากับครอบครัว และไม่พักถิ่นคืน ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวระหว่าง 1-3 ชั่วโมง วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาอ้าเกอวังน้ำเขียวเพื่อพักผ่อนสถานที่ที่นักท่องเที่ยวแนะนำมากที่สุด คือ ฟาร์มผลิตเห็ด ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวแนะนำมากที่สุดคือการชมสวนเกษตร

2. นักท่องเที่ยวเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค่าน้อยในระดับมากจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐและกฎระเบียบต่าง ๆ ด้านราคา และเศรษฐกิจและด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

3. นักท่องเที่ยวพบ乎ว่า ปัจจัยด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐและกฎระเบียบต่าง ๆ และด้านความสะดวกในการเดินทางที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านสภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5. นักท่องเที่ยวที่ระดับการศึกษาต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมและรายค่านั้น 5 ด้านแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านราคา และด้านความสะดวกในการเดินทาง ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่าง

6. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านสภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

7. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมและรายค่านั้น 6 ด้านแตกต่างกันได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพ

1. เทศบาลตำบลพิมายขาดบุคลากรรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวโดยตรง ยังไม่มี
อาการสำนักงานเป็นของตนเอง และขาดอุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัยพอเพียงในการปฏิบัติงานยัง
ไม่มีการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน มีเพียงแต่การจัดการทำแผนปฏิบัติและ
โครงการต่าง ๆ เป็นเรื่องเฉพาะกิจ สำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลในการจัดการ
ท่องเที่ยว พนวจ สมาชิกส่วนใหญ่ให้การร่วมมือดี โดยที่เทศบาลจะเข้าร่วมมากกว่าเทศภูมิโดยที่
ระดับการศึกษาระยะเวลาอยู่ในชุมชนไม่มีผลต่อการเข้าร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยได้
แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว พนวจ โดยเฉพาะด้านความสะอาด ความปลอดภัย

2. คณะกรรมการชุมชนเทศบาล ส่วนใหญ่แล้วมีส่วนร่วมโดยรวม และเป็นราย
ด้าน 3 คือ การมีส่วนร่วมในการประชุม มีส่วนร่วมการตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในการ
ประเมินผลในด้านการจัดการท่องเที่ยวร่วมกับเทศบาลตำบลพิมายมากกว่าคณะกรรมการเทศภูมิ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่คณะกรรมการชุมชนทั้งเทศบาลและเทศภูมิ มีส่วน
ร่วมในการปฏิบัติงาน ในการจัดการด้านการท่องเที่ยวร่วมกับเทศบาลไม่แตกต่างกัน และ
คณะกรรมการชุมชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการประชุมในการจัดการด้านการ
ท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่คณะกรรมการชุมชนที่มีระดับ
การศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการ
ประเมินผลในการจัดการด้านการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษารังนี้ชี้ให้เห็นว่า เทศบาลตำบลพิมายมีแผนงานและแนวคิดที่ดีใน
การจัดการด้านการท่องเที่ยว แต่ขาดปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ และการ
ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และที่สำคัญขาดความจริงจังและต่อเนื่องในการ
จัดการด้านการท่องเที่ยว

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นเครื่องมือเพื่อทำการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเดินทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ ใน การท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพะชาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

การศึกษานี้ได้นำส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวมาประยุกต์เข้ากันแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดบริการของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พัฒนาสถานที่นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ระเบียบวิธีการวิจัยของการศึกษานี้มีขั้นตอน และรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่กำหนดสำหรับการศึกษาทำการรวมชื่อมูลจากประชากร 2 กลุ่ม คือ

1. นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) คือ กลุ่มประชาชนที่เดินทางมาท่องเที่ยว เชิงพุทธ ชมสถานที่โบราณสถานและต้องการที่จะศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ประมาณจำนวน 1,500 คน (บทสัมภาษณ์ ค.ต. พันลูก แสนจักร นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2550)

2. นักท่องเที่ยวพะชาตุนาคูน คือ กลุ่มประชาชนที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงพุทธ ชมสถานที่โบราณสถานและต้องการที่จะศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับพะชาตุนาคูน ประมาณจำนวน 3,000 คน (บทสัมภาษณ์ คุณอมร เทือกเดว, เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ.2550)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 800 คน

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ในช่วงเดือน มิถุนายน – กันยายน พ.ศ.2550 ซึ่งสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของ Yamane ,1973 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	จำนวนประชากรที่ศึกษา
	e	คือ	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	1,500	400
2. นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน	3,000	400
รวม	4,500	800

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการศึกษา จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมนิเทศ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
2. ข้อมูลทฤษฎีภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการหนังสือ เอกสาร วารสาร บทความทางวิชาการ งานวิจัยต่างๆ และข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

วิธีการเก็บข้อมูล

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเพื่อเชิงพุทธ การท่องเที่ยวเพื่อสัมผัสรัตนธรรมชนบท การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จากสำราญ เอกสาร รายงานบทความทางวิชาการ ระบบอิเล็กทรอนิกส์

2. การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่ศึกษาด้วยตนเองและผู้ช่วยจำนวน 4 คน จากนั้นนำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยอธิบายวัตถุประสงค์และวิธีการทำแบบสอบถามให้ชัดเจน เพื่อความสมบูรณ์ของคำตอบ

3. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้ศึกษาได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ร่วมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลในส่วนนี้มาประกอบกับข้อมูลจากแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษารั้งนี้ คือ แบบสอบถามและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นมีส่วนประกอบของคำตาม 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ลักษณะคำตามเป็นแบบสอบถามที่มีค่าตอบปลายปิด (Closed – End) คือแบบสอบถามที่ให้เลือกค่าตอบแบบอย่างเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม ลักษณะคำตามเป็นแบบสอบถามที่มีค่าตอบปลายปิด (Closed – End) คือแบบสอบถามที่ให้เลือกค่าตอบแบบอย่างเดียว และตอบได้มากกว่า 1 ค่าตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัด ลักษณะคำตามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาගลยุทธ์ตลาดท่องเที่ยวของวัด ประกอบด้วย สิ่งที่ควรปรับปรุงในการด้านการให้บริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านบริเวณสถานที่การท่องเที่ยว ด้านการส่งเสริมการตลาดด้านลักษณะทางภาษาพากพาก ด้านการบริการขาหน่ายสินค้าในวัด ด้านภาพลักษณ์ของวัด และด้านการประสานงานในการติดต่อสื่อสาร ลักษณะคำตามเป็นแบบคำตามปลายปิด

ลักษณะคำตามแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนน คำตามแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็น
1	น้อยที่สุด
2	น้อย
3	ปานกลาง
4	มาก
5	มากที่สุด

นอกจากนี้ ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาตลาด และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อสัมผัส วัฒนธรรมชนบท ผู้ศึกษาได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงพุทธร่วมกับนักท่องเที่ยว กลุ่มอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลในส่วนนี้มาประกอบกับข้อมูลจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลดังกล่าวมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แปลงข้อมูล ลงทะเบียนแล้ว และทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for windows และวิเคราะห์ข้อมูลโดย

วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (ฎรี วงศ์รัตน, 2541)

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{\sum s_i^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อความของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

จากการทดสอบผลลัพธ์ค่าแอ็ลฟ่าที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งจากการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับ จำนวน 60 ชุด มีค่าเท่ากับ 0.954

ค่าความถี่ (Frequency) และอัตราเร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน และข้อมูลส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม ที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และ พระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

การทดสอบโดยค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ยุครี วงศ์รัตน, 2541)

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบโดยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร
(ชูศรี วงศ์รัตน, 2541)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $n\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (ANOVA)
เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว (กัลยา วนิชย์บัญชา, 2545)

$$\text{สูตร} \quad F = \frac{MST_{rt}}{MSE}$$

โดยที่ df_1 = $k-1$
 df_2 = $n-k$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F
 MST_{rt} แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MSE แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 df_1 แทน องค์อิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 df_2 แทน องค์อิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 k แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง k
 n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

$$\frac{\text{อันตรภาคชั้น}}{\text{(Class interval)}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ดังนี้ จึงกำหนดระดับคะแนนโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 0.8 คะแนน ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การแปลงผลคำตามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีค่าเฉลี่ย (Mean)

คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
4.21 – 5.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 2 ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

2. การประเมินพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

3. การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวเชิงพุทธวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

5. การทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการถือความหมายของผู้ศึกษาได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน (t - distribution)
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน (F- distribution)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่ากำลังสองเฉลี่ยของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
P – value	แทน	ระดับนัยสำคัญ (Significance)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาซึ่งได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 800 ฉบับ นวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS for Windows Version 11.0) ซึ่งได้แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ลักษณะคำ답변เป็นแบบสอบถามที่มีค่าตอบปลายปิด (Closed – End) คือแบบสอบถามที่ให้เลือกค่าตอบแบบอย่างเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม ลักษณะคำ답변เป็นแบบสอบถามที่มีค่าตอบปลายปิด (Closed – End) คือแบบสอบถามที่ให้เลือกค่าตอบแบบอย่างเดียว และตอบได้มากกว่า 1 ค่าตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัด ลักษณะคำ답변เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดท่องเที่ยวของวัด ประกอบด้วย สิ่งที่ควรปรับปรุงในการด้านการให้บริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านบริเวณสถานที่การท่องเที่ยว ด้านการส่งเสริมการตลาดด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านการบริการจ้างหน่วยสินค้าในวัด ด้านภาพลักษณ์ของวัด และด้านการประสานงานในการติดต่อสื่อสาร ลักษณะคำถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การพิจารณาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยมีรายละเอียดการศึกษา ดังตารางที่ 4.1 ถึงตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	พระธาตุนาคูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	168	42.00	162	40.50
หญิง	232	58.00	238	59.50
รวม	400	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 232 คน กิตเป็นร้อยละ 58.00 และเพศชาย จำนวน 168 คน กิตเป็นร้อยละ 42.00 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน กิตเป็นร้อยละ 59.50 และเพศชาย จำนวน 162 คน กิตเป็นร้อยละ 40.50

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	พระธาตุนาคูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	176	44.00	120	30.00
20-30 ปี	105	26.25	254	63.50
31-40 ปี	63	15.75	13	3.25
41-50 ปี	41	10.25	13	3.25
มากกว่า 50 ปี	15	3.75	0	0.00
รวม	400	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ส่วนใหญ่อายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมานักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีอายุอยู่ระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมานักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.00

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	พระธาตุนาคูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	85	21.25	13	3.25
มัธยมศึกษา / ปวช.	128	32.00	80	20.00
อนุปริญญา / ปวส.	41	10.25	0	0.00
ปริญญาตรี	141	35.25	280	70.00
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.25	27	6.75
รวม	400	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับป्रิมารี จำนวน 141 คน กิตเป็นร้อยละ 35.25 รองลงมา นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 128 คน กิตเป็นร้อยละ 32.00 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับป्रิมารี จำนวน 280 คน กิตเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 80 คน กิตเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามอาชีพ

อาชีพ	พระธาตุนาดูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	158	39.50	305	78.81
รับจ้างทั่วไป	94	23.50	55	14.21
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	85	21.25	14	3.62
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	63	15.75	13	3.36
รวม	400	100.00	387	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 158 คน กิตเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมา นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป จำนวน 94 คน กิตเป็นร้อยละ 23.50 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 305 คน กิตเป็นร้อยละ 78.81 รองลงมา นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 55 คน กิตเป็นร้อยละ 14.21

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	พระราชนิคุณ		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	246	61.50	239	59.75
5,000 - 10,000 บาท	105	26.25	108	27.00
10,001 - 15,000 บาท	41	10.25	27	6.75
15,001 – 20,000 บาท	8	2.00	0	0.00
20,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	26	6.50
รวม	400	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวพระราชนิคุณส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.50 รองลงมา นักท่องเที่ยวพระราชนิคุณมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ส่วนนักท่องเที่ยว วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 239 คิดเป็นร้อยละ 59.75 รองลงมา นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. การประเมินพุทธิกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดู จังหวัดมหาสารคาม

การประเมินพุทธิกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม พิจารณาจากพุทธิกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และ นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดู โดยมีรายละเอียดการศึกษา ดังตารางที่ 4.6 ถึงตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนจำแนกตามจำนวนครั้งของการเดินทาง
ท่องเที่ยว

จำนวนครั้งที่มาเที่ยว	พระธาตุนาดู		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครั้งแรก	110	27.57	106	29.53
1 ครั้ง	106	26.57	66	18.38
2 ครั้ง	67	16.79	121	33.70
3 ครั้ง	116	29.07	66	18.38
รวม	399	100.00	359	100.00

จากการที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดู ส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยว 3 ครั้ง จากจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.07 รองลงมานักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.57 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยว 2 ครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมานักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรก จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 29.53

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

พาหนะในการเดินทาง	พระธาตุนาฏูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถบัส/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	150	37.50	333	83.25
รถเช่า	162	40.50	28	7.00
รถบริการนำเที่ยว	52	13.00	0	0.00
รถโดยสารประจำทาง	36	9.00	39	9.75
รวม	400	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาฏูน ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้รถเช่าเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จำนวน 162 คน กิตเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมานักท่องเที่ยวพระธาตุนาฏูนเดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้รถบัส/รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จำนวน 150 คน กิตเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้รถบัส/รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จำนวน 333 คน กิตเป็นร้อยละ 83.25 รองลงมานักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) เดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้รถโดยสารประจำทางเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จำนวน 39 คน กิตเป็นร้อยละ 9.75

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	พระธาตุนาฏูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักผ่อนหย่อนใจ	237	59.25	233	65.45
ท่องเที่ยวศึกษา, ศึกษา, วิจัย	87	21.75	49	13.76
ทำบุญ, นมัสการพระธาตุ	66	16.50	74	20.79
ทำสารคดี, ทำรายการท่องเที่ยว	10	2.50	0	0.00
รวม	400	100.00	356	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 รองลงมา นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อท่องศึกษา, ศึกษา, วิจัย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 65.45 รองลงมา นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อทำบุญ, นมัสการพระธาตุจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.79

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องแบนสอบตามจำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยวของวัด

ลักษณะการท่องเที่ยว	พระธาตุนาดูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การถือและสถานที่การท่องเที่ยว	152	38.00	133	33.25
เส้นทางการคุ้มнакม	88	22.00	158	39.50
ห้องน้ำ / ที่พัก	74	18.50	26	6.50
ที่จอดรถ	52	13.00	78	19.50
เอกสารประชาสัมพันธ์	75	18.75	291	72.75
ความปลอดภัย	123	30.75	13	3.25

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน ส่วนใหญ่ต้องการให้พระธาตุนาดูนพัฒนาการถือและสถานที่การท่องเที่ยว จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมา ต้องการให้พระธาตุนาดูนพัฒนาความปลอดภัย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่ต้องการให้วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) พัฒนาเอกสารประชาสัมพันธ์ จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 รองลงมา ต้องการให้วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) พัฒนาเส้นทางการคุ้มнакม จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามการกลับมาท่องเที่ยววัด

การกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง	พระธาตุนาคูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลับ	385	96.25	400	100.00
ไม่กลับ	15	3.75	0	0.00
รวม	400	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 96.25 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนการเวลาท่องเที่ยวในจังหวัดอื่น ๆ

การเวลาท่องเที่ยวจังหวัดอื่น	พระธาตุนาคูน		วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เวลา	381	95.73	347	86.75
เวลา	17	4.27	53	13.25
รวม	398	100.00	400	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนส่วนใหญ่ไม่มีการเวลาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆ จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 95.73 ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่ไม่มีการเวลาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆ จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75

3. การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม พิจารณาจากพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยมีรายละเอียดการศึกษา ดังตารางที่ 4.12 ถึงตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประเมินทางการตลาด ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและเป็นรายด้าน

ส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยว	พระธาตุนาดูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	3.49	0.60	มาก	3.67	0.85	มาก
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	3.50	0.67	มาก	3.43	0.81	มาก
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.59	0.59	มาก	3.56	0.94	มาก
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.60	0.68	มาก	3.58	0.91	มาก
ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.76	0.68	มาก	3.74	0.84	มาก
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	3.43	0.73	มาก	3.44	0.89	มาก
ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์	3.53	0.68	มาก	3.58	0.82	มาก
ด้านผู้ประสานงาน	3.44	0.68	มาก	3.59	0.84	มาก
รวม	3.54	0.52	มาก	3.57	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.12 พนบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาดูน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 8 ด้าน พนบว่า ด้านลักษณะทางกายภาพ ($\bar{X} = 3.76$, S.D.=0.68) ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.68) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.59) ด้านการ

จัดรวมผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.68) ด้านราคาของสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.50$, S.D.=0.67) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ($\bar{X} = 3.49$, S.D.=0.60) ด้านผู้ประสานงาน ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.68) และด้านกระบวนการเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.73)

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนปั้นปูรสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 8 ด้าน พบว่า ด้านลักษณะทางกายภาพ ($\bar{X} = 3.74$, S.D.=0.84) ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.85) ด้านผู้ประสานงาน ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.84) ด้านการส่งเสริม การตลาด ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.91) ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.82) ด้านช่องทาง การจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=0.94) ด้านกระบวนการเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.89) และด้านราคาของสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.81)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนปั้นปูรสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	พระธาตุนาคูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ความเหมาะสมของสถานที่ท่องเที่ยว	3.31	0.93	ปานกลาง	3.86	0.86	มาก
2. ความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	3.53	0.94	มาก	3.73	0.87	มาก
3. การดูแลรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	3.56	0.87	มาก	3.81	0.87	มาก
4. การต้อนรับ	3.52	0.97	มาก	3.63	0.89	มาก
5. การบริการของเจ้าหน้าที่	3.53	0.89	มาก	3.87	0.81	มาก
6. สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	3.44	0.93	มาก	3.77	0.83	มาก
7. กิจกรรมการท่องเที่ยว	3.58	0.97	มาก	3.80	0.85	มาก

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประเมินทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ (ต่อ)

ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	พระธาตุนาคูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
8. กฐะระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางมาเที่ยวที่วัด	3.61	0.94	มาก	3.74	0.80	มาก
9. มีห้องน้ำค่อยไปให้บริการที่เหมาะสม	3.18	0.99	ปานกลาง	3.57	0.88	มาก
10. ระบบข้อมูลสารสนเทศ	3.53	0.95	มาก	3.50	0.90	มาก
11. การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่	3.60	0.95	มาก	3.12	0.85	ปานกลาง
รวม	3.49	0.60	มาก	3.67	0.85	มาก

จากตารางที่ 4.13 พนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 9 ข้อ และระดับปานกลาง มี 2 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ กฐะระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางมาเที่ยวที่วัด ($\bar{X} = 3.61$, S.D.=0.94) การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.95) และกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.97) ตามลำดับ

พนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 10 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การบริการของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.87$, S.D.=0.81) ความเหมาะสมของสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.86$, S.D.=0.86) และการดูแลรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=0.87) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประเมินทางการตลาด ด้านราคาของสินค้าและบริการ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านราคาของสินค้าและบริการ	พระธาตุนาคูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีป้ายบอกราคาสินค้าที่ชัดเจน	3.33	0.95	ปานกลาง	3.48	0.82	มาก
2. ความเหมาะสมของราคสินค้าที่ขายในบริเวณวัด	3.71	0.88	มาก	3.47	0.83	มาก
3. ราคสินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.51	0.85	มาก	3.14	0.70	ปานกลาง
4. การตั้งราคาดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	3.45	0.91	มาก	3.63	0.91	มาก
รวม	3.50	0.67	มาก	3.43	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน ด้านราคาของสินค้าและบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D.=0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 3 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ความเหมาะสมของราคสินค้าที่ขายในบริเวณวัด ($\bar{X} = 3.71$, S.D.=0.88) ราคสินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.51$, S.D.=0.85) และการตั้งราคาดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.45$, S.D.=0.91) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 3 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การตั้งราคาดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.63$, S.D.=0.91) มีป้ายบอกราคาสินค้าที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.48$, S.D.=0.82) และความเหมาะสมของราคสินค้าที่ขายในบริเวณวัด ($\bar{X} = 3.47$, S.D.=0.83) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประสมทางการตลาด ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย	พระธาตุนาคูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. สถานที่ท่องเที่ยวในวัดมีความสะอาด	3.70	0.88	มาก	3.61	0.90	มาก
2. มีระบบการคุมนาคที่เหมาะสมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.59	0.89	มาก	3.61	0.93	มาก
3. ทำเลที่ตั้งของวัดมีความเหมาะสม	3.77	0.83	มาก	3.59	0.89	มาก
4. ลานอchorมีความเหมาะสม	3.27	0.94	ปานกลาง	3.47	1.00	มาก
5. ที่ตั้งของจุดท่องเที่ยวต่างๆของวัดมีความเหมาะสม	3.81	0.89	มาก	3.60	0.93	มาก
6. สถานที่จำหน่ายสินค้า	3.42	0.95	มาก	3.48	0.98	มาก
รวม	3.59	0.59	มาก	3.56	0.94	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 4 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ที่ตั้งของจุดท่องเที่ยวต่างๆของวัดมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=0.89) ทำเลที่ตั้งของวัดมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=0.83) และ สถานที่ท่องเที่ยวในวัดมีความสะอาด ($\bar{X} = 3.70$, S.D.=0.88) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจาก

มากไปทางน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ มีระบบการคุณภาพที่เหมาะสมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.61$, S.D.=0.93) สถานที่ท่องเที่ยวในวัดมีความสะอาด ($\bar{X} = 3.61$, S.D.=0.90) และที่ตั้งของจุดท่องเที่ยวต่างๆของวัดมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.93) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประเมินทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านการส่งเสริมการตลาด	พระธาตุนาดูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ความเหมาะสมในการใช้สื่อโฆษณา	3.60	0.86	มาก	3.36	0.91	ปานกลาง
2. ความเหมาะสมในการประชาสัมพันธ์	3.60	0.97	มาก	3.57	0.95	มาก
3. การสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัด	3.68	0.92	มาก	3.78	0.91	มาก
4. มีการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร	3.54	0.94	มาก	3.64	0.88	มาก
5. มีการจัดทำป้ายโฆษณา ใบปลิว แผ่นพับ	3.50	0.99	มาก	3.62	0.93	มาก
6. เวลาการจัดงานรื่นเริงเหมาะสม	3.77	0.86	มาก	3.60	0.89	มาก
7. ป้ายและสัญลักษณ์ต่างๆเพื่อเตือนภัย	3.49	0.97	มาก	3.53	0.92	มาก
รวม	3.60	0.68	มาก	3.58	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.16 พนบฯ นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาดูน ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อทึ้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหน่อย 3 ลำดับ ดังนี้ เวลาการจัดงานรื่นเริงเหมาะสม ($\bar{X} = 3.77$, S.D.=0.86) การสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัด ($\bar{X} = 3.68$, S.D.=0.92) ความเหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.97) และที่ความเหมาะสมในการใช้สื่อโฆษณา ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.86) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 6 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหน่อย 3 ลำดับ ดังนี้ การสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัด ($\bar{X} = 3.78$, S.D.=0.91) มีการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.64$, S.D.=0.88) และมีการจัดทำป้ายโฆษณาในปีวิถี แผ่นพับ ($\bar{X} = 3.62$, S.D.=0.93) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประสมทางการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ที่นักท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุน่าน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านลักษณะทางกายภาพ	พระธาตุน่าน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. สภาวะแวดล้อมภายในวัด	3.66	0.97	มาก	3.82	0.80	มาก
2. คุณภาพและการบริการอาหาร และเครื่องดื่ม	3.65	0.85	มาก	3.57	0.91	มาก
3. สัญลักษณ์ของวัด	3.89	0.86	มาก	4.04	0.81	มาก
4. การอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.67	0.95	มาก	3.56	0.88	มาก
5. บรรยากาศในสถานที่ท่องเที่ยว มีความร่มรื่น	3.93	0.90	มาก	3.73	0.79	มาก
รวม	3.76	0.68	มาก	3.74	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน ด้านลักษณะทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อทึ้งหมอดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ บรรยายศิลปะในสถานที่ท่องเที่ยวมีความร่มรื่น ($\bar{X} = 3.93$, S.D.=0.90) สัญลักษณ์ของวัด ($\bar{X} = 3.89$, S.D.=0.86) และการอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.95) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D.=0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พบว่า ข้อทึ้งหมอดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สัญลักษณ์ของวัด ($\bar{X} = 4.04$, S.D.=0.81) สวยงามแลดูมีมนต์เสน่ห์ ($\bar{X} = 3.82$, S.D.=0.80) และบรรยายศิลปะในสถานที่ท่องเที่ยวมีความร่มรื่น ($\bar{X} = 3.73$, S.D.=0.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประสมทางการตลาด ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	พระธาตุนาคูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. สินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.43	0.87	มาก	3.40	0.96	ปานกลาง
2. ความหลากหลายของสินค้าที่วางจำหน่าย	3.36	0.89	ปานกลาง	3.47	0.87	มาก
3. มีการเลือกสรรสินค้ามาจำหน่ายที่เหมาะสม	3.51	0.84	มาก	3.45	0.85	มาก
รวม	3.43	0.73	มาก	3.44	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาดูน ด้านกระบวนการชื่อและการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 2 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ มีการเลือกสรรสินค้ามาจำหน่ายที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.51$, S.D.=0.84) สินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.87) และความหลากหลายของสินค้าที่วางจำหน่าย ($\bar{X} = 3.36$, S.D.=0.89) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการชื่อและการบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 2 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ความหลากหลายของสินค้าที่วางจำหน่าย ($\bar{X} = 3.47$, S.D.=0.87) มีการเลือกสรรสินค้ามาจำหน่ายที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.45$, S.D.=0.85) และสินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.40$, S.D.=0.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประสมทางการตลาด ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์	พระธาตุนาดูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. วิธีการทำบุญในพิธีต่างๆ	3.76	0.92	มาก	3.53	0.85	มาก
2. รายการบูชาพระ	3.68	0.86	มาก	3.60	0.88	มาก
3. สถานที่ในการถือศีล	3.48	0.91	มาก	3.61	0.78	มาก
4. ความประทับใจในการมาปฏิบัติธรรม	3.22	0.91	ปานกลาง	3.57	0.78	มาก
รวม	3.53	0.68	มาก	3.58	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาดูน ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 3 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ วิธีการทำบุญในพิธีต่างๆ ($\bar{X} = 3.76$, S.D.=0.92) รายการบูชาพระ ($\bar{X} = 3.68$, S.D.=0.86) และสถานที่ในการถือศีล ($\bar{X} = 3.48$, S.D.=0.91) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อทึ้งหมอดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สถานที่ในการถือศีล ($\bar{X} = 3.61$, S.D.=0.78) รายการบูชาพระ ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.88) และ ความประทับใจในการมาปฏิบัติธรรม ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.78) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประสมทางการตลาด ด้านผู้ประสานงาน ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ

ด้านผู้ประสานงาน	พระธาตุนาดูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การติดต่อประสานงานด้านการท่องเที่ยว	3.48	0.98	มาก	3.49	0.85	มาก
2. การดูแลนักท่องเที่ยว	3.38	0.94	ปานกลาง	3.60	0.74	มาก
3. การบริการข้อมูลเกี่ยวกับวัด	3.57	0.90	มาก	3.60	0.78	มาก
4. การบริการในด้านการติดต่อสื่อสาร	3.42	0.92	มาก	3.51	0.91	มาก
5. การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	3.51	0.91	มาก	3.27	0.75	ปานกลาง
6. การให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	3.27	0.93	ปานกลาง	3.88	0.90	มาก

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนประเมินทางการตลาด ด้านผู้ประสานงาน ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม เป็นรายข้อ (ต่อ)

ด้านผู้ประสานงาน	พระธาตุนาคูน			วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
7. การแก้ไขปัญหาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.42	0.93	มาก	3.81	0.95	มาก
รวม	3.44	0.68	มาก	3.59	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบร่วมกันว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 5 ข้อ และระดับปานกลาง มี 2 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การบริการข้อมูลเกี่ยวกับวัด ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.90) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.51$, S.D.=0.91) และการติดต่อประสานงานด้านการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.48$, S.D.=0.98) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก มี 6 ข้อ และระดับปานกลาง มี 1 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.88$, S.D.=0.90) การแก้ไขปัญหาด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.81$, S.D.=0.95) การบริการข้อมูลเกี่ยวกับวัด ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.78) และมีการดูแลนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.74) ตามลำดับ

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวเชิงพุทธวัดพุทธ มงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

1 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวเชิงพุทธพระธาตุนาดูน

1. ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ

- ควรให้มีผู้เชี่ยวชาญในเรื่องพระธาตุนาดูนอย่างแท้จริงแล้วมีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวว่าสถานที่แห่งไหนควรทำอย่างไร บูชาอย่างไร ไม่ควรทำอะไรในสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์
- ควรมีการบริการเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติในการนมัสการพระธาตุนาดูน
- ควรให้คำแนะนำเมื่อมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยว และมีบริการนำเที่ยวรอบพระธาตุ
- ควรที่จะมีบริการรักษาความปลอดภัยให้มากขึ้นกว่าเดิม
- ควรมีผู้ชี้นำทางมาอยู่แนะนำให้นักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าหน้าที่
- ที่พักน้อย สินค้าที่มีบริการมีน้อย ถังขยะไม่มีความทั่วถึง
- ให้การดูแลนักท่องเที่ยว ร้านค้า ห้องน้ำไม่ค่อยสะอาด บริการน้ำดื่มฟรี
- อาหารและน้ำดื่มยังไม่มีความเหมาะสม
- ควรปรับปรุงในเรื่องของการคมนาคมให้มากขึ้นเพื่อความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยว
- ควรมีสถานขอครอบที่ดีกว่านี้และมีความปลอดภัย

2. ด้านราคาของสินค้าและบริการ

- ควรที่จะมีของฝากให้มากขึ้นและคุ้มปลูกค้า และอาหารจำพวกน้ำดื่มน้ำอ้อยและไม่ค่อยมี
- ควรที่จะมีสินค้าหางളอยประเพกษา เช่น รูปปั้นพระธาตุ
- พระเครื่องที่บูชาไม่ราคามาก ควรปรับให้เหมาะสมกับรายได้ของประชาชนในละแวกนี้
- ควรมีความหลากหลายในสินค้าและบริการมากขึ้นและมีความสอดคล้องกัน

3. ชีวิตประจำวัน

- ให้เจ้าหน้าที่ที่บริการดูแลไม่ช่วยแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในบริเวณพระธาตุนาดูน
- สินค้า OTOP มีน้อย และไม่มีการติดราคาของสินค้า
- การบริการไม่มีหรือมีน้อยและป้ายบอกไม่ชัดเจน
- เวลาเปิดปิดที่ແเนื่องบนเพระปีองกันบุคคลเข้าไปทำความเสียหาย

- ต้องให้มีความสมดุลราคาน้ำถ้วนค้าควร มีความอยู่ในเกณฑ์ปกติ

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

- ปรับปรุงถนนให้ดีขึ้น และค่านของความสะอาดให้นำกว่าเดิม
- ด้านของห้องน้ำบังเมื่อจำนวนน้อย
- บริเวณรอบๆ พระราชฐานาคูน อุปกรณ์ในการทำพิธีต่างๆ
- ควรมีการจำกัดขยายให้ถูกต้อง
- ปรับราคาสินค้าลงเพื่อรองรับอย่างสินค้าราคาแพงเกินไป
- ปรับปรุงลานไฟ คือ มีการปลูกดอกไม้ให้สวยงามมากกว่าเดิม เรื่องไทยดอกไม้เบอะเต่อ ยังไม่สายเท่าไหร่

- รถนำเที่ยวในบริเวณพระราชฐานาคูน ศาลานั่งพัก รักษาความสะอาดให้ดีอย่างนี้ตลอดไป
- ควรจัดให้มีม้านั่งสำหรับนั่งพักผ่อน

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด

- ทำป้ายพระราชฐานาคูนรวมถึงป้ายบอกทาง
 - ควรมีการโฆษณาหรือมีการทำป้ายโฆษณาเพื่อคึงคุ้งใจนักท่องเที่ยวให้มากกว่าเดิม
 - ควรมีการโฆษณาผ่านวิทยุให้มากขึ้น
 - นำเทคโนโลยีมาใช้ให้มากขึ้น และควรจัดหาสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากรมาเที่ยว
 - ควรมีแผ่นป้ายบอกให้ชัดเจน ด้านการโฆษณาบ้างไม่เป็นที่ทั่งถึง
 - การประชาสัมพันธ์ดี
 - ต้องมีการสร้างเอกสารลักษณะแก่พระราชฐานาคูน
 - ควรมีการจัดอบรมโดยการบอกผ่านคณะกรรมการ และมีเว็บไซต์ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้
- พระราชฐานาคูน
- มีน้อยหรือແบนไม่รู้จักเลยควรจัดสื่อให้ดีกว่าเดิม กระจายสินค้าไปยังต่างจังหวัด
 - มีการโฆษณาให้มากขึ้น
 - ในอินเตอร์เน็ตยังเข้าไม่ถึงเท่าที่ควร มีการจัดทำข้อมูลที่มีความต่อเนื่องและใหม่อยู่เสมอ

5. ด้านดักแด้ทางกายภาพ

- ถนนควรมีการตีเส้นให้ถูกเพื่อลดอุบัติเหตุหรือบกป้ายให้คนรู้จัก
- ความสวยงามตลอดเวลาขององค์พระธาตุ
- เพิ่มสีสัน เช่น ปลูกดอกไม้ตอกแต่งมากกว่าเดิม

- ในองค์พระราชน่าจะมีไฟประดับที่สวยงาม
- ควรปรับปรุงช่องแซมพระราช
- ควรปูถูกด้านไม้เพื่อร่วมเงามากกว่านี้และมีสวนสุภาพเพื่อใช้ในการพักผ่อนและออกกำลังกาย

6. ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ

- จัดให้อู่ในบริเวณที่เหมาะสม และควรมีขอบเขตในการขายสินค้าและบริการ
- ควรมีสินค้ามากตามหาดใหญ่ชนิดที่คุ้มแปลกตานี้เป็นเอกลักษณ์ของพระราชนาคูน เช่น เจดีย์พระราช รูปปั้นพระเจ้า
- ควรนำสินค้าที่มีความหลากหลายและมีราคาถูก เพิ่มสินค้า OTOP ให้มากขึ้นและมีรายการที่ยุติธรรม
- ให้นำสินค้ามาบริการให้หลากหลายมากขึ้น เพราะยังมีน้อย ยังไม่มีอะไรที่โดดเด่น
- ควรรักษาความสะอาดของถนนเองมีการเก็บขยะให้เป็นที่
- ให้ตรวจสอบสินค้าว่า สะอาด ปลอดภัยหรือเปล่า
- นำสินค้าที่มีราคาถูกมากจำหน่าย และอย่างให้มีร้านอาหารตามสั่งสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว
- สินค้าน่าจะบ่งบอกถึงพระราชชั้นเรียนกว่าที่จะขายสินค้าพื้นบ้านทั่วไปที่หาซื้อได้จากห้องพื้นที่ สินค้าบ้านอ่างไม้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
- จัดสินค้าให้เป็นระเบียบเรียบร้อยน่าเชื่อถือของ

7. ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์

- ควรจัดกิจกรรมในเรื่องของธรรมชาติ หรือการส่งเสริมการทำความดี การปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี
- ต้องทำให้คนที่มาเที่ยวประทับใจมากที่สุด แล้วนำไปสู่การพูดปากต่อปาก
- เอกลักษณ์ประจำปาร์ตี้ และวัตถุโบราณที่ล้ำค่า
- ควรจัดกิจกรรมที่ให้คนรู้จักให้มากกว่านี้
- สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ ก็อ จัดงานมัสการในช่วงวันแม่บูชา วันเพ็ญเดือนสามดีแล้ว
- เมย์พร์โดยใบปาร์ตี้ช่วงชาวบ้านช่วยกันเผยแพร่
- อย่างให้มีการปฏิบัติธรรมป้องๆ และจัดงานปีละ 2 ครั้งเพื่อให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

8. ด้านผู้ประสานงาน

- กรรมมีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยวและพูคชาสุภาพ
- ควรจัดคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจง่าย
- ไม่มีเจ้าหน้าที่มากอยู่บริการให้ข้อมูลหรือสอบถาม และต้อนรับนักท่องเที่ยวในการเดินทางและการพักผ่อน
- ต้องมีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำที่ก่ออบรมรายประวัติความเป็นมาของพระธาตุนาดูน และมีเจ้าหน้าที่ประเมินงานให้มากขึ้น
- มีความเอาใจใส่นักท่องเที่ยวมากกว่านี้ รวมทั้งมีศูนย์ติดต่อประสานงาน

2. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน)

1. ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ

- มีการให้บริการที่ดีกว่านี้
- ไม่มีพนักงานมาให้การต้อนรับเท่าที่ควร
- กรรมมีพนักงานต้อนรับ
- เตรียมดอกไม้สูปเทียนให้ยอด ๆ
- ไม่ค่อยมีพนักงานมากอยู่ให้บริการ
- ด้านที่จัดครุฑารัตน์ให้เป็นสักส่วนกวนนี้
- ไม่ค่อยมีคนอยู่ข้างหน้าให้คำแนะนำ
- ถนนหน้าวัดนำ้ก็จะเช่า ควรปรับปรุง
- บริการน้ำดื่มที่สะอาด มีตู้น้ำดื่มตามบริเวณต่างเป็นจุด
- เพิ่มผู้แนะนำหรืออาสาสมัครที่ดูแลสถานที่
- เพิ่มการให้คำแนะนำ
- บริการลังขยะ และน้ำดื่มที่สะอาด
- ความสะอาดของห้องน้ำ
- กรรมมีคนมาแนะนำที่ไม่ใช่พระ
- ถูกลenenกห้องเที่ยว
- การปรับปรุงเรื่องห้องน้ำ และที่จอดรถ

- ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวมากกว่านี้
- จัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองในแต่ละส่วน

2. ด้านราคาของสินค้าและบริการ

- ควรมีสินค้านานาชาติมากกว่านี้ และมีคนแนะนำด้วย
- ราคายังใช้เหมาสมกับสินค้าดีแล้วๆแลต่อไปอีกดี
- สินค้าไม่มากเท่าที่ควร
- สินค้า ดอกไม้ รูปเทียน เพิ่มเติมตลอด
- สินค้าไม่หลากหลาย
- ควรมีพระไว้บูชา ตั้งบริจาคด้วย
- สินค้าราคาแพง
- สินค้านางอย่างไม่สมควรกับราคา
- ลดราคาสินค้าลงอีก
- สินค้ามีน้อยควรมีของที่เป็นที่ชื่อด้วยเช่นกัน
- ราคัสินค้าน่าจะเหมาะสมกับราคายังสินค้า และนักท่องเที่ยว
- เพิ่มสินค้าในรายการขายให้เพิ่มมากขึ้น
- ควรมีร้านค้าอาหารที่อำนวยความสะดวกให้กับลูกค้า
- ให้มีสินค้าอุปโภค บริโภค เพิ่มขึ้นมากกว่านี้
- สินค้ามีราคาถูกน้อยกว่าตลาด

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

- น่าจะมีที่ให้บริการที่ดีขึ้น
- ห้องน้ำควรปรับปรุง
- เรื่องของห้องน้ำ ไม่สะอาด
- เรื่องของห้องน้ำ และลานขอรถ ไม่ค่อยมีจอด
- ลานขอรถไม่มี
- พนักงานไม่มีมาก ที่ให้บริการ
- ที่จอดรถควรกว้างสะควรขึ้น
- กำแพงควรได้รับการปรับปรุง
- พื้นที่ ควรมีคนดูแลให้สะอาด

- ปรับปรุงเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว
- ไม่มีห้องน้ำพอสำหรับผู้ที่มา
- ตู้หยอดเหรียญทำบุญ ให้ใส่กุญแจล็อกให้แน่นหนา
- ภาชนะที่ใส่อาหาร มีน้อย
- ป้ายคำเตือนต่าง ๆ คำคม ติดตามสถานที่ต่าง ๆ
- ปรับปรุงบริเวณรอบ ๆ
- มีการเพิ่มโต๊ะม้านั่งมากกว่าเดิม
- ปูลูกดันไม้มีเพิ่มและเพิ่มที่นั่งพัก
- ความสะอาดของสถานที่
- จัดสถานที่ท่องเที่ยวคุ้มมากขึ้น
- ทางสีดำแห่งวัดใหม่
- ในไม้แห้งเยอะ
- ในสถานที่ท่องเที่ยว น่าจะมีลิ้งอ่านวิถีความประพฤติมากกว่านี้นะ
- บริเวณที่นั่ง การจัดถูปเทียนไม่เป็นระเบียบ
- การติดต่อประสานงานของพระในวัดเป็นไปอย่างช้า
- ควรทำความสะอาดคราบเทียนบ้าง
- ความสะอาดของสถานที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAKTIVIJAYA MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด

- ประกาศโฆษณา
- ลงอินเตอร์เน็ตให้นักเรียนศึกษา
- ลงข้อมูลเพิ่มเติมในอินเตอร์เน็ทอีก
- บริการโฆษณาในอินเตอร์เน็ต
- ควรมีป้ายประกาศให้สะคุคตพาอีก
- เพิ่มระยะเวลาการโฆษณาและมีป้ายโฆษณามากกว่าเดิม
- ติดป้ายโฆษณามากขึ้น
- จัดป้ายโฆษณาตามทางเข้าและทางออกเพื่อให้คนเห็น
- ติดป้ายโฆษณาและมีรถออกโฆษณาตามหมู่บ้าน

- ความมีการประชาสัมพันธ์ นอกจგาติดป้ายโฆษณา
- ลงวิทยุ โทรทัศน์
- ลงสื่อต่าง ๆ ให้มากกว่านี้
- ในการลงสื่อน่าจะลงสื่อทางเก็บทีวี
- ป้ายไม่ชัดเจน
- ความมีแผ่นพับ

5. ด้านลักษณะทางกายภาพ

- ปลูกต้นไม้ใหญ่อีกเยอะๆ
- ปรับปรุงพื้นที่
- เสริมทางเดิน
- เน้นความสะอาดของบริเวณ
- วัดเก่า ควรบูรณะบ้าง
- ใบไม้แห้ง ควรกราดอยู่ส่วนอื่น
- เที่ยวนักวัน เผาใบไม้

6. ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ

- สินค้ามีความเหมาะสม ในสถานที่ท่องเที่ยว
- สินค้าแพงเกินไป
- สินค้าเพียงพอ กับความต้องการของนักท่องเที่ยว
- สินค้าไม่ค่อยมีความที่ท่องเที่ยว
- สินค้ามีน้อยไป
- สินค้าในวัด ไม่ค่อยมี จัดหาเพิ่มเติม
- จัดเป็นหมวดหมู่ของสินค้า
- สินค้ามีน้อย
- เพิ่มประเภทของสินค้า
- บริการที่ดีมีการพูดจาฟังก์ชันนี้
- ความมีการวางแผนสินค้าให้เหมาะสม ไม่กีดขวางทางเดิน
- ใบเชิญซึ่งหมด ความมีคนมาเติมอีก
- สินค้าไม่ถูกใจ

7. ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์

- ไม่ทำความเสื่อมโทรมให้กับวัสดุ
- ไม่ทิ้งขยะในวัสดุ
- ไม่ทำความสกปรกใส่วัสดุ
- รักษาความสะอาด
- ไม่ทำลายทรัพยากร
- เน้นการปฏิบัติธรรม
- จัดงานคลองหรือจัดงานบุญ
- เน้นความร่มรื่นของบริเวณรอบ ๆ วัด
- จัดทำปลูกเศพะ
- กรรมมีการปรับปรุงเรื่องของสถานที่

8. ด้านผู้ประสานงาน

- กรรมมีการประสานงานที่ดี
- กรรมมีข้อมูลเพิ่มเติมในอินเทอร์เน็ท
- ลงในเกบีลทีวี และอินเทอร์เน็ท
- หาพระไม่ค่อยเห็น วัดเงียบ
- มีการติดต่อประสานงานที่ดีกว่านี้
- เพิ่มความรวดเร็วและสะอาด
- ไม่มีคนมาให้ถ่าน
- ทาง อ.บ.ต. ควรลงมาดูแลให้จริงจัง มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
- การติดต่อประสานงานช้าเกินไป
- กรรมมีการบริการตู้โทรศัพท์สาธารณะให้บริการด้วย
- กรรมมีการสนับสนุนจากรัฐ
- ควรเพิ่มความหลากหลายในการท่องเที่ยวของกิจกรรมในการโฆษณา
- จัดตั้งบุคลากรประจำวัด
- ไม่ค่อยมีการประชาสัมพันธ์มาก ทำให้คนที่ไม่อยู่ในพื้นที่ไม่ค่อยรู้จัก

5. การทดสอบสมมติฐาน

การพิจารณาการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยมีรายละเอียดการศึกษา ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

การพิจารณาการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถกำหนดสมมติฐานตามข้อมูลส่วนบุคคล ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูนิญ กับ เพศของนักท่องเที่ยวพระราชนูนิญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	เพศชาย		เพศหญิง		T	P-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ภาพรวม	3.552	0.551	3.538	0.490	2.830	0.093

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบร่วมกันว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของพระราชนูนิญ จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูนิญ เป็นรายด้าน กับ เพศของนักท่องเที่ยวพระราชนูนิญ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	เพศชาย		เพศหญิง		T	P-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	3.504	0.640	3.479	0.577	0.988	0.321
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	3.522	0.716	3.478	0.630	3.824	0.051
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.626	0.650	3.568	0.549	3.202	0.074
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.571	0.701	3.614	0.661	0.979	0.323
ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.763	0.711	3.757	0.660	1.774	0.184
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	3.440	0.708	3.422	0.744	0.185	0.667
ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์	3.521	0.685	3.542	0.681	0.034	0.854
ด้านผู้ประสานงาน	3.435	0.712	3.435	0.657	2.210	0.138

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการเป็นรายด้านของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.061	4	0.765	2.930	0.021*
	ภายในกลุ่ม	101.358	388	0.261		
	รวม	104.419	392			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน เป็นรายด้าน กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.280	4	0.570	1.573	0.181
	ภายในกลุ่ม	143.162	395	0.362		
	รวม	145.442	399			

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายด้าน กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประเมินทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.338 175.221 177.559	4 395 399	0.584 0.444	1.317	0.263
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.548 136.469 140.016	4 394 398	0.887 0.346	2.561	0.038*
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.917 174.878 180.795	4 390 394	1.479 0.448	3.299	0.011*
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.641 183.423 185.064	4 395 399	0.410 0.464	0.883	0.474
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.745 206.850 211.596	4 395 399	1.186 0.524	2.265	0.062
ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.099 180.650 185.749	4 395 399	1.275 0.457	2.787	0.026*
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.471 179.472 183.943	4 394 398	1.118 0.456	2.454	0.045*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พนบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้าน ช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทาง การตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	ค่าเฉลี่ย	3.684	3.465	3.521	3.630	3.611
ต่ำกว่า 20 ปี	3.684		0.003*	0.061	0.599	0.646
20-30 ปี	3.465			0.550	0.129	0.369
31-40 ปี	3.521				0.357	0.595
41-50 ปี	3.630					0.915

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พนบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้าน ช่องทางการจัดจำหน่าย มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	ค่าเฉลี่ย					
ต่ำกว่า 20 ปี	3.711	3.711	3.435	3.497	3.681	3.592
			0.001*	0.030*	0.803	0.522
20-30 ปี	3.435			0.566	0.051	0.412
31-40 ปี	3.497				0.177	0.631
41-50 ปี	3.681					0.668

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาดมากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี และอายุระหว่าง 31 – 40 ปี อ้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	ค่าเฉลี่ย					
ต่ำกว่า 20 ปี	3.624	3.624	3.374	3.575	3.427	3.700
			0.003*	0.628	0.094	0.675
20-30 ปี	3.374			0.062	0.671	0.081
31-40 ปี	3.575				0.274	0.522
41-50 ปี	3.427					0.181

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พนบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี และอายุระหว่าง 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	ค่าเฉลี่ย	3.541	3.284	3.404	3.401	3.457
ต่ำกว่า 20 ปี	3.541		0.002*	0.165	0.230	0.643
20-30 ปี	3.284			0.269	0.350	0.354
31-40 ปี	3.404				0.983	0.783
41-50 ปี	3.401					0.782

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พนบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี และอายุระหว่าง 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูน กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.636	4	1.159	4.507	0.001*
	ภายในกลุ่ม	99.783	388	0.257		
	รวม	104.419	392			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบร่วมกันว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของพระราชนูน ซึ่งหวัดมหาสารคาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูน เป็นรายด้าน กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.469	4	0.867	2.413	0.049*
	ภายในกลุ่ม	141.973	395	0.359		
	รวม	145.442	399			
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.528	4	1.382	3.173	0.014*
	ภายในกลุ่ม	172.030	395	0.436		
	รวม	177.559	399			

ตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายด้าน กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	3.865	4	0.966	2.796	0.026*
	ภายในกลุ่ม	136.151	394	0.346		
	รวม	140.016	398			
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	9.150	4	2.288	5.198	0.000*
	ภายในกลุ่ม	171.645	390	0.440		
	รวม	180.795	394			
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	4.531	4	1.133	2.478	0.044*
	ภายในกลุ่ม	180.533	395	0.457		
	รวม	185.064	399			
ด้านกระบวนการรีวิวและการบริการ	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	8.080	4	2.020	3.920	0.004*
	ภายในกลุ่ม	203.516	395	0.515		
	รวม	211.596	399			
ด้านการจัดรวมรวม พฤติกรรมท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	4.739	4	1.185	2.585	0.037*
	ภายในกลุ่ม	181.009	395	0.458		
	รวม	185.749	399			
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	8.240	4	2.060	4.619	0.001*
	ภายในกลุ่ม	175.703	394	0.446		
	รวม	183.943	398			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พนวฯ นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประมาณ ศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.422	3.439	3.426	3.607	3.127
ประมาณศึกษา		3.422	0.845	0.977	0.026*	0.285
มัธยมศึกษา / ปวช.		3.439		0.902	0.022*	0.255
อนุปริญญา / ปวส.		3.426			0.090	0.294
ปริญญาตรี		3.607				0.080

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พนวฯ นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาประมาณศึกษา และระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ประสมศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประสมศึกษา	3.453	3.453	3.412	0.659	0.030*	0.615
มัธยมศึกษา / ปวช.	3.412			0.586	0.003*	0.710
อนุปริญญา / ปวส.	3.348				0.010*	0.879
ปริญญาตรี	3.651					0.244

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีระดับการศึกษาประสมศึกษา ระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. และระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อ่าย่างนี้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา	ประmom ศึกษา	มัธยมศึกษา ^{/ ปวช.}	อนุปริญญา ^{/ ปวส.}	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ค่าเฉลี่ย	3.516	3.612	3.363	3.684	3.633
ประmomศึกษา	3.516		0.242	0.175	0.037*
มัธยมศึกษา / ปวช.	3.612			0.020*	0.314
อนุปริญญา / ปวส.	3.363				0.002*
ปริญญาตรี	3.684				0.849

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มากกว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ที่มีระดับการศึกษาประmomศึกษา และระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อี่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มากกว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อี่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประเมิน ศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.470	3.580	3.300	3.769	3.629
ประเมินศึกษา		3.470	0.243	0.179	0.001*	0.605
มัธยมศึกษา / ปวช.		3.580		0.019*	0.021*	0.874
อนุปริญญา / ปวส.		3.300			0.000*	0.296
ปริญญาตรี		3.769				0.642

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาประเมินศึกษา ระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. และระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายจุ่ง (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประตอน ศึกษา	มัชยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.722	3.775	3.478	3.844	3.920
ประตอนศึกษา		3.722	0.578	0.058	0.191	0.526
มัชยมศึกษา / ปวช.		3.775		0.015*	0.404	0.638
อนุปริญญา / ปวส.		3.478			0.002*	0.168
ปริญญาตรี		3.844				0.805

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบรายจุ่ง พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับการศึกษามัชยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประเมณ ศึกษา	มัชยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.282	3.422	3.350	3.577	2.667
ประเมณศึกษา		3.282	0.166	0.623	0.003*	0.063
มัชยมศึกษา / ปวช.		3.422		0.575	0.078	0.022*
อนุปริญญา / ปวส.		3.350			0.075	0.045*
ปริญญาตรี		3.577				0.006*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีระดับการศึกษาประเมณศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีระดับการศึกษาประเมณศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีระดับการศึกษามัชยมศึกษา / ปวช. ระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. และระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประณม ศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.456	3.547	3.323	3.642	3.150
ประณมศึกษา	3.456		0.337	0.303	0.046*	0.327
มัธยมศึกษา / ปวช.	3.547			0.066	0.251	0.199
อนุปริญญา / ปวส.	3.323				0.008*	0.589
ปริญญาตรี	3.642					0.111

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา และระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. อี่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนาฏูน ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวพระราชนาฏูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประเมณ ศึกษา	มัชยมศึกษา / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.306	3.477	3.132	3.570	3.171
ประเมณศึกษา		3.306	0.069	0.176	0.004*	0.662
มัชยมศึกษา / ปวช.		3.477		0.005*	0.250	0.317
อนุปริญญา / ปวส.		3.132			0.000*	0.901
ปริญญาตรี		3.570				0.190

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระราชนาฏูนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนาฏูน ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยวพระราชนาฏูนที่มีระดับการศึกษาประเมณศึกษา และ ระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยวพระราชนาฏูนที่มีระดับการศึกษามัชยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนาฏูน ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยวพระราชนาฏูนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา / ปวส. อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.39 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน กับ รายได้ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.456	3	0.152	0.568	0.636
	ภายในกลุ่ม	103.964	389	0.267		
	รวม	104.419	392			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของพระราชนูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.40 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน เป็นรายด้าน กับ รายได้ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ค่านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	0.600	3	0.200	0.547	0.651
	ภายในกลุ่ม	144.842	396	0.366		
	รวม	145.442	399			
ค่านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม	1.042	3	0.347	0.779	0.506
	ภายในกลุ่ม	176.517	396	0.446		
	รวม	177.559	399			

ตารางที่ 4.40 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความติดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนາຄูน เป็นรายด้าน กับ รายได้ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนາຄูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.826 139.190 140.016	3 395 398	0.275 0.352	0.781	0.505
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.669 179.126 180.795	3 391 394	0.556 0.458	1.214	0.304
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.309 183.755 185.064	3 396 399	0.436 0.464	0.940	0.421
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.765 210.830 211.596	3 396 399	0.255 0.532	0.479	0.697
ด้านการจัดรวมรวม พลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.928 183.820 185.749	3 396 399	0.643 0.464	1.385	0.247
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.970 181.973 183.943	3 395 398	0.657 0.461	1.425	0.235

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบรายค้าน พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ทุกค้าน ไม่แตกต่างกัน อ้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.41 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน กับ อาชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประเมินทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.356	3	1.119	4.306	0.005*
	ภายในกลุ่ม	101.063	389	0.260		
	รวม	104.419	392			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อ้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.42 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพราชาตุนาคุน เป็นรายด้าน กับ อัชีพของนักท่องเที่ยวพราชาตุนาคุน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.535 141.907 145.442	3 396 399	1.178 0.358	3.288	0.021*
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.176 173.382 177.559	3 396 399	1.392 0.438	3.180	0.024*
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.747 137.269 140.016	3 395 398	0.916 0.348	2.635	0.050
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.902 172.893 180.795	3 391 394	2.634 0.442	5.957	0.001*
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.952 184.112 185.064	3 396 399	0.317 0.465	0.683	0.563
ด้านกระบวนการรับและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	6.513 205.083 211.596	3 396 399	2.171 0.518	4.192	0.006*
ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.958 181.791 185.749	3 396 399	1.319 0.459	2.874	0.036*

ตารางที่ 4.42 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน เป็นรายด้าน กับ อาชีพของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.406	3	1.802	3.987	0.008*
	รวม	178.536	395	0.452		
		183.943	398			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.42 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้าน พลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านการจัดรวมรวมพลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย และด้านลักษณะทางกายภาพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.43 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปั้นปั่นทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับอาชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	3.596		3.364	3.433	3.486
รับจ้างทั่วไป	3.596		0.003*	0.044*	0.221
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.364			0.438	0.209
	3.433				0.594

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.43 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปั้นปั่นทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.44 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับอาชีพของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้ายา / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	3.620	3.620	3.407	3.453	3.381
รับจ้างทั่วไป	3.620		0.014*	0.061	0.016*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.407			0.642	0.810
	3.453				0.513

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.44 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระราชนูนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพค้ายา / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.45 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	3.765	3.765	3.435	0.000*	0.002*
รับจ้างทั่วไป	3.435				0.599
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.487				

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.45 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.46 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปั้นปั่นทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายกู้ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้ายา / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย 3.572	3.394	3.239	3.386
รับจ้างทั่วไป	3.572	0.058	0.001*	0.084
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.394		0.153	0.950
	3.239			0.220

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.46 ผลการเปรียบเทียบรายกู้ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีอาชีพ นักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปั้นปั่นทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.47 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับอาชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	3.646	3.646	0.120	0.052	0.008*
รับจ้างทั่วไป	3.508			0.691	0.236
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.468				0.421

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.47 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนาดูน ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.48 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายจุ่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้ายา / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	3.569	3.569	3.388	3.272	3.388
รับจ้างทั่วไป	3.388		0.039*	0.001*	0.072
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.272			0.254	0.998
					0.303

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.49 ผลการเปรียบเทียบรายจุ่ พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

การพิจารณาการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 สามารถกำหนดสมมติฐานตามข้อมูลส่วนบุคคล ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.4 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ เพศของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	เพศชาย		เพศหญิง		T	P-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ภาพรวม	3.518	0.396	3.612	0.388	0.037	0.847

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 49 พนวจ นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.50 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ เพศของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	เพศชาย		เพศหญิง		T	P-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	3.566	0.408	3.742	0.355	5.263	0.022
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	3.460	0.590	3.408	0.501	0.123	0.726
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.512	0.744	3.588	0.729	0.023	0.880
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.467	0.803	3.664	0.754	0.112	0.738
ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.578	0.610	3.858	0.606	0.338	0.561
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	3.414	0.774	3.457	0.784	1.184	0.277
ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์	3.512	0.686	3.621	0.690	0.507	0.477
ด้านผู้ประสานงาน	3.638	0.493	3.559	0.548	0.921	0.338

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.50 พนวณ นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการเป็นรายด้านของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.51 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.783	3	0.928	6.239	0.000*
	ภายในกลุ่ม	58.879	396	0.149		
	รวม	61.662	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.51 พบร่วมกันว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.52 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.846	3	0.949	6.616	0.000*
	ภายในกลุ่ม	56.790	396	0.143		
	รวม	59.636	399			
ด้านราคากลาง	ระหว่างกลุ่ม	43.676	3	14.559	79.747	0.000*
	ภายในกลุ่ม	72.294	396	0.183		
	รวม	115.969	399			

ตารางที่ 4.52 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประเมินทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	6.391	3	2.130	4.030	0.008*
	ภายในกลุ่ม	209.343	396	0.529		
	รวม	215.733	399			
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.862	3	0.287	0.472	0.702
	ภายในกลุ่ม	241.194	396	0.609		
	รวม	242.056	399			
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.438	3	1.146	3.005	0.030*
	ภายในกลุ่ม	151.050	396	0.381		
	รวม	154.488	399			
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	28.389	3	9.463	17.518	0.000*
	ภายในกลุ่ม	213.909	396	0.540		
	รวม	242.298	399			
ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	2.977	3	0.992	2.103	0.099
	ภายในกลุ่ม	186.846	396	0.472		
	รวม	189.824	399			
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	10.578	3	3.526	13.926	0.000*
	ภายในกลุ่ม	100.268	396	0.253		
	รวม	110.846	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.52 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ และด้านผู้ประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาด และ ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.53 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
	ค่าเฉลี่ย				
ต่ำกว่า 20 ปี	3.745	3.745	3.613	3.846	3.937
20-30 ปี			0.002*	0.363	0.084
31-40 ปี	3.613			0.031*	0.003*
	3.846				0.541

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.53 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ น้อยกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี อายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.54 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
	ค่าเฉลี่ย	3.465	3.294	5.000	4.154
ต่ำกว่า 20 ปี	3.465		0.000*	0.000*	0.000*
20-30 ปี	3.294			0.000*	0.000*
31-40 ปี	5.000				0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.54 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี อายุระหว่าง 20 – 30 ปี และ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และ อายุระหว่าง 20 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.55 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายถูก (LSD) กับ อาชญากรรมท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
	ค่าเฉลี่ย	3.651	3.554	3.359	2.949
ต่ำกว่า 20 ปี	3.651		0.230	0.169	0.001*
20-30 ปี	3.554			0.345	0.004*
31-40 ปี	3.359				0.151

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.55 ผลการเปรียบเทียบรายถูก พบว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย น้อยกว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และ อายุระหว่าง 20 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.56 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
	ค่าเฉลี่ย	3.772	3.701	3.908	4.185
ต่ำกว่า 20 ปี	3.772		0.301	0.451	0.023*
20-30 ปี	3.701			0.239	0.006*
31-40 ปี	3.908				0.254

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.56 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพมากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และ อายุระหว่าง 20 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.57 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
	ค่าเฉลี่ย				
ต่ำกว่า 20 ปี	3.767	3.767	3.255	3.308	4.154
20-30 ปี	3.255		0.000*	0.033*	0.072
31-40 ปี	3.308			0.800	0.000*
					0.004*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.57 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี และอายุระหว่าง 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.58 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อายุของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อายุ		ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
	ค่าเฉลี่ย				
ต่ำกว่า 20 ปี	3.829	3.829	0.000*	0.282	0.000*
20-30 ปี	3.490			0.208	0.178
31-40 ปี	3.670				0.059

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.58 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี และอายุระหว่าง 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.59 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.434	3	0.478	3.143	0.025*
	ภายในกลุ่ม	60.228	396	0.152		
	รวม	61.662	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของวัดพุทธมนมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.60 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมนมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพุทธมนมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประเมินทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.520 58.117 59.636	3 396 399	0.507 0.147	3.452	0.017*
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.150 110.820 115.969	3 396 399	1.717 0.280	6.134	0.000*
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.110 211.623 215.733	3 396 399	1.370 0.534	2.564	0.054
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.803 240.253 242.056	3 396 399	0.601 0.607	0.991	0.397
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.408 149.080 154.488	3 396 399	1.803 0.376	4.788	0.003*

ตารางที่ 4.60 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	6.657 235.640 242.298	3 396 399	2.219 0.595	3.729	0.011*
ด้านการจัด รวมรวม ผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.227 184.596 189.824	3 396 399	1.742 0.466	3.738	0.011*
ด้านผู้ ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.103 105.742 110.846	3 396 399	1.701 0.267	6.370	0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.60 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคางานสินค้าและบริการ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ ด้านผู้ประสานงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.61 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธอมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพุทธอมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	ค่าเฉลี่ย	3.958	3.719	3.641	3.694
มัธยมศึกษา / ปวช.	3.958		0.038*	0.004*	0.042*
ปริญญาตรี	3.719			0.109	0.763
	3.641				0.498

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.61 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธอมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธอมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มาากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธอมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา / ปวช. ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.62 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประณมศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	3.885	3.325	3.414	3.667
ประณมศึกษา	3.885		0.000*	0.002*	0.223
มัธยมศึกษา / ปวช.	3.325			0.184	0.004*
ปริญญาตรี	3.414				0.018*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.62 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พนว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับประณมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.63 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประณมศึกษา	น้วยนศึกษา / ปวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	ค่าเฉลี่ย	4.185	3.643	3.727	4.015
ประณมศึกษา	4.185		0.003*	0.009*	0.413
น้วยนศึกษา / ปวช.	3.643			0.277	0.007*
ปริญญาตรี	3.727				0.020*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.63 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับประณมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับน้วยนศึกษา / ปวช. และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับน้วยนศึกษา / ปวช. และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.64 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประณีตศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประณีตศึกษา	ค่าเฉลี่ย	3.154	3.675	3.379	3.506
มัธยมศึกษา / ปวช.	3.154		0.024*	0.305	0.177
ปริญญาตรี	3.675			0.003*	0.326
	3.379				0.412

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.64 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.65 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประเมินศึกษา	มัชยมนศึกษา / ปวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประเมินศึกษา	ค่าเฉลี่ย	4.077	3.425	3.598	3.565
ประเมินศึกษา	4.077		0.002*	0.014*	0.027*
มัชยมนศึกษา / ปวช.	3.425			0.046*	0.358
ปริญญาตรี	3.598				0.808

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.65 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับประเมินศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัชยมนศึกษา / ปวช. ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่า ปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัชยมนศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.66 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา / ปวช.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา	ค่าเฉลี่ย	4.110	3.677	3.558	3.429
มัธยมศึกษา / ปวช.	4.110		0.005*	0.000*	0.000*
ปริญญาตรี	3.677			0.071	0.032*
	3.558				0.214

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.66 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา / ปวช. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.67 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับรายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.335	3	0.445	2.921	0.034*
	ภายในกลุ่ม	60.327	396	0.152		
	รวม	61.662	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.67 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการโดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ซึ่งหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.68 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับรายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	1.915	3	0.638	4.379	0.005*
	ภายในกลุ่ม	57.721	396	0.146		
	รวม	59.636	399			
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม	41.703	3	13.901	74.123	0.000*
	ภายในกลุ่ม	74.266	396	0.188		
	รวม	115.969	399			

ตารางที่ 4.68 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายค้าน กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประเมินทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ค้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	4.866	3	1.622	3.046	0.029*
	ภายในกลุ่ม	210.867	396	0.532		
	รวม	215.733	399			
ค้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	0.519	3	.173	0.283	0.837
	ภายในกลุ่ม	241.538	396	0.610		
	รวม	242.056	399			
ค้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	3.495	3	1.165	3.055	0.028*
	ภายในกลุ่ม	150.993	396	0.381		
	รวม	154.488	399			
ค้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	12.393	3	4.131	7.115	0.000*
	ภายในกลุ่ม	229.905	396	0.581		
	รวม	242.298	399			
ค้านการจัด รวมรวม ผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	1.546	3	0.515	1.084	0.356
	ภายในกลุ่ม	188.278	396	0.475		
	รวม	189.824	399			
ค้านผู้ ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	3.974	3	1.325	4.908	0.002*
	ภายในกลุ่ม	106.872	396	0.270		
	รวม	110.846	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.68 ผลการเปรียบเทียบรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านผู้ประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.69 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

รายได้		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.673	3.650	3.522	3.892
น้อยกว่า 5,000 บาท	3.673		0.603	0.052	0.006*
5,000 - 10,000 บาท	3.650			0.120	0.004*
10,001 - 15,000 บาท	3.522				0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.69 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท รายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.70 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายวัน (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

รายได้		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.436	3.192	3.204	4.577
น้อยกว่า 5,000 บาท	3.436		0.000*	0.009*	0.000*
5,000- 10,000 บาท	3.192			0.901	0.000*
10,001 - 15,000 บาท	3.204				0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.70 ผลการเปรียบเทียบรายวัน พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท รายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยววัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.71 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย เป็นราย คู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

รายได้	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
น้อยกว่า 5,000 บาท	3.589	3.589	3.556	3.679	3.154
5,000- 10,000 บาท	3.556		0.697	0.542	0.004*
10,001 - 15,000 บาท	3.679			0.432	0.012*
					0.009*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.71 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการ ของวัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน)) ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย น้อยกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท รายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.72 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

รายได้	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
ค่าเฉลี่ย				
น้อยกว่า 5,000 บาท	3.707	3.791	3.600	4.046
5,000- 10,000 บาท	3.791	0.243	0.393	0.008*
10,001 - 15,000 บาท	3.600		0.152	0.059
				0.009*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.72 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.73 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

รายได้		น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.530	3.281	2.988	3.731
น้อยกว่า 5,000 บาท	3.530		0.005*	0.001*	0.203
5,000- 10,000 บาท	3.281			0.074	0.007*
10,001 - 15,000 บาท	2.988				0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.73 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการ ของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.74 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประมาณทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ รายได้ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

รายได้	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000- 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	20,000 บาท ขึ้นไป
	ค่าเฉลี่ย	3.641	3.590	3.254
น้อยกว่า 5,000 บาท	3.641		0.394	0.142
5,000- 10,000 บาท	3.590			0.349
10,001 - 15,000 บาท	3.254			0.109

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.74 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประมาณทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน น้อยกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท และรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.75 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประมาณทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประมาณทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.398	3	1.133	7.718	0.000*
	ภายในกลุ่ม	56.205	383	0.147		
	รวม	59.602	386			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.75 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะรุงทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.76 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะรุงทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนปะรุงทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5.421	3	1.807	13.236	0.000*
	ภายในกลุ่ม	52.291	383	0.137		
	รวม	57.712	386			
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	13.993	3	4.664	25.965	0.000*
	ภายในกลุ่ม	68.803	383	0.180		
	รวม	82.797	386			
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	7.300	3	2.433	4.683	0.003*
	ภายในกลุ่ม	199.023	383	0.520		
	รวม	206.323	386			
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.722	3	0.574	0.951	0.416
	ภายในกลุ่ม	231.173	383	0.604		
	รวม	232.895	386			
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4.517	3	1.506	3.906	0.009*
	ภายในกลุ่ม	147.643	383	0.385		
	รวม	152.161	386			

ตารางที่ 4.76 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพะพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ อารชีพของนักท่องเที่ยววัดพะพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	19.192	3	6.397	11.338	0.000*
	ภายในกลุ่ม	216.104	383	0.564		
	รวม	235.296	386			
ด้านการจัดรวมรวม พลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม	5.660	3	1.887	4.038	0.008*
	ภายในกลุ่ม	178.937	383	0.467		
	รวม	184.596	386			
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.812	3	2.271	8.542	0.000*
	ภายในกลุ่ม	101.811	383	0.266		
	รวม	108.623	386			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.76 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยววัดพะพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอารชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพะพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านพลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านการจัดรวมรวม พลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.77 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อารีพของนักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ		นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	3.707	3.443	3.370	3.937
นักเรียน / นักศึกษา	3.707		0.000*	0.001*	0.028*
รับจ้างทั่วไป	3.443			0.511	0.000*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.370				0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.77 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มี อาชีพรับจ้าง ทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.78 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ		นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	3.407	3.118	2.982	4.154
นักเรียน / นักศึกษา	3.407		0.000*	0.000*	0.000*
รับจ้างทั่วไป	3.118			0.284	0.000*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	2.982				0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.78 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.79 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อัชีพ		นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / ธุรกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	3.622	3.415	3.464	2.949
รับจ้างทั่วไป	3.622		0.051	0.424	0.001*
ข้าราชการ / ธุรกิจ	3.415			0.820	0.037*
	3.464				0.064

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.79 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย น้อยกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา และอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.80 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย 3.749	3.749	3.665	3.400
รับจ้างทั่วไป		0.360		0.040*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.665		0.154	0.007*
	3.400			0.001*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.80 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.81 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อัชีพ		นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	3.491	2.982	3.571	4.154
รับจ้างทั่วไป		3.491	0.000*	0.694	0.002*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	2.982		0.009*	0.000*	
	3.571				0.045*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.81 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา อัชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ น้อยกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา และอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.82 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ เป็นรายคู่ (LSD) กับ อัชีพของนักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อัชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย 3.626	3.626	3.523	3.143
รับจ้างทั่วไป		0.302		0.010*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.523		0.064	0.098
	3.143			0.909

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.82 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ มากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.83 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ (LSD) กับ อาชีพของนักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา	รับจ้าง ทั่วไป	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน / นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย 3.645	3.645	3.478	3.051
รับจ้างทั่วไป			0.027*	0.000*
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	3.478			0.006*
	3.051			0.255
				0.217

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.83 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงานมากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของวัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงานมากกว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธชัมพล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

การพิจารณาการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 สามารถกำหนดสมมติฐานตามข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.84 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประเมินทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.069	3	0.356	1.337	0.262
	ภายในกลุ่ม	103.350	388	0.266		
	รวม	104.419	391			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.84 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนາຄูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.85 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระธาตุนາຄูน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนາຄูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.617	3	1.206	3.358	0.019*
	รวม	141.824	395	0.359		
	รวม	145.441	398			
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.290	3	1.097	2.487	0.060
	รวม	174.204	395	0.441		
	รวม	177.494	398			
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	0.909	3	0.303	0.859	0.463
	รวม	139.049	394	0.353		
	รวม	139.958	397			
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.720	3	0.573	1.250	0.291
	รวม	178.978	390	0.459		
	รวม	180.698	393			
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	3.331	3	1.110	2.414	0.066
	รวม	181.707	395	0.460		
	รวม	185.038	398			

ตารางที่ 4.85 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระราชนูนัตน์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านกระบวนการชื่อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	1.276	3	0.425	.799	0.495
	ภายในกลุ่ม	210.310	395	0.532		
	รวม	211.586	398			
ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม	0.443	3	0.148	0.315	0.815
	ภายในกลุ่ม	185.304	395	0.469		
	รวม	185.747	398			
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.705	3	0.568	1.228	0.299
	ภายในกลุ่ม	182.238	394	0.463		
	รวม	183.943	397			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.85 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูนัตน์ ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการชื่อและการบริการ ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.86 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	ค่าเฉลี่ย	3.626	3.499	3.436	3.382
		3.626	0.119	0.040*	0.002*
	1 ครั้ง	3.499		0.497	0.145
2 ครั้ง	3.436				0.558

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.86 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชนูน ที่เดินทางมาเที่ยวครั้งแรก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มาากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชนูน ที่เดินทางมาเที่ยว 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง อ忙ั่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.87 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระราชนูน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.657	3	0.219	0.821	0.483
	ภายในกลุ่ม	103.762	389	0.267		
	รวม	104.419	392			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.87 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.88 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระธาตุนาคูน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทาง การตลาด	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.113 144.329 145.442	3 396 399	0.371 0.364	1.018	0.385
ด้านราคาของ สินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.380 177.179 177.559	3 396 399	0.127 0.447	0.283	0.838
ด้านช่องทางการ จัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.001 139.015 140.016	3 395 398	0.334 0.352	0.949	0.417
ด้านการส่งเสริม การตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.359 178.436 180.795	3 391 394	0.786 0.456	1.723	0.162
ด้านลักษณะทาง กายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.490 179.574 185.064	3 396 399	1.830 0.453	4.036	0.008*

ตารางที่ 4.88 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสานทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.091 211.505 211.596	3 396 399	0.030 0.534	0.057	0.982
ด้านการจัด รวมรวม ผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.552 184.197 185.749	3 396 399	0.517 0.465	1.112	0.344
ด้านผู้ ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.289 182.654 183.943	3 395 398	0.430 0.462	0.929	0.427

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.88 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสานทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านลักษณะทางกายภาพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.89 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระราชนูนัณ ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายวุ่น กับ พฤติกรรมของ นักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ค่าเฉลี่ย รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว	รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว	รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว	รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว	รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว
รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว	ค่าเฉลี่ย 3.424	3.424	3.447	3.404	3.417
รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว			0.482	0.044*	0.022*
รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว				0.011*	0.006*
รวมต์ / รวมจักรายานยนต์ส่วนตัว					0.644

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.89 ผลการเปรียบเทียบรายวุ่น พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชนูน ที่ใช้รวมต์ / รวมจักรายานยนต์เป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระราชนูน ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชนูน ที่ใช้รวมบริการนำเที่ยว และรถโดยสารประจำทางเป็นยานพาหนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชนูน ที่ใช้รถเช่าเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระราชนูน ที่ใช้รวมบริการนำเที่ยว และรถโดยสารประจำทาง เป็นยานพาหนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.90 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนครินทร์ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระราชนครินทร์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.187	3	0.396	1.491	0.216
	ภายในกลุ่ม	103.232	389	0.265		
	รวม	104.419	392			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.90 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนครินทร์ ซึ่งหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.91 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพระราชนูน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.088 142.354 145.442	3 396 399	1.029 0.359	2.864	0.037*
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.539 175.019 177.559	3 396 399	0.846 0.442	1.915	0.127
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.571 139.446 140.016	3 395 398	0.190 0.353	0.539	0.656
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.278 179.517 180.795	3 391 394	0.426 0.459	0.928	0.427
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.422 183.642 185.064	3 396 399	0.474 0.464	1.022	0.383
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.870 210.726 211.596	3 396 399	0.290 0.532	0.545	0.652

ตารางที่ 4.91 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระราชนูนศุน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระราชนูน โดยการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทาง การตลาด	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านการจัด การ	ระหว่างกลุ่ม	1.660	3	0.553	1.191	0.313
รวมรวม	ภายในกลุ่ม	184.088	396	0.465		
ผลิตภัณฑ์	รวม	185.749	399			
ด้านผู้ ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.749	3	0.583	1.264	0.286
	ภายในกลุ่ม	182.193	395	0.461		
	รวม	183.943	398			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.91 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระราชนูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริม การตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.92 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายวัน พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	พักผ่อน หย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / นมัสการ พระธาตุ	ทำสารคดี, ทำรายการ ท่องเที่ยว
พักผ่อนหย่อนใจ	ค่าเฉลี่ย 3.523	3.523	3.404	3.547
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย			0.115	0.777
ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ	3.404			0.074
	3.547			0.014*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.92 ผลการเปรียบเทียบรายวัน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ที่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อทำสารคดี, ทำรายการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของพระธาตุนาคูน ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ น้อยกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ที่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และทำบุญ / นมัสการพระธาตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

การพิจารณาการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 สามารถกำหนดสมมติฐานตามข้อมูลส่วนบุคคล ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 4.1 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.93 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.551	3	0.517	3.815	0.010*
	ภายในกลุ่ม	48.094	355	0.135		
	รวม	49.645	358			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.93 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.94 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.257 50.143 52.399	3 355 358	0.752 0.141	5.326	0.001*
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.387 99.633 107.019	3 355 358	2.462 0.281	8.773	0.000*
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.652 181.333 183.985	3 355 358	0.884 0.511	1.730	0.160
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5.117 205.650 210.768	3 355 358	1.706 0.579	2.945	0.033*
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.907 123.231 128.138	3 355 358	1.636 0.347	4.712	0.003*

ตารางที่ 4.94 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	11.791 203.007 214.798	3 355 358	3.930 0.572	6.873	0.000*
ด้านการจัด รวมรวม ผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.951 161.382 163.333	3 355 358	0.650 0.455	1.430	0.234
ด้านผู้ ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.089 83.782 85.871	3 355 358	0.696 0.236	2.951	0.033*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.94 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคางานสินค้าและบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ และ ด้านผู้ประสานงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.95 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	ค่าเฉลี่ย	3.818	3.650	3.629	3.707
	3.818		0.005*	0.000*	0.059
	3.650			0.711	0.389
	3.629				0.177

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.95 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวครั้งแรก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.96 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนปะสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	ค่าเฉลี่ย	3.656	3.348	3.326	3.534
	3.656		0.000*	0.000*	0.144
	3.348			0.786	0.045*
	3.326				0.011*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.96 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวครั้งแรก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 3 ครั้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.97 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	ค่าเฉลี่ย	3.675	3.790	3.478	3.528
	3.675		0.337	0.052	0.219
	3.790			0.008*	0.049*
2 ครั้ง	3.478				0.668

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.97 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 1 ครั้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธชัยมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.98 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางภาษาพหุ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
	ค่าเฉลี่ย	3.794	3.964	3.812	3.582
ครั้งแรก		3.794	0.068	0.826	0.022*
1 ครั้ง		3.964		0.093	0.000*
2 ครั้ง		3.812			0.011*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.98 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาที่ขึ้น 3 ครั้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางภาษาพหุ น้อยกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาที่ขึ้นครั้งแรก 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.99 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
	ค่าเฉลี่ย	3.723	3.485	3.303	3.313
ครั้งแรก		3.723	0.045*	0.000*	0.001*
1 ครั้ง		3.485		0.117	0.193
2 ครั้ง		3.303			0.930

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.99 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวครั้งแรก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.100 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว		ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
	ค่าเฉลี่ย	3.673	3.725	3.660	3.491
ครั้งแรก		3.673	0.490	0.846	0.018*
1 ครั้ง		3.725		0.382	0.006*
2 ครั้ง		3.660			0.024*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.100 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว 3 ครั้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน น้อยกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวครั้งแรก 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.101 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.371	2	0.686	4.515	0.012*
	ภายในกลุ่ม	60.291	397	0.152		
	รวม	61.662	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.101 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.102 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสมทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	5.946	2	2.973	21.983	0.000*
	ภายในกลุ่ม	53.690	397	0.135		
	รวม	59.636	399			
ด้านราคาของสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม	0.305	2	0.153	0.524	0.592
	ภายในกลุ่ม	115.664	397	0.291		
	รวม	115.969	399			

ตารางที่ 4.102 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของวัดพระพุทธชัมพล (วัดพระปืน) เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของ นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธ ชัมพล (วัดพระปืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทาง การตลาด	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านซ่องทางการ จัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	0.837	2	0.419	0.774	0.462
	ภายในกลุ่ม	214.896	397	0.541		
	รวม	215.733	399			
ด้านการส่งเสริม การตลาด	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	8.734	2	4.367	7.431	0.001*
	ภายในกลุ่ม	233.322	397	0.588		
	รวม	242.056	399			
ด้านลักษณะทาง กายภาพ	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	5.295	2	2.648	7.045	0.001*
	ภายในกลุ่ม	149.193	397	0.376		
	รวม	154.488	399			
ด้านกระบวนการ ซื้อและการ บริการ	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	0.156	2	0.078	0.128	0.880
	ภายในกลุ่ม	242.142	397	0.610		
	รวม	242.298	399			
ด้านการจัด รวมรวม ผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	0.721	2	0.361	0.757	0.470
	ภายในกลุ่ม	189.103	397	0.476		
	รวม	189.824	399			
ด้านผู้ ประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายนอกกลุ่ม	0.718	2	0.359	1.293	0.275
	ภายในกลุ่ม	110.128	397	0.277		
	รวม	110.846	399			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.102 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาด บริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านลักษณะทางกายภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านราคาของ สินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ด้านการจัดรวม ผลิตภัณฑ์ และด้านผู้ประสานงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.103 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทาง การตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็น รายกู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยว วัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ร้อยนต์/ รถจักรยานยนต์ ส่วนตัว	รถเช่า	รถโดยสาร ประจำทาง
ค่าเฉลี่ย	3.670	3.321	3.925
ร้อยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	3.670	0.000*	0.000*
รถเช่า	3.321		0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.103 ผลการเปรียบเทียบรายกู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระ พุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถโดยสารประจำทางเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยว โดยรถยนต์ / รถจักรยานยนต์ส่วนตัว และรถเช่าเป็นยานพาหนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถโดยรถยนต์ / รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาด บริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า พฤติกรรมของ

นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถเช่าเป็นยานพาหนะ อายุang มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.104 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง		ร้อยนต์/ รถจักรยานยนต์ ส่วนตัว	รถเช่า	รถโดยสาร ประจำทาง
ร้อยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	ค่าเฉลี่ย 3.581	3.581	3.173	3.905
รถเช่า			0.007*	0.013*
	3.173			0.000*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.104 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถโดยสารประจำทางเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถยนต์ / รถจักรยานยนต์ส่วนตัว และรถเช่าเป็นยานพาหนะ อายุang มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถโดยสารประจำทาง / รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถเช่าเป็นยานพาหนะ อายุang มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.105 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ร้อยนต์/ รถจักรยานยนต์ ส่วนตัว	รถเช่า	รถโดยสาร ประจำทาง
ค่าเฉลี่ย	3.784	3.336	3.697
ร้อยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	3.784	0.000*	0.403
รถเช่า	3.336		0.018*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.105 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถโดยสารประจำทางเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถเช่าเป็นยานพาหนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถโดยสารประจำทางเป็นยานพาหนะ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่เดินทางมาเที่ยวโดยรถเช่าเป็นยานพาหนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.106 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระธาตุนาดูน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.801	2	0.400	2.597	0.076
	ภายในกลุ่ม	54.432	353	0.154		
	รวม	55.232	355			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.106 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทาง มาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของวัด พระพุทธชุมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.107 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทาง การตลาดบริการของพระธาตุนาดูน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.625	2	1.313	9.283	0.000*
	ภายในกลุ่ม	49.917	353	0.141		
	รวม	52.542	355			
ด้านราคาของ สินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม	2.255	2	1.127	4.891	0.008*
	ภายในกลุ่ม	81.355	353	0.230		
	รวม	83.610	355			

ตารางที่ 4.107 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสบทางการตลาดบริการของพาราตุนาคุน เป็นรายด้าน กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวพาราตุนาคุน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) (ต่อ)

ส่วนประสบทางการตลาด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่มภายนอกกลุ่ม	3.841	2	1.921	3.659	0.027*
	ภายในกลุ่ม	185.275	353	0.525		
	รวม	189.116	355			
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่มภายนอกกลุ่ม	9.463	2	4.732	8.364	0.000*
	ภายในกลุ่ม	199.703	353	0.566		
	รวม	209.166	355			
ด้านลักษณะทางกายภาพ	ระหว่างกลุ่มภายนอกกลุ่ม	6.078	2	3.039	8.108	0.000*
	ภายในกลุ่ม	132.298	353	0.375		
	รวม	138.375	355			
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ	ระหว่างกลุ่มภายนอกกลุ่ม	7.818	2	3.909	6.455	0.002*
	ภายในกลุ่ม	213.776	353	0.606		
	รวม	221.594	355			
ด้านการจัดระบบรวม	ระหว่างกลุ่มภายนอกกลุ่ม	1.279	2	0.639	1.306	0.272
	ภายในกลุ่ม	172.809	353	0.490		
	รวม	174.088	355			
ด้านผู้ประสานงาน	ระหว่างกลุ่มภายนอกกลุ่ม	5.233	2	2.616	9.241	0.000*
	ภายในกลุ่ม	99.945	353	0.283		
	รวม	105.178	355			

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.107 ผลการเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้าน วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ด้านราคาของสินค้าและบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ และด้านผู้ประสานงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.108 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักร่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ	
พักร่อนหย่อนใจ	ค่าเฉลี่ย 3.700	3.700	3.573 0.033*	3.494 0.000*
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	3.573		0.252	

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.108 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อพักร่อนหย่อนใจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย และ ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.109 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		พักผ่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / นัมสการพระธาตุ
	ค่าเฉลี่ย	3.356	3.367	3.554
พักผ่อนหย่อนใจ	3.356		0.883	0.002*
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	3.367			0.035*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.109 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อทำบุญ / นัมสการพระธาตุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านราคาของสินค้าและบริการ มากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.110 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นรายจุ่ง กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		พักผ่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ
	ค่าเฉลี่ย			
พักผ่อนหย่อนใจ	3.571	3.571	0.012*	0.683
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	3.282			0.014*

* p-value < 0.05

จากการที่ 4.110 ผลการเปรียบเทียบรายจุ่ง พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย น้อยกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อ พักผ่อนหย่อนใจ และทำบุญ / นมัสการพระธาตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.111 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาด เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		พักผ่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ/ นมัสการพระธาตุ
พักผ่อนหย่อนใจ	ค่าเฉลี่ย 3.647	3.647	3.198	3.421
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	3.198		0.000*	0.025*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.111 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านการส่งเสริมการตลาดมากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัตถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย และ ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.112 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัดอุปражสก์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของ นักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัดอุปราชสก์ในการเดินทางมา ท่องเที่ยว		พักร่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ
	ค่าเฉลี่ย			
พักร่อนหย่อนใจ	3.808	3.808	0.002*	0.002*
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	3.502			0.628

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.112 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัดอุปราชสก์มาท่องเที่ยวเพื่อพักร่อนหย่อนใจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านลักษณะทางกายภาพมากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัดอุปราชสก์มาท่องเที่ยว เพื่อทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย และ ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.113 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัดอุปرسلองค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัดอุปرسلองค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		พักผ่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / น้ำสการพระราตรี
	ค่าเฉลี่ย			
พักผ่อนหย่อนใจ	3.336	3.336	0.763	0.001*
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	3.299			0.006*

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.113 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัดอุปرسلองค์มาท่องเที่ยวเพื่อทำบุญ / น้ำสการพระราตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการมากกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัดอุปرسلองค์มาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.114 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน เป็นรายคู่ กับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านวัดถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

ด้านวัดถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		พักร่อนหย่อนใจ	ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย	ทำบุญ / น้ำสการพระชาตุ
พักร่อนหย่อนใจ	ค่าเฉลี่ย	3.479	3.720	3.743
ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย		3.479	0.004*	0.000*
		3.720		0.814

* p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.114 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัดถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อพักร่อนหย่อนใจ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประเมินทางการตลาดบริการของวัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ด้านผู้ประสานงาน น้อยกว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยววัดพระพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีวัดถุประสงค์มาท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย และ ทำบุญ / น้ำสการพระชาตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลของการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม มีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระธาตุนาคูนจังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม และการสั่งเกตแบบฟีส่วนร่วม โดยสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน จำนวน 400 คน และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้สถิติคือ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย
- ส่วนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลข้อมูลทั่วไป

นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.00 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 44.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 35.25 อาชีพนักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 39.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 61.50

นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.50 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี ร้อยละ 63.50 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 70.00 อาชีพนักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 78.81 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 59.75

สรุปผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยว 2 ครั้ง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 โดยใช้รถยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 83.25 มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 65.45 นักท่องเที่ยวต้องการให้วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) พัฒนาเอกสารประชาสัมพันธ์ จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และนักท่องเที่ยวไม่มีการแวะสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆ จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75

2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน ส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยว 3 ครั้ง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.07 โดยใช้รถเข้าเป็นยานพาหนะในการเดินทาง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 นักท่องเที่ยวต้องการให้พระธาตุนาคูนพัฒนาการดูแลสถานที่การท่องเที่ยว จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 นักท่องเที่ยวต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 96.25 และนักท่องเที่ยวไม่มีการแวะสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นๆ จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 95.73

3. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม พบว่า นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D.=0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านลักษณะทางภาษา ($\bar{X} = 3.74$,

S.D.=0.84) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.85) ด้านผู้ประสานงาน ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.84) ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.91) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$, S.D.=0.82) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=0.94) ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.89) และด้านราคาของสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.81)

4. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระชาตุนาฏุน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า นักท่องเที่ยวพระชาตุนาฏุน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระชาตุนาฏุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านลักษณะทางกายภาพ ($\bar{X} = 3.76$, S.D.=0.68) ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.60$, S.D.=0.68) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.59) ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.53$, S.D.=0.68) ด้านราคาของสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.50$, S.D.=0.67) ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ($\bar{X} = 3.49$, S.D.=0.60) ด้านผู้ประสานงาน ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.68) และด้านกระบวนการซื้อและการบริการ ($\bar{X} = 3.43$, S.D.=0.73)

การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลทำการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ จังหวัดมหาสารคาม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระชาตุนาฏุน จังหวัดมหาสารคาม โดยแยกเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ การบริการของเจ้าหน้าที่ ความเหมาะสมของสถานที่ท่องเที่ยว และการดูแลรักษาความสะอาด ของสถานที่ท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวพระชาตุนาฏุน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระชาตุนาฏุน อยู่ในระดับมาก คือ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางมาเที่ยวที่วัด การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ และกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ ดอก เอ็ง จันทร์เพ็ชร (2547) ได้ทำการศึกษา กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยว ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่าผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว มีการใช้กลยุทธ์ ส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์และบริการ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อาชีวะรรณ เสริมวิสาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัย ด้านสินค้าและบริการ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านราคาของสินค้าและบริการ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ การตั้งราคาดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีป้ายบอกราคาสินค้าที่ชัดเจน) และความเหมาะสมของราคาสินค้าที่ขายในบริเวณวัด และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของราคาสินค้าที่ขายในบริเวณวัด ราคาสินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และการตั้งราคาดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ ารีวรรณ เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทิศประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัย ด้านราคา อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ มีระบบการคมนาคมที่เหมาะสมในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวในวัดมีความสะอาด และที่ตั้งของจุดท่องเที่ยวต่างๆของวัดมีความเหมาะสม และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ ที่ตั้งของจุดท่องเที่ยวต่างๆของวัดมีความเหมาะสม ทำเลที่ตั้งของวัดมีความเหมาะสม และสถานที่ท่องเที่ยวในวัดมีความสะอาด ซึ่งสอดคล้องกับ ดอกอี้ง จันทร์เพ็ชร (2547) ได้ทำการศึกษา กลุ่มที่ส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ารีวรรณ เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทิศประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ การสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัด มีการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร และมีการจัดทำป้ายโฆษณา ใบปลิว แผ่นพับ ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ เวลาการจัดงานรื่นเริงเหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัด ความเหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ และที่ความเหมาะสมในการ

ใช้สื่อโฆษณา ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อาธิวรรณ เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ด้านลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ สัญลักษณ์ของวัด สวยงามแล้วดื่มภายในวัด และบรรยากาศในสถานที่ท่องเที่ยวมีความร่มรื่น และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ บรรยากาศในสถานที่ท่องเที่ยวมีความร่มรื่น สัญลักษณ์ของวัด และการอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งสอดคล้องกับ ดอกอี้อง จันทร์เพ็ชร (2547) ได้ทำการศึกษา กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พนว่าผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดด้านความพร้อม ทางกายภาพอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อาธิวรรณ เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ ความหลากหลายของสินค้าที่วางจำหน่าย มีการเดือกรสสินค้ามาจำหน่ายที่เหมาะสม และสินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ มีการเดือกรสสินค้ามาจำหน่ายที่เหมาะสม สินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และความหลากหลายของสินค้าที่วางจำหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับ ดอกอี้อง จันทร์เพ็ชร (2547) ได้ทำการศึกษา กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พนว่าผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดด้านกระบวนการ อยู่ในระดับ และสอดคล้องกับ อาธิวรรณ เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านกระบวนการอยู่ในระดับ

1.7 ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประเมินทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ สถานที่ในการถือศีล รายการนูชาพระ และ ความประทับใจในการมาปฏิบัติธรรม และ

นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ วิธีการนำบุญในพิธีต่างๆ รายการบูชาพระ และสถานที่ในการถือศีล

1.8 ด้านผู้ประสานงาน นักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) อยู่ในระดับมาก คือ การให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาด้านกิจกรรมการ การบริการข้อมูลเกี่ยวกับวัด และมีการดูแลนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดท่องเที่ยวของพระธาตุนาคูน อยู่ในระดับมาก คือ การบริการข้อมูลเกี่ยวกับวัด การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และการติดต่อประสานงานด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ คอกอื่องจันทร์เพชร (2547) ได้ทำการศึกษา กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดด้านพนักงานอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อาเรียรอน เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อปัจจัย ด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก

2. นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ กนลพิทักษ์ ชูประทีป (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงเห็นว่า ปัจจัยด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐบาลและกฎระเบียบต่าง ๆ และด้านความสะดวกในการเดินทางที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย ตัววนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับ อาเรียรอน เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคานอกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการและด้านด้านลักษณะทางกายภาพ ไม่แตกต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ กลุ่มที่พิพิธ ชูประทีป (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อ้าวอ้วงน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านสภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ อารีวรรณ เสริมนิลากุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อ้าวอพินาย จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่าง ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดแตกต่างกัน อย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับ กลุ่มที่พิพิธ ชูประทีป (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อ้าวอ้วงน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวที่ระดับการศึกษาต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร โถบรรวนและรายด้านทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านราคา และด้านความสะดวกในการเดินทาง ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่าง

5. นักท่องเที่ยวพระธาตุนาคูนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระธาตุนาคูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ กลุ่มที่พิพิธ ชูประทีป (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อ้าวอ้วงน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พนว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้านแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านนโยบายของรัฐ และ

กฎระเบียบต่าง ๆ ด้านราคา ด้านความสะอาดในการเดินทาง ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่าง ส่วนนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับ กลุ่มทิพย์ ชู ประทีป (2547)

6. นักท่องเที่ยวพระธาตุนาดูนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของพระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักท่องเที่ยววัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการส่วนประสมทางการตลาดบริการ โดยภาพรวมของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้อง กับอารีวรรณ เสริมวิลาสกุล (2547) ได้ทำการศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันให้ ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ และ ด้านลักษณะทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ให้ความสำคัญต่อ ปัจจัยด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้งและด้านบุคลากร ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับ กลุ่มทิพย์ ชู ประทีป (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน เห็นว่า ปัจจัยที่มี ความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือสภาพเศรษฐกิจแตกต่างกัน ส่วนด้าน อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. แนวทางการพัฒนากลุ่มที่ตลาดบริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระธาตุนาดูน จังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของพระธาตุนาดูน สามารถ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการพัฒนากลุ่มที่ ดังนี้

1.1 กลุ่มที่ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรให้มีผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องพระธาตุนาดูนอย่างแท้จริงแล้วมีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวว่าสถานที่แห่งไหนควรทำ อย่างไร บูชาอย่างไร ไม่ควรทำอะไรในสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ ควรมีการบริการเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติในการนมัสการพระธาตุนาดูน ควรให้คำแนะนำเมื่อมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยว และมีบริการนำ เที่ยวรอบพระธาตุ ควรที่จะมีบริการรักษาความปลอดภัยให้มากขึ้นกว่าเดิม ควรมีผู้รักษาภูมิฯ

แนะนำให้นักท่องเที่ยวที่เป็นเจ้าหน้าที่ ที่พักน้อย สินค้าที่มีบริการมีน้อย ลังบะไม่มีความทั่วถึง ให้การคุ้มครองท่องเที่ยว ร้านค้า ห้องน้ำไม่ค่อยสะอาด บริการน้ำดื่มฟรี อาหารและน้ำดื่มน้ำยังไม่มี ความเหมาะสม ความมีล้านขอครอที่ดีกว่านี้และมีความปลอดภัย

1.2 กลยุทธ์ด้านราคาของสินค้าและบริการ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ พระเครื่องที่บูชาไม่ ราคาแพง ควรปรับให้เหมาะสมกับรายได้ของประชาชนในละแวกนี้ ต้องให้มีความสมดุลระหว่าง สินค้าความมีความอยู่ในเกณฑ์ปกติ

1.3 กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรปรับปรุงในเรื่อง ของการคนนำคนให้มากขึ้นเพื่อความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยว ปรับปรุงถนนให้ดีขึ้น และ ด้านของความสะอาดให้มากกว่านี้ ด้านห้องน้ำยังมีจำนวนน้อย ความมีการจำกัดยะให้ถูกต้อง ปรับปรุงланไฟ คือ มีการปลูกดอกไม้ให้สวยงามมากกว่านี้ เรือนไทยดอกไม้曳จะแต่ ยังไม่สวยงามให้ ความมีรถนำเที่ยวในบริเวณพระราชฐานคุณ ศาลานั่งพัก

1.4 กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาด สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ทำป้ายพระธาตุให้มาก ขึ้นรวมถึงป้ายบอกทาง ความมีการโฆษณาหรือมีการทำป้ายโฆษณาเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ มากกว่านี้ ความมีการโฆษณาผ่านวิทยุให้มากขึ้นอินเตอร์เน็ตยังเข้าไม่ถึงเท่าที่ความมีการจัดทำข้อมูล ที่มีความต่อเนื่องและใหม่อยู่เสมอ

1.5 กลยุทธ์ด้านลักษณะทางกายภาพ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ถนนความมีการตีเส้นให้ ถูกเพื่อลดอุบัติเหตุหรือบอกรถป้ายให้คนรู้จัก ความสวยงามตลอดเวลาขององค์พระธาตุ เพิ่มสีสัน เช่น ปลูกดอกไม้ตัดแต่งมากกว่านี้ ในองค์พระธาตุน่าจะมีไฟประดับที่สวยงาม ควรปลูกต้นไม้เพื่อ ร่มเงามากกว่านี้และมีสวนสุภาพเพื่อใช้ในการพักผ่อนและออกกำลังกาย

1.6 กลยุทธ์ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ความมีสินค้า หลากหลายชนิดที่ถูกแปลงตามเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของพระราชฐานคุณ เช่น เจดีย์พระธาตุ รูป ปั้นระฆัง ควรนำสินค้าที่มีความหลากหลายและมีราคาถูก เพิ่มสินค้า OTOP ให้มากขึ้นและมี ราคายุติธรรม

1.7 กลยุทธ์ด้านการจัดรวมพลิตภัณฑ์ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรจัดกิจกรรมใน เรื่องของธรรมชาติ หรือการส่งเสริมการทำความดี การปลูกผึ้งจิตสำนึกที่ดี ควรให้มีการปฏิบัติ ธรรมนบอยๆ และจัดงานปีละ 2 ครั้งเพื่อให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

1.8 กลยุทธ์ด้านผู้ประสานงาน สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ความมีความเป็นกันเองกับ นักท่องเที่ยวและพูดจาสุภาพ ควรจัดคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อให้นักท่องเที่ยว เข้าใจง่าย ความมีเจ้าหน้าที่คอยแนะนำที่ค่อยบรรยายประวัติความเป็นมาของพระราชฐานคุณ และมี เจ้าหน้าที่ประสานงานให้มากขึ้น

2. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ต่อไป ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระปีน) จังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัดพุทธมงคล (วัดพระปีน) สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจึงควรมีการพัฒนาอย่างต่อไปนี้

2.1 กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ มีการให้บริการที่ดีกว่านี้ มีพนักงานมาให้การต้อนรับ ควรเตรียมเอกสารไม้ขูปเทียนให้เพียงพอ กับนักท่องเที่ยว ด้านที่ขอรถด้วยตัวเองให้เป็นสัดส่วนกว่านี้ ควรปรับปรุงถนนหน้าวัดที่น้ำกัดเซาะ ควรมีบริการน้ำดื่มน้ำสะอาด มีตู้บริการน้ำดื่มน้ำตามบริเวณต่างๆ เป็นจุด ควรมีบริการถังขยะ รักษาความสะอาดของห้องน้ำ

2.2 กลยุทธ์ด้านราคาของสินค้าและบริการ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรมีสินค้ามาบูชามากกว่านี้ และมีคนแนะนำ สินค้ามีราคาแพง ควรลดราคาสินค้าลงอีก

2.3 กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ความสะอาดของสถานที่ ควรปลูกต้นไม้เพิ่มเติมที่นั่งพัก ควรมีป้ายคำเตือนต่างๆ คำคม ติดตามสถานที่ต่างๆ

2.4 กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาด สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรมีป้ายประกาศให้ลูกค้า ประกาศโฆษณาลงอินเตอร์เน็ตให้นักเรียนศึกษา จัดป้ายโฆษณาตามทางเข้าและทางออก เพื่อให้คนเห็น ติดป้ายโฆษณาและมีร่องรอยโฆษณาตามหมู่บ้าน ควรมีแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องคอมพิวเตอร์

2.5 กลยุทธ์ด้านลักษณะทางกายภาพ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรปลูกต้นไม้ใหญ่ ปรับปรุงพื้นที่เสริมทางเดิน เน้นความสะอาดของบริเวณวัด

2.6 กลยุทธ์ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ สินค้าในวัดไม่ค่อยมี จัดหาเพิ่มเติม สินค้าควรจัดเป็นหมวดหมู่เป็นประเภท ควรมีบริการที่ดีมีการพูดคุยฟังกว่า

2.7 กลยุทธ์ด้านการจัดรวมรวมผลิตภัณฑ์ สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ไม่ทำความเสื่อมให้กับวัด ไม่ทิ้งขยะในวัด ไม่ทำความสกปรกใส่วัด ไม่ทำลายทรัพยากร เน้นการปฏิบัติธรรม จัดงานคลองหรือจัดงานบุญ เน้นความร่วมรื่นของบริเวณรอบๆ วัด

2.8 กลยุทธ์ด้านผู้ประสานงาน สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรมีการประสานงานที่ดี ควรนิ่งข้อมูลเพิ่มเติมในอินเตอร์เน็ต จัดตั้งบุคลากรประจำวัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ต่อไป ในการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระปีน) และพระธาตุน่าคุน จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษา คือ แนวทางการพัฒนาอย่างต่อไป

บริการ ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) จังหวัดมหาสารคาม และแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ต่อไป ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ พระราชทานาคูน จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีปัจจัยหลักด้านที่เป็นตัวแปรที่ทำให้มีการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยว ดังกล่าวไว้ในครมศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

1. ควรศึกษาการบริหารการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน ซึ่งมีผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว (องค์กรบริหารส่วนตำบล) ชุมชนหมู่บ้านที่ตั้งของวัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระราชทานาคูน ซึ่งมีประเด็นในการศึกษา คือ บทบาท หน้าที่รับผิดชอบ และผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบที่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระราชทานาคูน จังหวัดมหาสารคาม
2. ควรศึกษาการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของพุกการี ซึ่งมีผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ นักท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งประเด็นในการศึกษา คือ บทบาท หน้าที่ รับผิดชอบ และผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบที่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระราชทานาคูน จังหวัดมหาสารคาม
3. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางไปท่องเที่ยวบ้างสถานที่ท่องเที่ยวการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธ วัดพุทธมงคล (วัดพระยืน) และพระราชทานาคูน จังหวัดมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

กมลพิพิธ ชูประทีป. (2547). ปัจจัยที่มาความสำเร็จต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา
สำหรับวัยน้ำเงี้ยว จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.[ออนไลน์: 2549]. สำรวจเมืองต้นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว 4
จังหวัดตอนล่าง. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.tat.or.th/searchresult.asp?action=search&option=2&txtKeyword=%%%&drpOption=2&nPageNo=2>. วันที่ค้นข้อมูล : 2 ตุลาคม 2550.

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2550). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชาญจิตร สันตะพันธ์. (2547). กระบวนการนำนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐ ในการส่งเสริมและ
พัฒนาประเพณีท่องถินไปปฏิบัติ การศึกษาประเพณีแห่เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี.
การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ครุณี ช่อนกลิ่น. (2546). การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวแบบ Home Stay ในสำเภาเมืองหนองคาย^{มหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย}
จังหวัดหนองคาย. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

คงอิ่อิ่ง จันทร์เพ็ชร. (2547). กลยุทธ์ส่วนประเมินทางการตลาดของธุรกิจการท่องเที่ยว ในเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธงชัย สันติวงศ์. (2539 : 12-15). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

ประกัสรสร แผ่พงศ์ช่วง. (2546). พฤติกรรมและปัจจัยสู่การท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัด
อุบลราชธานี. การศึกษาอิสระปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิบูล ทีปะปาน. (2537 :28-41). หลักการตลาด = Principles of Marketing. ฉบับปรัชปุรุ. กรุงเทพฯ
: สำนักพิมพ์อมรการพิมพ์.

พิษณุ คงสกิตย์วัฒนา. (2544 : 6-8). การบริหารการตลาด การวิเคราะห์ กลยุทธ์ และการตัดสินใจ.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

วารชิต ตันตราภรณ์. (2547). ผลการดำเนินงานด้านการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สรัสวดี อาสาสรรพกิจ. (2542). ศึกษาเพื่อหาปัจจัยในการกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบธุรกิจ นำที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมุขย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สุษณัฐ์ แสงอรัญ [ออนไลน์]. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือเชิงนิเวศ(Ecotourism). เข้าถึงได้จาก http://www.dnp.go.th/npo/html/Tour/Eco_Tour.html. วันที่สืบค้นข้อมูล : 9 สิงหาคม 2550)

สันติชัย เอื้องประستิท. (2549). การบริหารท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นวัตสาร. สุชาดา เกรียงพันธุ์ศิริกุลและคณะ. (2544 : 70). เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย = Introduction to tourism industry / สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช.

สุคากวงศ์ เรืองรุจิรະ. (2537 : 5). หลักการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แมกการตลาด.

ศุรเชษฐ์ เหยยฐานะ และครรชนี เอ่มพันธุ์. (2538 ข). สรุปเรื่องสำหรับผู้บริหาร แผนการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาตินิเวณสะพานหิน อำเภอคุณนารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ / ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุดมย์ ชาตรุรงค์กุล. (2526 : 6). การตลาด = Marketing. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อารีวรรณ เสริมวิลาสกุล. (2547). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อำนาจ แสงงาม. (2547). ศึกษาฐานรูปแบบและการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมกับสภาพ ของชุมชนบ้านคู่ก้าสิงห์ ตำบลคู่ก้าสิงห์ อำเภอเกย์ไทร จังหวัดร้อยเอ็ด. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

บรรณานุกรม (๗๐)

- E.Jerome McCarthy.(2006 : P.815). Basic Marketing. McGraw-Hill College
- Kotler and Amstrong. (1996 : G2). Principles of Marketing. McGraw-Hill College.
- McCarthy and Perreault. (1990 : 575). Essentials of Marketing. McGraw-Hill College.
- Phillip Kotler. (2006 : P. 41). Marketing Management. 12th Edition. McGraw-Hill College
- Schiffman Kanuk. (1994 : 5). Consumer Behavior. 9th Edition. McGraw-Hill College
- Stanton, Etzel and Walker. (1994 : 662). Fundamentals of marketing. 9th ed. , international ed.
New York, N.Y. : McGraw-Hill.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาควิชานวัตกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถาม

**วิจัยเรื่อง “ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ตลาดบริการ
การท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม”**

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ เพศชาย	☐ เพศหญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 20-30 ปี
☐ 31-40 ปี	☐ 41-50 ปี
☐ มากกว่า 50 ปี	

3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา / ปวช.
☐ อนุปริญญา / ปวส.	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	

4.อาชีพ

☐ นักเรียน / นักศึกษา	☐ รับจ้างทั่วไป
☐ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
☐ เกษตรกรรม	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านมีรายได้ต่อเดือนประมาณเท่าใด

☐ น้อยกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 15,000 บาท	☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 20,000 บาทขึ้นไป	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงพุทธ ในจังหวัดมหาสารคาม

1. ท่านเคยเดินทางมาเที่ยวที่วัดดังกล่าว มาแล้วประมาณกี่ครั้ง

☐ ครั้งแรก
☐ 1 ครั้ง
☐ 3 ครั้ง | ☐ 2 ครั้ง
☐ มากกว่า 3 ครั้ง |
|---|--|

2. พาหนะที่ท่านใช้เดินทาง

☐ รถยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว
☐ รถบริการนำเที่ยว
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)..... . | ☐ รถเช่า
☐ รถโดยสารประจำทาง |
|---|--|

3. วัตถุประสงค์ที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวที่วัดเพื่อ

☐ พักผ่อนหย่อนใจ
☐ ทำบุญ / นมัสการพระธาตุ
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)..... . | ☐ ทัศนศึกษา, ศึกษา, วิจัย
☐ ทำสารคดี, ทำรายการท่องเที่ยว |
|--|---|

4. ท่านคิดว่าวัด ควรจะพัฒนาทางด้านใดเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การคูแลสถานที่การท่องเที่ยว
☐ ห้องน้ำ / ที่พัก
☐ เอกสารประชาสัมพันธ์ | ☐ เส้นทางการคมนาคม
☐ ที่จอดรถ
☐ ความปลอดภัย |
|---|--|

5. ท่านคิดว่าจะกลับมาเที่ยวอีกหรือไม่

☐ กลับ	☐ ไม่กลับ

6. การมาเที่ยวครั้งนี้ท่านแหวะเที่ยวจังหวัดอื่นๆ หรือไม่

☐ ไม่แหวะ	☐ แหวะ แหวที่..... .

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัด

**คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
โดยมีรายละเอียดดังนี้**

ปัจจัยที่กลมยุทธ์การตลาดท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ					
1. ความเหมาะสมของสถานที่ท่องเที่ยว					
2. ความปลดปล่อยของเหล่าท่องเที่ยว					
3. การดูแลรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว					
4. การต้อนรับ					
5. การบริการของเจ้าหน้าที่					
6. ศิ่งอำนาจและความศักดิ์สิทธิ์					
7. กิจกรรมการท่องเที่ยว					
8. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางมาท่องเที่ยวที่วัด					
9. มีห้องน้ำอยู่ให้บริการที่เหมาะสม					
10. ระบบข้อมูลสารสนเทศ					
11. การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่					
ด้านราคาของสินค้าและบริการ					
12. มีป้ายบอกราคาสินค้าที่ชัดเจน					
13. ความเหมาะสมของราคาสินค้าที่ขายในบริเวณวัด					
14. ราคาสินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว					
15. การตั้งราคาดึงดูดใจนักท่องเที่ยว					
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย					
16. สถานที่ท่องเที่ยวในวัดมีความสะอาด					
17. มีระบบการคุ้มครองที่เหมาะสมในการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว					
18. ทำเลที่ตั้งของวัดมีความเหมาะสม					
19. สถานะของวัดมีความเหมาะสม					

ปัจจัยที่ก่อสูญเสียการตลาดท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. ที่ตั้งของจุดท่องเที่ยวต่างๆของวัดมีความเหมาะสม					
21. สถานที่จำหน่ายสินค้า					
ด้านการส่งเสริมการตลาด					
22. ความเหมาะสมในการใช้สื่อโฆษณา					
23. ความเหมาะสมในการประชาสัมพันธ์					
24. การสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัด					
25. มีการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร					
26. มีการจัดทำป้ายโฆษณา ใบปลิว แผ่นพับ					
27. เวลาการจัดงานเรียนเริงเหมาะสม					
28. ป้ายและสัญลักษณ์ต่างๆเพื่อเตือนภัย					
ด้านลักษณะทางกายภาพ					
29. สภาพแวดล้อมภายในวัด					
30. คุณภาพและการบริการอาหารและเครื่องดื่ม					
31. สัญลักษณ์ของวัด					
32. การอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ					
33. บรรยากาศในสถานที่ท่องเที่ยวมีความร่มรื่น					
ด้านกระบวนการซื้อและการบริการ					
34. สินค้าตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว					
35. ความหลากหลายของสินค้าที่วางจำหน่าย					
36. มีการเดือยสรรสินค้ามาจำหน่ายที่เหมาะสม					
ด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์					
37. วิธีการทำบุญในพิธีต่างๆ					
38. รายการบุญชារะ					
39. สถานที่ในการถือศีล					
40. ความประทับใจในการมาปฏิบัติธรรม					
ด้านผู้ประสานงาน					
41. การติดต่อประสานงานด้านการท่องเที่ยว					

4. สิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการส่งเสริมการตลาด

.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. สิ่งที่ควรปรับปรุงทางด้านลักษณะทางกายภาพ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. สิ่งที่ควรปรับปรุงด้านกระบวนการซื้อและการบริการ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

7. สิ่งที่ควรปรับปรุงด้านปรับปรุงด้านการจัดรวมผลิตภัณฑ์

.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. สิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการประสานงาน

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณผู้กรอกแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ประวัติผู้เขียน

ประวัติส่วนตัว

- ชื่อ นาย กิตติชัย เจริญรักษ์
- ที่อยู่ปัจจุบัน 112 ซ.ช่างกร 28.1 ถ.ช่างกร อ.เมือง จ.อุบลราชธานี 34000

ประวัติการศึกษา

- มหาวิทยาลัยขอนแก่น : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด) ตุลาคม 2546 – กันยายน 2548
- มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการการตลาด)
มิถุนายน 2541-เมษายน 2545

ประวัติการทำงาน

- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มกราคม 2549 – ปัจจุบัน
 - ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ
- มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พฤษภาคม 2545 – ธันวาคม 2548
 - ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สังกัดคณะบริหารศาสตร์
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น พฤษภาคม 2546 – เมษายน 2547
 - ทุนผู้ช่วยสอน ภาควิชาวิหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี พฤษภาคม 2545 – ตุลาคม 2545
 - ตำแหน่ง อาจารย์ แผนกวิชาการตลาด คณะวิชาบริหารธุรกิจ

ผลงานวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยผลิตบัณฑิต กรณีศึกษา ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ปี พ.ศ.2550 การศึกษาวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยผลิตบัณฑิต กรณีศึกษา การได้งานทำตรงสาขาของบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ปี พ.ศ.2550 แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการตลาด และศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ชุมชน (โรมสเตอร์) บ้านชะชะอน ต.นาโพธิ์กลาง อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี. ปี พ.ศ. 2548 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อผ้ากันบัว ของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี. ปี พ.ศ.2547 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลสรรพสิทธิ์ประมงค์ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี. ปี พ.ศ.2543